

Informatiu de

setembre 2016 • núm. 157

l'economista

CE

COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

Jornada dels Economistes

Geopolítica i geoeconomia.
Un ordre econòmic canviant

QUIERES TENERLO TODO MUY CONTROLADO

TENER UNA VISIÓN DE 360 GRADOS

PODER DECIDIR Y REPORTAR CON SEGURIDAD

NUEVO MEMENTO PRÁCTICO CONTABLE 2017

2.225 PÁGS. APROX.

~~157€~~ **133,45€**
4% IVA NO INCLUIDO

**15% DESCUENTO PARA
MIEMBROS DEL COLEGIO**

OFERTA VÁLIDA HASTA LA PUBLICACIÓN DE LA OBRA

IMPULSA TU TALENTO En el nuevo Memento Contable 2017 se lleva a cabo el **análisis más amplio y riguroso de toda la contabilidad**. Lejos de ofrecer un simple estudio de cada cuenta, en esta obra se analizan los diferentes aspectos relacionados con la contabilidad que deben tenerse en cuenta **para tomar decisiones con seguridad**: regímenes especiales, planes sectoriales, aspectos fiscales, auditoría, infracciones y sanciones, figuras mercantiles, valoración de empresas, Normas Internacionales de Contabilidad etc.

Además del análisis del Plan General Contable, se estudia también el **PGC de las pequeñas y medianas empresas** y los criterios contables específicos para **microempresas**, así como **las consultas del ICAC**, en especial las más recientes y relevantes.

SUMARIO

PARTE 1ª ELEMENTOS BÁSICOS DE LA CONTABILIDAD

Estructuras e instrumentos contables fundamentales
Marco normativo contable
Obligaciones formales y sustanciales
Principios fundamentales
Marco conceptual de la contabilidad
Cambios en criterios contables, errores y estimaciones contables
Hechos posteriores al cierre del ejercicio
PARTE 2ª ACTIVIDAD HABITUAL DE LA EMPRESA
Cuentas anuales y estados financieros intermedios
Inmovilizado material e inversiones inmobiliarias
Inmovilizado intangible
Análisis de deterioro de Unidades Generadoras de Efectivo
Existencias
Activos no corrientes (grupos enajenables)

mantenidos para la venta y actividades interrumpidas
Activos no corrientes (grupos enajenables)
mantenidos para la venta y actividades interrumpidas
Arrendamientos y gastos de servicios exteriores
Contabilización de impuestos
Provisiones y contingencias
Retribuciones al personal
Transacciones con pagos basados en instrumentos de patrimonio
Instrumentos financieros
Derivados sobre elementos no financieros (alcance de la norma)
Transacciones en moneda extranjera
Patrimonio neto
Ingresos y gastos
PARTE 3ª REGÍMENES ESPECIALES
Grupos de empresas y consolidación contable
Contratos de cooperación empresarial

Situaciones de desequilibrio empresarial
Sociedades mercantiles
Cooperativas, sociedades laborales y sociedades agrarias de transformación
Contabilidad específica por razón del objeto de la empresa
Aspectos contables de las medidas de saneamiento del sector financiero
PARTE 4ª VERIFICACIÓN, CONTROL Y VALORACIÓN DE EMPRESAS
Auditoría independiente de cuentas anuales
Análisis de estados contables
Valoración de empresas y elementos patrimoniales
Distribución del precio de adquisición de un negocio
PARTE 5ª NORMAS INTERNACIONALES DE INFORMACIÓN FINANCIERA (NIIF)
PARTE 6ª OPERACIONES ENTRE EMPRESAS DEL GRUPO
ANEXOS

ADQUIÉRELO AHORA LLAMANDO AL 91 210 80 00

* Cita el código promocional **13684** para beneficiarte del descuento al adquirir esta obra.

El darrer quadrimestre de l'any, que és tradicionalment un període molt actiu i intens, s'inicia amb una reunió de la Comissió Gestora ampliada amb els presidents i vicepresidents de les Comissions i Grups de Treball del Col·legi amb la finalitat de fer una valoració i reflexió sobre els reptes i objectius del Col·legi. Els propers mesos celebrarem la Jornada dels Economistes en la qual cada any, i des d'en fa 20, convidem tots els col·legiats i agents econòmics a reflexionar amb nosaltres a l'entorn dels principals reptes econòmics que té la societat; també celebrem el Sopar dels Economistes, en el qual reconeixem els mèrits i la carrera professional de col·legiats i d'altres professionals amb especialitats afins a l'economia fent els actes públics de nomenament del Col·legiat d'Honor i de Mèrit i el lliurament dels guardons dels Premis Joan Sardà Dexeus i dels Premis de Reconeixement a l'Economista d'Empresa, al Despatx Professional i al Millor Currículum Universitari; copsarem quina és la situació econòmica catalana i espanyola preguntant als col·legiats quina és la seva opinió sobre l'actualitat econòmica, i s'iniciarà la nova programació de cursos i seminaris de l'Aula d'Economia i la de conferències, sessions tècniques, tertúlies i Sessions de Treball de les Comissions i Grups de Treball.

Del curs acadèmic finalitzat el passat mes de juliol cal comentar-vos que la Comissió Gestora en fa una valoració molt positiva, sobretot per la gran activitat generada. 281 actes (conferències, tertúlies, Sessions de Treball, sortides culturals) organitzats per les Comissions, Grups de Treball o bé per la Comissió Gestora, amb 9.500 inscrits (el 75% dels col·legiats); comptant les retransmissions per videoconferència a les seus territorials, 312 programes formatius amb una assistència de més de 8.000 inscrits (el 61% dels col·legiats), organitzats per l'Aula d'Economia, i una edició de la Jornada dels Economistes que, a més de l'oportunitat i el rigor dels temes tractats, van comptar amb una assistència massiva superior al miler de persones a Barcelona.

Per al curs acadèmic que tot just comencem, la Comissió Gestora s'ha marcat com a reptes essencials continuar amb la mateixa activitat generada el curs passat, apostant fort per millorar la digitalització de les activitats i serveis col·legials reforçant algunes àrees com l'auditoria i fiscal.

Aquest *Informatiu* de setembre està dedicat, principalment, a presentar-vos la Jornada dels Economistes de l'any. Com sabeu, la Jornada ofereix cada any un entorn de formació, debat i reflexió amb relació als principals reptes i preocupacions

Joan B. Casas
Degà del Col·legi
d'Economistes
de Catalunya

econòmics que afecten tant la societat com les nostres activitats professionals. Conjuntament amb totes les actuacions complementàries que es duen a terme en el seu marc –notes d'opinió, reconeixements professionals, premis–, fan que

la Jornada, a més d'una activitat formativa, sigui un bon instrument per posicionar-nos en la societat com una professió preocupada per l'entorn que tracta els temes i emet opinió des d'una òptica tècnica i imparcial sobre els principals temes econòmics i empresarials que preocupen la societat.

Aquest any, sota el lema *Geopolítica i geoeconomia: un ordre econòmic mundial canviant*, la Jornada analitzarà temes diversos relacionats directament amb el lema de la Jornada: el futur dels despatxos professionals a la

llum dels canvis geoeconòmics, la Unió Europea a la vista dels reptes i desafiaments que té plantejats; els acords comercials TTIP, TPP i TISA; l'anàlisi de la dinàmica econòmica i política entre Europa i Àsia; la mobilitat laboral transfronterera; la globalització digital; la sostenibilitat energètica i ambiental, i els mercats financers, entre d'altres. També d'acord amb l'esquema clàssic de la Jornada hi haurà les sessions més formatives relacionades amb les principals activitats professionals dels economistes, assessorament fiscal, auditoria, finances, comptabilitat i concursal. Entenem que un dels deures dels economistes és aportar a la societat la seva visió sobre els grans canvis polítics i econòmics que es produeixen al món i que ens afecten directament, tot i que sovint aquesta relació no sigui molt evident, almenys a curt termini. Pocs professionals, per formació i sensibilitat, poden fer aquesta aportació i el Col·legi creu modestament que ha de fer tot el possible per canalitzar cap a la societat tot aquest potencial. ■

Ens marquem com un dels reptes essencials apostar fort per millorar la digitalització de les activitats i dels serveis que realitza el Col·legi

Comissió Gestora

Degà: Joan B. Casas Onteniente

Vicedegà: Alfred Albiol Paps

President territorial de Barcelona:

Joan Ràfols Esteve

President territorial de Girona:

Esteve Gibert Utset

President territorial de Lleida:

Joan Turmo Montanuy

President territorial de Tarragona:

Pere Segarra Roca

Secretària: Montserrat Casanovas Ramon

Interventor: Anton Gasol Magriñà

Tresorer: Eduard Soler Villadelprat

Vocals: Jordi Albiol Plans, Emilio Álvarez Pérez-Bedia, Jordi Caballé Vilella, Rodrigo Cabedo Gregori, Manuel Cámbara Moreno, Cristina Clos Ribas, José Ignacio Cornet Serra, Francesc Ferrer Costa, Modest Guinjoan Ferré, Albert Jover Roig, Lluís Mas Vilellas, Josep Maria Riu Vila, Joan Rojas Graell, Xavier Segura Porta, Xavier Subirats Alcobarro i Avelino Vázquez Parceró

Consellers: Manuel Barrado Palmer, Raimon Casanellas Bassols, Carlos Puig de Travy, José Luis Sánchez Cristóbal i Esteve Sarroca Punsola

Comitè Editorial

Oriol Amat Salas, Raimon Casanellas Bassols, Joan B. Casas Onteniente, Àngel Hermosilla Pérez, Maurici Olivé Riu, Robert Pons Caballero, Carlos Puig de Travy, Lluís Santaló Bel

Edita

Col·legi d'Economistes de Catalunya

Fotografia: Col·legi d'Economistes de Catalunya

Publicitat: Gecap, SL
comercial@coleccionomistes.cat

Disseny i producció editorial:
ZETACORP-Publicacions Corporatives (Grupo Zeta), Consell de Cent, 425. 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 16

Distribució: Ediciones Reunidas, SA

Dipòsit legal: B-36694-1989

ISSN: 2385-5983

El Col·legi no assumeix ni es fa responsable del contingut dels anuncis publicats. Les opinions recollides en els textos publicats a l'*Informatiu* pertanyen exclusivament als seus autors. L'opinió oficial del Col·legi l'expressa la Comissió Gestora com a òrgan de govern de la institució.

Barcelona Plaça Gal·la Placidia, 32.
08006 Barcelona. Tel. 93 416 16 04
cec@coleccionomistes.cat

Girona Joan Maragall, 44, entl. 3a
17002 Girona. Tel. 972 21 45 33
girona@coleccionomistes.cat

Lleida Pere Cabrera, 16, 1r G
25001 Lleida. Tel. 973 21 06 33
lleida@coleccionomistes.cat

Tarragona Rambla Nova, 58-60, 5è A
43004 Tarragona. Tel. 977 21 70 42
tarragona@coleccionomistes.cat

Jornada dels economistes 2016

6

21a edició de
la Jornada dels
Economistes

6

L'interès més alt

Jornada dels Economistes.

Geopolítica i geoeconomia. Un ordre econòmic mundial canviant

Actualitat econòmica

Ràdio Cafè de l'Economista.

Brexit i Unió Europea

Gent de casa

Carles Colomer

El Col·legi al territori

Notícies

Formació de l'economista

Aula d'Economia

Entrevista. María José Puyalto

Treballem en grup

Recull d'activitats

24
28
32
34
38
42

32

Activitats del Col·legi
a les seus de
Tarragona i Lleida

34

Notícies. Conveni
de col·laboració
amb el RACC

28

Entrevista
a Carles
Colomer

20

La Jornada dels
Economistes, a les
seus territorials

24

Ràdio Cafè
de l'Economista

42

Recull
d'activitats

40

Entrevista
a Maria José
Puyalto

Geopolítica i geoeconomia

UN ORDRE ECONÒMIC MUNDIAL CANVIANT

L'11 de novembre, els economistes tenim una cita per, en aquesta ocasió, posar la nostra atenció en els canvis que s'estan produint al planeta, polítics i econòmics. L'Hotel Crowne Plaza Barcelona Fira Center en serà l'escenari

ANTON GASOL,
Director tècnic de la Jornada dels Economistes
jornada@coleconomistes.cat

litats dels administradors concursals, però també de les persones jurídiques, el *compliance* en expressió anglesa. És consubstancial amb la nostra professió l'anàlisi cost-benefici i, cada cop, ciutadans, consumidors i inversors són més sensibles a promoure un desenvolupament orientat al progrés social i a la protecció del medi ambient. I no podem descuidar el país en el qual vivim, per això tota vegada que la logística constitueix una base econòmica cabdal per al creixement i la millora de la competitivitat empresarial, ens preguntem si Catalunya està preparada per assolir els reptes logístics d'una economia interconnectada. I entroncant amb el lema de la Jornada, entenem que els grans canvis geopolítics i geoeconòmics tindran una gran incidència en la gestió dels despatxos professionals sigui quina sigui la seva dimensió i especialitat.

El sistema de relacions econòmiques i geopolítiques internacionals està canviant de

**Els grans canvis
geopolítics i geoeconòmics
tindran una gran
incidència en la
gestió dels despatxos
professionals**

manera substancial i presumiblement, en pocs anys a venir, serà molt diferent de l'actual. Aleshores, ben segur que la globalització econòmica haurà adquirit tota la seva dimensió, i probablement s'haurà completat l'emergència de nous actors mundials. També es va fent realitat la transferència de riquesa econòmica d'Occident a Orient. D'altra banda, l'oceà Pacífic probablement sigui el centre de gravetat estratègic mundial, mentre que la influència dels agents econòmics i socials no estatals haurà aconseguit una situació de privilegi. Tot plegat fa adient que les set sessions estratègiques de la Jornada dels Economistes 2016 centrin la seva atenció en la deriva geoeconòmica i geopolítica que empeny les nacions i el sistema econòmic actual cap a un nou estatus (ordre) mundial.

I malgrat que hi ha motius per a la desil·lusió respecte de l'estat del món, la història econòmica encara ens dóna prou raons per a l'optimisme, si som capaços de revertir l'escalfament de la Terra i els nivells de desigualtat i de pobresa. Que la deessa mitològica Gaia (o Gea), mare de la terra, faci realitat els versos de Pablo Neruda de l'*Oda a la pobresa* (petit fragment): Donde vayas, / pobreza, [...] / Yo con otros, / con otros, muchos otros, / te vamos expulsando / de la tierra a la luna / para que allí te quedes / fría y encarcelada / mirando por un ojo / el pan y los racimos / que cubrirán la tierra / de mañana.

El programa de la Jornada anual dels Economistes 2016 fa ben palès el nostre lema: al servei dels professionals de l'economia i de l'empresa i (podem afegir) de la societat, tal com posen en relleu les sessions tant de caire professional com estratègiques que enguany enlairen la seva mirada a les noves tendències de caire mundial.

Així en l'aspecte fiscal es tractarà el pla d'acció aprovat per l'OCDE per tal d'establir límits a la 'planificació' fiscal internacional. La necessària transparència i l'eficient control de la gestió dels fons i organismes públics requereix d'un marc de relació entre l'auditor de comptes i els òrgans de supervisió de la cosa pública. L'anàlisi dels fraus i escàndols en comptabilitat i finances fan necessaris instruments per tal d'assegurar la fiabilitat de la informació empresarial. En això hi pot ajudar la modificació del Codi Penal que augmenta les responsabi-

Jornada dels economistes 2016

La Jornada, com ja és habitual, es desenvoluparà en un format dual, de manera que es combinen sessions professionals i estratègiques alhora. Així s'augmenta el ventall de possibilitats d'elecció per part dels assistents.

Pronunciarà la conferència inaugural **Israel Ruiz**, un enginyer català establert als Estats Units que gestiona un ecosistema mític per a científics i emprenedors: el MIT.

A més de Barcelona, la Jornada dels Economistes també se celebra a cadascuna de les seus territorials del Col·legi amb un programa específic relacionat amb el lema de la Jornada.

La Jornada dels Economistes compta amb la col·laboració d'importantes institucions patrocinadores i amb la participació generosa de moltes persones que la fan possible, en particular, presidents de sessió, introductors i ponents, així com l'esforç de la totalitat del personal del Col·legi.

Veniu a gaudir d'aquesta 21a edició de la Jornada anual dels Economistes. Hi esteu tots convidats! ■

“Ens preguntem si Catalunya està preparada per assumir els reptes logístics d'una economia interconnectada”

CONFERÈNCIA INAUGURAL

Israel Ruiz, és vicepresident executiu i tresorer del Massachusetts Institute of Technology (MIT) i, com a tal, és el responsable de dirigir tota les seves funcions administratives i financeres, dirigint l'estratègia financera, les operacions i la planificació de les inversions de capital, així com l'emissió de deute. Altres àrees administratives sota la seva direcció són els recursos humans, els sistemes d'informació, seguretat, internacional, les instal·lacions i les operacions. És el principal administrador dels més de 17.000 milions de dòlars en actius financers del MIT, dels seus més de 3.000 milions de dòlars en ingressos operatius (2016).

És membre dels consells d'administració de Fortive (NYSE: FTV), FM Global, edX i forma part del consell assessor en investició de la Fundació Bancària "la Caixa". És membre d'ofici al Comitè Executiu del MIT (MIT's Board) i al Consell de MIT Investment Management Company.

Nascut a Barcelona, és enginyer industrial per la Universitat Politècnica de Catalunya i màster per la MIT Sloan School of Management, on va assistir amb l'ajuda d'una beca de "la Caixa". Amb anterioritat a la seva incorporació al MIT, va treballar a Hewlett Packard i a Nissan. ■

EL MIT, EXEMPLE QUE CAL SEGUIR

L'Institut Tecnològic de Massachusetts (MIT, Massachusetts Institute of Technology, <http://web.mit.edu/>) té per objecte la generació, la difusió i l'aplicació del coneixement als reptes que hi ha al món.

El MIT té un pressupost de 2.100 milions d'euros anuals. Un terç d'aquest pressupost està finançat pels mercats financers, a través dels diners que hi tenen invertits, que són l'acumulació dels últims 50 anys de donacions d'exalumnes i d'amics del MIT. Aquest fet els dona una estabilitat i una flexibilitat que en època de bonança els permet invertir en recerques per a les quals potser no trobarien finançament. Les matrícules dels estudiants només representen el 14% dels ingressos totals.

El seu esperit d'exploració interdisciplinària ha fet possible molts avenços científics i tecnològics com, per exemple, la primera síntesi química de la penicil·lina i la vitamina A; el desenvolupament del radar i la creació de sistemes de guia inercial; la invenció de la memòria de nucli magnètic,

que va permetre el desenvolupament de les computadores digitals; les principals contribucions al Projecte Genoma Humà; el descobriment dels quarks; la invenció del full de càlcul electrònic i de sistemes d'enciptació que permeten el comerç electrònic; la creació del GPS...

El MIT està reconegut com una de les millors universitats del món, segons la revista *U.S. News & World Report*, i ha ocupat el primer lloc del QS World University Rankings® des de l'any 2012 fins l'actualitat.

El MIT compta amb 76 premis Nobel entre els seus graduats i professorat (comptant solament aquells professors que ho hagin estat més d'un any). L'admissió al MIT és molt rigorosa, en base a la meritocràcia.

El MIT té una forta cultura empresarial. Els ingressos agregats de les empreses fundades per exalumnes del MIT el situaria com l'onzena economia més gran del món. ■

PRIMER TORN DE SESSIONS

Horari: d'11.30 a 12.45 hores

Sessió 1

La globalització es fa digital: implicacions per als països, les empreses i els ciutadans

Introducció:

XAVIER VERGE, economista i professor de la Universitat Autònoma de Barcelona

La globalització del final del segle XX l'enténem com un creixent moviment tant de béns i serveis com de fluxos financers, que eliminava fronteres i feia que tot fos molt més a prop; feia que la Terra semblés plana com deia Thomas Friedman o punxeguda com deia Pankaj Gemawhat.

Els darrers anys estem observant que aquests fluxos de béns s'han estancat, que els financers han caigut sensiblement, mentre que els serveis creixien lleugerament. Ara, la part que està prenent més protagonisme i que redefeix la globalització són els ingents fluxos de dades que permeten compartir informació, idees i innovació a escala global. La globalització s'ha fet digital.

Les plataformes digitals creen uns mercats globals més eficients i transparents on els compradors i venedors cada cop són més a prop i poden pactar i trobar líni-

es de col·laboració molt més ràpidament i a baix cost, ja que els costos marginals de comunicacions digitals són pràcticament zero. Si la primera dècada del segle va servir per globalitzar l'e-commerce en aquesta segona dècada hem ampliat el focus i estem globalitzant l'e-business.

Des del canvi de segle les grans empreses han anat creant les seves xarxes digitals internes per tal d'anar facilitant l'intercanvi d'informació tant entre l'empresa i els clients com entre l'empresa i els seus proveïdors. No obstant això, la universalització de les xarxes socials i la necessitat de transferir informació més oberta i comunicar-se i participar en les converses dels *stakeholders* fa que els fluxos d'informació corporativa vagin per tots els camins, més d'algun cop, també s'ha de dir, sense la confidencialitat desitjada.

En aquest nou context, les petites i mitjanes empreses han trobat la possibilitat de poder participar-hi de manera activa i algunes grans empreses, a la vegada, han trobat formes complementàries de negoci. Per exemple, una petita empresa comercial pot tenir un sistema complet d'e-commerce global gestionat en la part que desitgi per Amazon en molt poc temps. Una universitat com la UAB pot generar un curs en línia i impartir-lo a través de Coursera a alumnes d'arreu del món compartint plataforma amb T.U. Munich, ParisTech, Stanford o el Technion d'Israel. O les noves formes de negoci de l'economia col·laborativa on, per exemple, un particular pot llogar un apartament de la Costa Brava fent servir un apartador global com Airbnb, oferir-se com a taxista per Manhattan per Uber o donar una segona vida recuperant part de la inversió a algun actiu no utilitzat a Wallapop.

En aquesta nova era de la globalització digital, les empreses s'han de reinventar, ja que hi ha grandíssimes oportunitats a la vegada que importants amenaces. Accés a nous mercats, a la innovació, a proveïdors i a materials molt més fàcil, però, a la vegada, les tradicionals barreres o proteccions front a la competència han caigut i l'exposició a nous competidors més eficients amb millors productes i millors relacions amb els consumidors ha crescut enormement. Aquesta situació fa que l'immobilisme no sigui una opció viable, ni tant sols a curt termini.

Els avenços tecnològics dels darrers anys multiplicaran l'efecte de la globalització di-

“Països, empreses i persones han de fer front als nous reptes i riscos derivats de la digitalització global”

gital. La robòtica, la computació cognitiva, les impressores 3D, els vehicles autònoms, els nous materials com el grafè, entre d'altres, faran que tot sigui encara molt més ràpid i que pugui aparèixer una disrupció digital en qualsevol lloc i moment. I, com bé diu James McQuivey, contra els disruptors digitals no hi ha defensa possible.

Alemanya, a finals del 2012, va passar a ser activa i, conjuntament amb grans empreses, va llançar el programa Indústria 4.0 que, en essència, proposa interconnectar la planta de fabricació i permetre que les màquines prenguin determinades decisions de manera autònoma tot buscant increments de dos dígits de productivitat i trencant economies d'escala i redefinint per complet la manufactura. Altres països europeus s'hi han anat afegint i ara ja és una iniciativa europea. A Espanya es correspon al programa Indústria Connectada 4.0 del Ministeri d'Indústria (finals del 2015) amb el Santander, Telefónica i Indra com a impulsors.

Aquesta transformació digital no només afectarà les empreses, les persones que no es transformin no podran optar a entrar en el mercat de treball o continuar la carrera professional o quedaran relegades a activitats marginals o substituïdes per robots. Les administracions també s'hauran de transformar tant per eficiència com per transparència i participació. A més, tant països com empreses i persones han de fer front als nous reptes i riscos derivats de la digitalització global com, per exemple, en aspectes de ciberseguretat.

Per parlar d'aquest tema, hem convidat com a ponents **Luis María Roses**, director d'Organització i Sistemes a Salvador Escoda, SA, i **Jordi Ruppman**, responsable del projecte de transformació digital del RACC.

Sessió 2

Com farà front la UE als reptes i desafiaments recurrents?

Introductor:

XAVIER FERRER, vicepresident de la Comissió d'Economia Internacional i Unió Europea del Col·legi d'Economistes i d'Economistes de Catalunya

Que Europa passa per moments complexos és evident i ho sabem tots. Només hem d'observar la dinàmica que s'ha instal·lat a França arran dels atemptats de París i de Niça o la pressió al Regne Unit per sortir de la Unió Europea que haurà de gestionar el Brexit o les dificultats econòmiques dels Estats del sud, entre d'altres. Tot plegat ens fa enyorar temps passats, quan s'avançava en la construcció europea i hi havia dinamisme econòmic.

Ara, el que toca és trobar solucions a la realitat del moment i és evident que els reptes són grans i el que s'ha de canviar són moltes coses, però si ho volem fer tot al mateix moment, és la manera que no

Ara, el que toca és trobar solucions a la realitat del moment i és evident que els reptes són grans

s'acabi de fer res ben fet. Així, convindria que la Unió Europea comencés per trobar solucions als tres pilars fonamentals de la seva essència, que són el comunitari, on se situa, bàsicament, l'economia, i els dos intergovernamentals, que són la política exterior i de seguretat i el de les polítiques d'interior.

És evident que en tots ells hi ha mancances i debilitats que són conegudes i a les quals cal trobar solució per donar un nou impuls a la integració europea. Així, en el vessant econòmic, urgeix trobar una sortida a la crisi, bàsicament per als Estats del sud però, quina és la millor manera de plantejar-ho?

Pel que fa a la política exterior, cal refer la cohesió interna i actuar amb unanimitat amb veïns com Rússia i altres Estats importants del planeta i, sobretot, ser més ràpid i eficient en la presa de decisions dels conflictes internacionals, com és el cas de Síria, en el qual no s'ha actuat amb celeritat però, quines polítiques s'haurien d'aplicar? I els Estats membres estan units per aplicar-les? I, a la zona mediterrània, quina política convindria? Hi ha voluntat política per resoldre la crisi dels refugiats?

I pel que fa a les polítiques d'interior, calen polítiques de cohesió social i garantir les llibertats que tant han costat d'aconseguir, bàsicament la llibertat de circulació de persones, l'espai Schengen com es coneix, que està qüestionat per les actuacions d'alguns Estats membres a l'hora de gestionar l'arribada de refugiats. Però, els Estats membres estan units per complir amb Schengen? Admetran la lliure circulació de persones? I, pel que fa al Brexit, quines conseqüències econòmiques pot tenir per al Regne Unit i per a la UE? Pot tenir efecte crida en altres Estats membres? Tot plegat segur que requereix voluntat i generositat política, solidaritat en definitiva. Però, hi ha prou solidaritat entre els Estats membres avui dia a la UE? I, ja de cara al futur, quina Europa ens convindria? Quina Europa és possible?

A totes aquestes preguntes es procurarà donar resposta i, per això, comptem amb destacats experts, el nom dels quals detalllem a continuació: **Jordi Bacaria**, director general del CIDOB i catedràtic d'Economia Aplicada de la UAB; **Senén Florensa**, president executiu de l'Institut Europeu de la Mediterrània (IEMED), i **Carme Colomina**, periodista del diari Ara.

Sessió 3

Mobilitat laboral transfronterera: perspectives fiscals, laborals i d'immigració

Introdutora:

CARME RIERA, professora de la Universitat de Barcelona

L'elevat atur i la manca de projectes als llocs d'origen són les principals causes de la mobilitat laboral, especialment entre els joves. Els treballadors busquen una oportunitat per desenvolupar el seu potencial professional i per continuar formant-se, però també que se'ls valori el talent i l'esforç, la possibilitat de conciliar la vida laboral i la personal o les perspectives de futur.

Darrerament, professionals del nostre país amb una elevada qualificació han emigrat cap als països del nostre entorn amb la intenció de dur-hi a terme la feina per a la qual han estat preparats. Això ens porta indubtablement a la necessitat d'analitzar a l'ensem el model productiu i les mancances presents i futures. Per la banda de l'oferta, però, l'atenció cal posar-la en el sistema educatiu, puix que, mentre escassegen determinats llocs de treball, d'altres tenen excedents importants.

L'altre vessant que cal analitzar és la derivada econòmica. Si per una banda, especialment durant els anys de crisi, la mobilitat laboral ha contribuït a absorbir els xocs asimètrics que han afectat la Unió Euro-

pea i la posterior interacció generada en l'àmbit tecnològic i humà ha afavorit l'expansió del creixement, tot i alleugerint determinats colls d'ampolla, per l'altra, suposa una pèrdua important de capital humà que pot incidir negativament en l'envelliment de la població al país d'origen. És clau, per tant, la capacitat de retenció de talent creant-ne una demanda més alta i millor, avui baixa.

Per altra banda, incrementar la mobilitat interregional i transfronterera a la zona euro és un mitjà per enfrontar l'atur existent en alguns Estats i evitar que es converteixi en estructural. Estem parlant de 15 milions de persones mòbils, més de vuit milions de les quals treballen i viuen fora del seu país d'origen, i un milió i mig són transfrontereres (treballen en un Estat i resideixen en un altre). Tanmateix, un dels principals problemes radica en les disparitats legals i estructurals presents a la UE. I és que, quan es parla de mobilitat transfronterera, cal fer esment dels factors legislatius, fiscals, culturals, que suposen frens i diferències, però també d'aspectes molt concrets, com l'assistència sanitària o la transferència dels drets de pensió.

Sí que la lliure circulació de treballadors que estableix la UE fa que aquests estiguin subjectes a una mateixa normativa pública; ara bé, en el camp privat hi pot haver discrepàncies, fet que es pot traduir en competència deslleial entre empreses, més acusada en els sectors més intensius en mà d'obra. No hi ha xifres oficials sobre els sous dels treballadors desplaçats, però en aquest sentit l'informe de la Comissió Europea¹ del 2015 assenyala que en el sector del transport i en el de la construcció les diferències salarials poden arribar al 50%. La cooperació dels Estats en aquest punt és clau en l'aplicació dels reglaments per garantir la justícia i l'equitat.

Per parlar d'aquest tema s'ha convidat que ens donin el seu punt de vista a la sessió *Mobilitat laboral transfronterera: perspectives fiscals, laborals i d'immigra-*

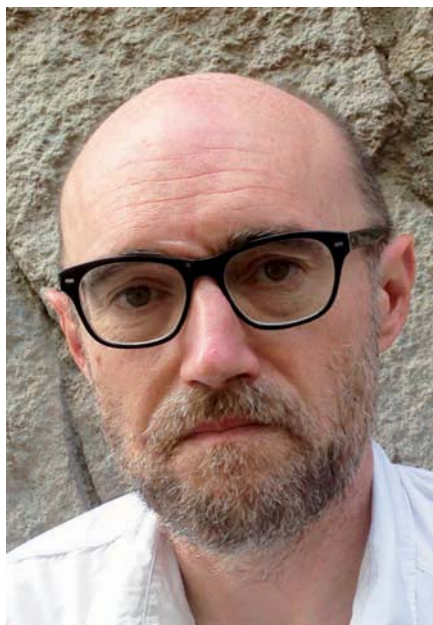
1. Study on wage setting systems and minimum rates of pay applicable to posted workers in accordance with Directive 96/71/EC in a selected number of Member States and sectors. Final Report.

“És clau la capacitat de retenció de talent creant-ne una demanda més alta i millor, avui baixa”

ció, **Fernando Álvarez Gómez**, professor d'Economia Pública dels Estudis d'Economia i Empresa de la Universitat Oberta de Catalunya; **Ferran Camas Roda**, catedràtic de Dret del Treball i Seguretat Social i director de la Càtedra d'Immigració, Drets i Ciutadania de la Universitat de Girona; **Josep Maria Duran Cabré**, investigador de l'Institut d'Economia de Barcelona i professor de la Universitat de Barcelona, i **Júlia López López**, catedràtica de Dret del Treball i de la Seguretat Social a la Universitat Pompeu Fabra.

Sessió 4

Energia, alimentació i canvi climàtic

Introducció:

ÒSCAR ALFRANCA, economista, professor de la UPC i membre de la Comissió d'Economia Agroalimentària del Col·legi d'Economistes de Catalunya

La tecnologia utilitzada per a la generació i el consum d'energia és, conjuntament amb la terra cultivada per a l'obtenció d'aliments i el canvi climàtic, un dels tres factors més destacats per explicar la

transformació social que s'està desenvolupant en aquests moments, a una escala global. La millora en la gestió de les utilitzacions alternatives de la terra i el seu cost d'oportunitat, així com les implicacions en l'ordenació sostenible del sistema agroalimentari, són essencials per assolir una gestió sostenible dels recursos naturals en la qual es consideri la complexitat dels paràmetres relacionats amb la salut humana i la diversitat biològica, així com altres factors no menys importants com ara són la captura i l'emmagatzematge de diòxid de carboni associat amb la producció alimentària.

Un exemple destacat en què es concreta la rellevància del trinomi energia-alimentació-canvi climàtic és la utilització de la biomassa. Malgrat que hi ha moltes definicions diferents de biomassa, totes elles coincideixen en alguns punts essencials: la biomassa és una matèria orgànica, generada en un procés biològic espontani o induït, que es pot utilitzar com una font d'energia. Un element singular del canvi tecnològic en els processos productors d'energia és que alguns d'aquests processos, si són gestionats correctament, podrien ser perfectament compatibles amb la utilització sostenible de la producció alimentària i, a més a més, convertir-se en un element destacat per a la gestió del canvi climàtic.

Per tractar aquest tema comptarem amb la presència de **Mariano Marzo**, catedràtic d'Estratigrafia i professor de Recursos Energètics i Geologia del Petrol de la Universitat de Barcelona, i amb **Josefina Plaixats**, doctora en Ciències Biològiques per la Universitat Autònoma de Barcelona, on és professora des del 1977 i, des del 1987, és membre del Departament de Ciència Animal i dels Aliments. La seva recerca s'inicia en el camp de la biologia molecular en plantes a la Universitat de Nottingham i, posteriorment, treballa en la relació sòl-planta-animal-atmosfera i en l'aprofitament i la gestió dels recursos naturals. És membre del Grup de Recerca en

“Alguns processos productors d'energia podrien ser compatibles amb l'ús sostenible de la producció alimentària”

Remugants i ha estat investigadora col·laboradora de l'Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals de la UAB. Des de l'any 2000, la seva recerca se centra en la gestió i la restauració d'ecosistemes pastorals i agrosilvopastorals i la seva capacitat de segrest i acumulació de carboni. Ha dirigit diversos projectes de recerca competitius i convenis i ha participat en projectes europeus.

Sessió 5

Preus de transferència en el nou entorn BEPS (Base Erosion and Profit Shifting)

Introductor:

PEDRO PABLO RODÉS, economista assessor fiscal i membre del Comitè Permanent de la Comissió d'Assessors Fiscals del Col·legi d'Economistes de Catalunya

En clara consonància amb el lema de la Jornada, una de les tendències fiscals més rellevants per a l'immediat futur, que s'està configurant des de fa uns pocs anys, és sens cap dubte el pla d'acció aprovat per l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) en relació amb el projecte BEPS (Base Erosion and Profit Shifting), que tracta d'establir límits als processos empresarials de planificació fiscal internacional.

Entre els principals objectius del projecte s'inclouen els de més transparència i

actualització dels models de fiscalitat internacional. Tot plegat està portant a un important canvi de mentalitat tant de les autoritats tributàries com de les organitzacions empresarials i que està comportant canvis substancials en les normatives fiscals internes de cada país.

Entre les accions impulsades per l'OCDE en el projecte BEPS destaquen les següents:

- Redefinició de les regles sobre preus de transferència per tal d'evitar el desviament d'ingressos a jurisdiccions de baixa tributació.

- Noves regles per evitar estructures fiscals internacionals abusives o que determinades pèrdues es puguin deduir doblement o que es produeixi absència de tributació de beneficis.

- Noves regles dirigides a multinacionals que duguin a terme activitats *on-line* per tal que paguin impostos allà on es generin els ingressos i redefinició del concepte d'establiment permanent i de substància.

- Definició de noves obligacions per a la millora de la transparència en la informació de naturalesa fiscal per evidenciar les estructures de planificació fiscal agressives.

- Obligacions d'informació detallada *country by country* de vendes, beneficis, pagaments d'impostos, informes de responsabilitat social en matèria tributària, etcètera.

Espanya ha estat un dels països que ha reaccionat amb més celeritat a l'hora de recollir en la seva normativa fiscal interna de preus de transferència les recomanacions del projecte BEPS.

Així, s'introdueixen canvis importants en la part relativa a obligacions d'informació *–master file–* i informació relativa a cadascun dels països on es facin operacions i, conseqüentment, es requereixen canvis en les polítiques de preus de transferència perquè estiguin alineades amb el model

“El BEPS està portant a un canvi de mentalitat tant de les autoritats tributàries com de les empreses”

de negoci als efectes d'imputar adequadament els beneficis a aquelles entitats dels grups empresarials en les quals realment es crea el valor.

Per parlar d'aquest tema s'ha convidat com a ponents **Néstor Carmona**, cap de l'Oficina Nacional de Fiscalitat Internacional de l'AEAT i inspector d'Hisenda de l'Estat, i **Jordi Bech**, economista, assessor fiscal i membre del Comitè Permanent de la Comissió d'Assessors Fiscals del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Sessió 6

El paper de l'auditor de comptes en l'àmbit de l'auditoria pública

Introdutora:

CRISTINA GIL, economista auditora de comptes

L'auditor de comptes privat té un paper rellevant en l'àmbit de l'auditoria pública, principalment en la transparència en els comptes públics base per al sistema de govern dels organismes públics i en connexió amb les noves obligacions legals de l'Administració local i el seu control.

Després de l'èxit de la IV Jornada d'Auditoria del Sector Públic, sota el lema *Controlar per millorar*, des del REA-REGA continuem amb la preocupació de la falta d'un marc de col·laboració entre els auditors privats i els òrgans de supervisió de les administracions públiques.

“Cal fomentar la participació de les pimes d'auditoria en la contractació pública”

El nostre objectiu és el de promoure la transparència i el control eficient de la gestió dels fons públics d'Espanya, tal com demana la societat, i, per poder aconseguir-ho, hem de desenvolupar amb urgència un marc de col·laboració entre els auditors privats i les administracions públiques, així mateix també cal una fiscalització més alta del sector públic mitjançant auditories de comptes.

Des del REA-REGA, fem especial èmfasi en la necessitat d'ajudar a la gestió del canvi en aquest sector per poder aportar més dinamisme i adaptació del seu model d'organització als temps actuals i a la demanda de la societat, que cada vegada és més exigent amb les entitats d'àmbit públic.

En aquesta ocasió, debatem sobre les noves obligacions legals de l'Administració local i el seu control, sobre què demana la societat en el control i la transparència dels comptes del sector públic i quins són els reptes en el marc de la governança fiscal de la Unió Europea i el control dels fons europeus.

Cal fomentar la participació de les pimes d'auditoria en la contractació pública, insistint en què aquesta s'hauria d'adaptar a les característiques de la pime i alleugerir la costosa càrrega administrativa (per exemple a través de la divisió dels grans contractes en lots).

A més, al sector públic s'estableixen barres a la lliure contractació d'auditors, incloent-hi condicions restrictives com ara l'exigència d'unes xifres elevades de capital social o d'una xifra extraordinàriament elevada de negoci, així com una experiència dilatada en auditories d'entitats similars que, combinades, impedeixen la lliure concurrència a les licitacions de la pràctica totalitat d'empreses del sector.

Amb aquest propòsit, s'ha presentat l'estudi sobre *L'aposta de la UE per la participació de les pimes en la contractació pública*, del qual podem concloure que, amb la Directiva

2014/24/UE, el legislador europeu ha apostat per donar protagonisme a les pimes en l'escena de la contractació pública, arbitrants mecanismes específics per promoure de manera efectiva la seva entrada en ella.

Som conscients que aquest nou marc legal franqueja als seus membres l'accés a una important parcel·la d'activitat, la dels contractes de serveis, en especial dels d'auditoria financera i de compliment de legalitat de les administracions públiques i altres entitats del sector públic, estem en un nou escenari que, des del 18 d'abril de 2016, i a falta d'una llei espanyola que la traslladi, quedarà definit per les prescripcions de la referida directiva.

Per parlar d'aquest tema hem convidat **Miquel Àngel Cabezas de Herrera**, president de la Fundación FIASEP, i **Antonio Muñoz Juncosa**, interventor de l'Ajuntament de Barcelona.

Sessió 7 Responsabilitat penal dels administradors concursals

Introducció:
RODRIGO CABEDO, economista, advocat i administrador concursal

La modificació del Codi Penal ha incrementat les responsabilitats dels administradors concursals i aquests poden incorrer en responsabilitats penals per una actuació incorrecta del seu càrrec, bé per

“La modificació del Codi Penal ha incrementat les responsabilitats dels administradors concursals”

falta de diligència o bé per falta de lleialtat en l'exercici del seu càrrec.

En aquesta sessió comptarem amb **Óscar Serrano**, fiscal de delictes econòmics de la Fiscalia Provincial de Barcelona, que abordarà les conductes tipificades pel Codi Penal:

- Malversació de cabals públics-administració deslleial.
- Delicte de suborn.
- La insolvència concursal i les seves modalitats d'Infracció.
- El deure de l'Administració d'establir la prevenció penal de les persones jurídiques *compliance* en els concursos que intervé.

Aquesta ponència no només és d'especial interès per a aquells economistes i advocats que exerceixen les seves funcions com a administradors concursals, sinó per a tots aquells professionals que participen en l'activitat mercantil, sigui com a assessors externs o administradors de les companyies.

SEGON TORN DE SESSIONS

Horari: de 13.00 a 14.15 hores

Sessió 1

Transatlantic Trade and Investment Partnership (TTIP), Trans Pacific Partnership (TPP) i Trade in Service Agreement (TISA): tres tractats comercials inèdits

Introdutora:

PATRICIA GARCÍA-DURÁN, professora de la Universitat de Barcelona

L'Associació Transatlàntica pel Comerç i la Inversió, coneguda com a TTIP per les seves sigles en anglès, és l'acord comercial bilateral que estan negociant la UE i els EUA des de mitjan 2013. L'Acord Transpacífic de Cooperació Econòmica, conegut com a TPP, és l'acord comercial que

“Els acords megaregionals busquen un grau d'integració superior al de les zones de lliure canvi tradicional”

va ser signat per dotze països del Pacífic el 2015 (incloent-hi el Japó i els EUA) i que està en procés de ratificació. El TISA és un acord plurilateral per a la liberalització del comerç de serveis que es va començar a negociar el 2012 i que inclou, entre d'altres, els països més avançats del món.

Els dos primers es consideren megaregionals. Aquest concepte s'ha posat de moda els últims anys i està lligat amb les cadenes de valor globals. En general, es considera que un megaregional és un acord d'integració que inclou temes no aranzelaris i en què almenys dos dels membres són *hubs* (nuclis) en les cadenes globals de valor. En altres paraules, un megaregional és aquell acord de lliure comerç que busca un grau d'integració superior al de les zones de lliure canvi tradicionals i que inclou dos dels següents actors comercials: els EUA, la UE, el Japó o la Xina.

El TISA és un altre tipus de tractat comercial. Encara que inclogui els EUA, el Japó i la UE (la Xina hi ha demostrat interès però de moment no forma part de les negociacions) no és un megaregional. Es tracta d'un acord plurilateral, ja que el seu objectiu és no es una zona de lliure canvi sinó anar més enllà del que ja s'ha aconseguit en el marc de l'Acord General sobre el Comerç en Serveis (GATS, per les sigles en anglès) de l'Organització Mundial del Comerç.

Per què es poden considerar inèdits aquests tres tractats comercials? Al cap i a la fi, la UE sempre ha tingut acords bilaterals o regionals amb tercers països, els EUA van començar a signar aquest tipus d'acords els anys 90 i el TISA no és el primer acord plurilateral que es negocia.

Com s'ha explicat més amunt, aquests tres tractats comercials són de naturalesa i d'àmbits geogràfics diferents. Per què es considera que poden estar relacionats des d'un punt de vista geoestratègic?

A qui beneficien més? Quines implicacions poden tenir per a la UE?

Per què el TTIP és l'acord comercial que més mobilització pública ha despertat a la UE? L'altre megaregional que està negociant la UE, un acord comercial amb el Japó, no desperta el mateix interès.

Per respondre a aquestes preguntes aquesta sessió comptarà amb dos po-

nents: **Joan Tugores**, catedràtic d'Economia i exrector de la Universitat de Barcelona, i **Federico Steinberg**, investigador principal d'Economia Internacional del Reial Institut Elcano. Ambdós presentaran les seves reflexions després d'una breu introducció feta per la coordinadora de la sessió.

Sessió 2

Europa-Àsia: geopolítica i relacions econòmiques

Introdutor:

ÀLEX RUIZ, economista del Servei d'Estudis de CaixaBank

Europa i Àsia estan construint, de facto, un espai progressivament més interrelacionat en matèria econòmica i política. Els vincles econòmics entre les dues regions estan esdevenint, de manera cada cop més intensa, un dels elements més notoris sobre els quals pivota actualment l'economia global. Així, tres països asiàtics –la Xina, el Japó i Corea del Sud– estan entre els deu primers socis comercials de la UE

“Europa i Àsia estan construint un espai cada cop més interrelacionat en matèria política i econòmica”

i representen el 18% del comerç de la Unió. En matèria inversora, un 21% de la inversió estrangera directa comunitària s'adreça a Àsia i un 13% de la inversió rebuda procedeix d'aquella regió.

Aquests estrets lligams responen, en gran part, a les estratègies de les empreses internacionalitzades, tant europees com asiàtiques. Però també són el resultat d'una estratègia política volguda de la UE de crear una àrea euroasiàtica altament integrada des del punt de vista econòmic i financer que actuï com a contrapunt al predomini creixent de les relacions transpacífiques.

En definitiva, en gran part, el futur de l'economia global serà el resultat de la creació d'aquests pols regionals altament integrats. Per tant, l'anàlisi de la dinàmica econòmica i política entre Europa i Àsia esdevé fonamental en l'àmbit empresarial, professional, acadèmic i ciutadà.

En aquest sentit, la sessió *Europa-Àsia: geopolítica i relacions econòmiques* abordarà l'aproximació a aquesta temàtica mitjançant una doble reflexió, una primera de caire més estrictament econòmic i una segona de caràcter polític. Les dues dimensions seran tractades en les ponències de la sessió. La primera serà a càrrec de **Jaume Giné**, professor d'ESADE, i la segona, a càrrec de **Roger Albinyana**, director de Polítiques Euromed a l'Institut Europeu de la Mediterrània.

Sessió 3

Riscos geopolítics i mercats financers

Introdutora:

BEGOÑA CASTRO, presidenta del Grup de Treball EAFI de la Comissió d'Economia Financera del Col·legi d'Economistes de Catalunya

És innegable que la política està molt present a l'economia i, per extensió, als mercats financers. Al llarg de la història hem vist com decisions polítiques han provocat crisis econòmiques com, per exemple, l'any 1973 la crisi del petroli provocada per la decisió de retallar-ne la producció. La globalització va provocar una nova manera d'entendre els negocis, les empreses i fins i tot les relacions personals.

La pujada exponencial de la renda variable com a conseqüència la baixa de tipus d'interès als EUA al període 2002-2006 amb conseqüències també per al mercat immobiliari i avui estem pendents de quan i en quina proporció pujarà els tipus d'interès i com afectarà la marxa de l'economia americana i, per contagi, la resta del món, principalment els països emergents.

Recentment hem viscut un exemple molt clar: el Brexit, una decisió política provoca una caiguda sense precedents en l'Ibex 35. La geopolítica té lligams de vegades difícils de veure i d'analitzar amb la geoeconomia i, en aquesta sessió, pretenem do-

“La globalització ha provocat una nova manera d'entendre els negocis, les empreses i les relacions personals”

nar una visió dels fets que han provocat un nou ordre mundial canviant cada vegada amb més rapidesa i complexitat.

Tindrem el plaer de comptar amb la presència de dos experts en anàlisi macroeconòmic i en gestió d'inversions com ho són **Jordi Justícia**, soci de Ginvest EAFI, exdirector de la gestora de fons d'inversió de Caixa Girona i de renda variable a Caixa Catalunya, i **Àlex Fuste**, director econòmic d'Andbank.

Sessió 4

Fraus i escàndols en comptabilitat i finances

Introdutor:

MARTÍ GARCIA PONS, vicepresident de la Comissió de Comptabilitat del Col·legi d'Economistes de Catalunya

La informació comptable és fonamental en el procés de presa de decisions d'inversors i directius d'empresa i per a la resta de parts interessades. Perquè aquesta informació sigui útil és imprescindible que sigui rellevant i fiable. Però la història eco-

nòmica ens ensenya que en paral·lel a la majoria de les crisis econòmiques i financeres s'accentuen les activitats de manipulació comptable. El frau i les irregularitats de caire econòmic, financer i comptable van en augment. Es manipulen les xifres comptables aprofitant els buits de la normativa comptable i les opcions de valoració i presentació que aquesta ofereix per transformar els comptes anuals reals al que, els qui els preparen, prefereixen que siguin.

Expliquen que, mentre fra Luca Pacioli travessava a bon pas la plaça de Sant Marc de Venècia, i abans que l'*acqua alta* ho impedís, un mercader se li va atansar per preguntar-li quant feien dos més dos, i fra Luca li va dir a cau d'orella: quant vol que sumin? Aquesta anècdota donaria la raó a aquells que, en referir-se als fraus comptables, pensen que el problema rau en la mateixa gènesi de la ciència comptable. El mateix Pacioli deia a l'obra *Particularis de computis et scripturi*: "Pel que fa als teus comptes amb la Cambra d'Emprèstits o... amb una altra oficina pública qualsevol amb la qual haguessis de veure per alguna raó, procura que et donin sempre els

oportuns comprovants [...] perquè en tals entitats se sol mudar sovint d'escrivà, i tots volen portar els llibres a la seva manera, cadascú segons el seu mètode, criticant sempre els anteriors, que segons ells no porten bé els llibres". Baruch Lev, catedràtic de la Universitat de Nova York declarava a *La Vanguardia* (18 de setembre de 2014) que "el comptable no compta coses reals ni diners reals. La comptabilitat són només estimacions i el balanç d'una empresa només presumeix el que té i el que tindrà. En aquest joc es poden cometre negligències o veritables estafes".

Des de la publicació del tractat de Luca Pacioli i fins a les acaballes del segle passat, el benefici s'havia configurat com l'in-

La història ensenya que, en paral·lel a la majoria de les crisis, s'accentuen les activitats de manipulació comptable

dicador per excel·lència de la gestió empresarial. El càlcul del benefici se sustenta en l'aplicació d'una hipòtesi bàsica, el principi del meritament o de la data del fet. És per l'aplicació d'aquesta regla que el benefici es considera un concepte interpretable i manipulable, enfront de l'efectiu, del *cash flow*, que es considera substancial. L'harmonització comptable mitjançant l'adopció de les Normes Internacionals d'Informació Financera i el desenvolupament del paradigma de la utilitat ha esperonat l'estudi de l'estat de fluxos d'efectiu (EFE) establint una complementarietat entre aquest i l'anàlisi convencional del balanç i del compte de resultats. Tot i això, casos com el de Gowex demostren com també es va modificar la informació continguda a l'EFE.

Per parlar del maquillatge comptable, per discernir entre comptabilitat creativa legal i el frau comptable, però sobretot per conèixer els procediments quantitatius i qualitatius per detectar la comptabilitat irregular, comptarem amb la participació d'**Oriol Amat**, catedràtic de Comptabilitat de la Universitat Pompeu Fabra i president de l'ACCID.

ELS MILLORS PREUS AMB TOT INCLÒS

audiòfon + piles + revisions
+ servei postvenda

Silvia | AUDIOPROTETISTA DE MERCEDES DES DE FA 8 ANYS

"Sé que sempre puc comptar amb ella"

Mercedes | PROFESSORA I CLIENTA DE GAES

A GAES la millora de la teva audició va molt més enllà de la venda de l'audiòfon. **Els nostres professionals són al teu costat abans, durant i després de l'adaptació per aconseguir una òptima qualitat auditiva.** A GAES trobaràs la tecnologia més avançada i, també, el més complet servei postvenda.

Apropa't al teu centre GAES i informa-te'n sense compromís.

JEREZ
CAPITAL MUNDIAL DEL
MOTOCICLISMO
www.jerezmmm.es

902 026 024
REVISIÓ AUDITIVA GRATUÏTA.
TRUCA I RESERVA-LA!
gaes.es / facebook.com/GAESCentrosAuditivos

GAES
Centres Auditius

Per assegurar la fiabilitat de la informació comptable, l'activitat dels auditors és indispensable, cal emmarcar aquella dins d'un concepte més ampli, la transparència empresarial. La transparència es refereix a la informació que subministren les empreses, els governs, els agents socials i qualsevol altra organització pública o privada als seus *stakeholders*.

Al llarg dels darrers anys, s'ha anat incrementant la demanda d'una millora de la transparència que ha generat un increment de la regulació sobre la matèria. Com a conseqüència d'això, les organitzacions fan cada vegada més esforços per millorar la quantitat i la qualitat de la informació que subministren. Això és així no només pels canvis normatius, sinó també per qüestions ètiques i inclusivament per la voluntat de millorar la imatge projectada.

Cada vegada és més gran el consens que situa com a remei de la crisi actual la necessitat de recuperar la credibilitat de les nostres institucions, i poques mesures contribueixen tant a recobrar aquesta confiança com l'impuls de pràctiques de transparència i bon govern. Transparència i rendició de comptes formen part del que s'ha anomenat en la bibliografia internacional *accountability*. El terme *accountability* es defineix com el deure d'informar de les polítiques i actuacions de l'organització, de justificar els seus actes i de sotmetre's a qualsevol tipus de control adient per verificar la consistència de la informació.

Així, doncs, l'anàlisi de les activitats fraudulentament requereix, també, d'un enfocament alineat amb el bon govern, la responsabilitat social corporativa i l'ètica empresarial. I per això comptarem com a ponent amb **Antonio Argandoña**, professor de Teoria Econòmica i d'ètica a l'IESE, i president de la Comissió de Normativa i Ètica professional del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Sessió 5

Està preparada Catalunya per als reptes logístics d'una economia connectada?

Introducció:

MIQUEL MORELL, economista, soci de PROMO Assessors Consultors, SAP, i vicepresident de la Comissió d'Economistes en Economia Territorial i Urbana del Col·legi d'Economistes de Catalunya

El procés de globalització ha intensificat les nostres relacions amb nous mercats alhora que ens ha obligat a ser molt més competitius. En aquest context, la logística ha passat a tenir una funció estratègica en el sistema econòmic, pel gran augment dels fluxos de mercaderies, per la contenció dels costos i per l'especialització i la necessitat d'ajustar els estocs de circulat.

La logística és a dia d'avui un sector econòmic cabdal per al creixement econòmic i la millora de la competitivitat de les empreses, i que té per objectiu, entre d'altres, millorar l'eficiència dels fluxos de mercaderies tant regionals com internacionals. Tant el transport mundial com el transport urbà de mercaderies està manifestant canvis substancials en el seu *modus operandi*, amb nous operadors, nous canals i nous centres de distribució.

Des de la Comissió d'Economia Territorial i Urbana, i en el marc del títol de la Jornada

de dels Economistes d'enguany *Geopolítica i geoeconomia: un ordre econòmic mundial canviant*, organitzem una sessió per posar tot l'èmfasi en l'anàlisi dels reptes d'aquest sector logístic a Catalunya, que aborda el cicle complet de la cadena de valor de la logística, des dels aspectes territorials del nostre entorn pel que fa a l'adequació de sòl per a activitats logístiques fins a les necessitats i els desafiaments futurs de les empreses i quina activitat, subsistència i creixement té una relació directa amb una logística avançada i connectada.

Aquesta sessió focalitzarà la logística des de dues perspectives geoestratègiques: una perspectiva macro, que té a veure amb la gran porta d'entrada/sortida de mercaderies a través de la plataforma logística del Port de Barcelona (fluxos internacionals), i una perspectiva micro, que analitza els elements que condicionen la logística de la darrera milla, el darrer tram que recorren els productes fins a la botiga o fins al consumidor final, així com els nous canals de distribució urbana dins de les ciutats.

El Port de Barcelona s'erigeix com un termòmetre indicatiu de l'activitat econòmica de Catalunya i les darreres dades creixents en l'augment de trànsit de mercaderies indiquen una reactivació del consum intern i de l'activitat productiva. De fet, els contenidors d'exportació superaven el primer semestre d'aquest any 2016 en un 54% el màxim assolit l'any 2008, abans de l'aturada per la crisi.

D'altra banda, la distribució urbana de mercaderies (DUM) d'abastiment als establiments de distribució comercial o a consumidors finals està evolucionant exponencialment, amb una entrada important de la tecnologia aplicada que actua com a palanca de creixement, i amb aspectes com la mobilitat, l'accessibilitat, la contaminació atmosfèrica i acústica, etcètera, que resulten claus i complexos en les ciutats i els entorns urbans.

“**La logística és un sector cabdal per al creixement econòmic i la millora de la competitivitat**”

Una cosa és dir que treballem en PRO dels professionals. Una altra és fer-ho:

Compte Expansió Plus PRO

1 / 6

Aquest nombre és indicatiu del risc del producte. Així, 1/6 és indicatiu de menys risc i 6/6 és indicatiu de més risc.

Banco de Sabadell, S.A. es troba adherit al Fons Espanyol de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit. La quantitat màxima garantida actualment pel fons esmentat és de 100.000 euros per dipositant.

T'abonem el 10% de la teva quota de col·legiat*

0

comissions
d'administració i
manteniment.

+ 3%

de devolució en els principals rebuts
domiciliats i sobre les compres amb
targeta de crèdit en comerços
d'alimentació.⁽¹⁾

+

3% TAE

de remuneració

en compte sobre els 10.000 primers
euros, en cas de tenir saldos en
estalvi-inversió superiors a
30.000 euros.⁽²⁾

Truca'ns al **902 383 666**, identifica't com a membre del teu col·lectiu, organitzem una reunió i comencem a treballar.

sabadellprofessional.com

El compte Expansió Plus PRO requereix de la domiciliació d'una nòmina, pensió o ingrés regular mensual per un import mínim de 3.000 euros (se n'exclouen els ingressos procedents de comptes oberts en el grup Banc Sabadell a nom del mateix titular). Així mateix, també cal haver-hi domiciliat 2 rebuts domèstics en els 2 últims mesos.

*Fins a un màxim de 100 euros anuals per compte, amb la quota domiciliada. L'abonament es farà durant el mes de gener de l'any següent.

1. Rebuts domiciliats que corresponguin, com a emissor, a organitzacions no governamentals (ONG) registrades en l'Agència Espanyola de Cooperació i els rebuts de col·legis, escoles bressol i universitats carregats durant el mes. S'ha de tractar de centres docents espanyols (públics, privats i concertats) i en queden excloses les despeses d'acadèmies particulars, col·legis professionals o despeses diferents a les d'educació. Tampoc s'hi inclouen les despeses en concepte de postgraus, màsters i doctorats. Operacions de compra fetes a crèdit incloses en la liquidació del mes, amb les targetes modalitat Classic, Or, Premium, Platinum i Shopping Or el contracte de les quals estigui associat a aquest compte, en els establiments comercials d'alimentació inclosos, que es poden consultar en la pàgina www.bancsabadell.com/compteexpansioplus. Mínim de 5 euros i fins a 50 euros al mes.

2. Per tenir accés a aquesta retribució, els titulars han de tenir un saldo mitjà mensual en el banc superior a 30.000 euros en recursos, calculat com la suma de saldos del mes anterior de: comptes a la vista, dipòsits, renda fixa a venciment, assegurances de vida-estalvi, fons d'inversió, valors cotitzables i no cotitzables, plans de pensions, plans de previsió d'EPSV i BS Fons Gran Selecció. No es té en compte per al còmput del saldo mitjà el saldo existent en aquest Compte Expansió Plus PRO ni en cap altre de les mateixes característiques en què els titulars siguin intervinents. Si que es té en consideració el nombre de cotitulars, per la qual cosa el saldo mínim existent en l'entitat com a requisit és el pres proporcionalment per a cada cotitular. No es remuneren els saldos durant el primer mes de vida del Compte Expansió Plus PRO.

En cas que no s'assoleixi per part dels titulars el saldo mínim que dona dret a la retribució del Compte Expansió Plus PRO, la liquidació es fa al 0 % per aquest concepte.

Rendibilitat: per al tram de saldo diari que excedeixi els 10.000 euros: 0 % TIN. Per al tram de saldo diari des de 0 fins a un màxim de 10.000 euros: 2,919 % TIN, 1,9910 % TAE (calculada tenint en compte els dos tipus d'interès per al supòsit de permanència del saldo mitjà diari durant un any complet). Exemple de liquidació en un any: saldo en compte de 15.000 euros diaris, saldo diari sobre el qual es remunera: 10.000 euros; freqüència 12 (mensual); interessos liquidats en l'any: 291,90 euros.

Per abordar aquest tema hem confeccionat un panell d'experts que, de ben segur, garantirà una sessió de màxima qualitat. Comptarem amb la presència d'**Ignasi Ragàs**, economista especialitzat en desenvolupament econòmic, transport i territori i amb més de trenta anys d'experiència professional en els sectors públic i privat. Per abordar els reptes macroeconòmics de la distribució logística comptarem amb la presència de **Jorge Moreno**, director comercial de la terminal de contenidors del Port de Barcelona BEST (Barcelona Europe South Terminal, propietat de Hutchison Port Holdings) i responsable de la gestió comercial i del desenvolupament *hinterland* i de negoci de la terminal. Per afrontar els aspectes microeconòmics de la DUM i la distribució de la darrera milla, comptarem amb l'experiència de **Josep Maria Balcells**, responsable de transports i centres logístics de Catalunya de Mercadona.

No volem acabar aquesta presentació de la sessió sense agrair el suport que hem rebut per part de la Comissió de Retail i de la Comissió d'Economia del Turisme per organitzar la sessió.

Sessió 6

El futur dels despatxos professionals a la llum dels canvis geoeconòmics

Introductor:

JOAN ROJAS, economista

Els grans canvis geopolítics i geoeconòmics a escala mundial tenen i continuaran tenint una gran incidència en l'evolució dels despatxos professionals en qualsevol de les seves mides i especialitats.

Davant la transformació digital, les noves relacions humanes i els riscos que els assessors hauran d'assumir caldrà definir un DAFO que permeti emprendre una correcta estratègia tant per aconseguir una rendibilitat adequada com per a la supervivència dels despatxos dedicats fonamentalment a l'assessorament.

Cada vegada més, els despatxos s'hauran de configurar com a empreses de serveis amb necessitat de xarxes i aliances estratègiques per poder assolir la demanda dels clients, atès que la geoeconomia requerirà coneixements i relacions globals que els despatxos d'assessorament hauran de dominar. Pel que fa als despatxos de gestió també s'està veient un canvi en la manera de prestar el servei al client que es basa, cada vegada més, en una relació virtual.

La taula rodona debatrà sobre aquests temes i comptarà amb despatxos de di-

“La geoeconomia requerirà coneixements i relacions globals que els despatxos hauran de dominar”

ferents dimensions que aportaran la seva experiència i la seva visió de futur.

Hem convidat a participar-hi **Luis Piacenza**, soci de Global Sustainability de Crowe Horwath; **Joan Gironella**, soci administrador de TAX Economistes i Advocats, SL; **Xavier Subirats**, soci administrador d'AMSEL Assessors, SL, i **Jordi Llido**, soci de Deloitte.

Sessió 7

Els costos i les oportunitats de la sostenibilitat en una economia global

Introductor:

JOSE LUÍS MORALES, membre de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat del Col·legi d'Economistes de Catalunya

La creixent conscienciació respecte a l'escassetat de recursos al nostre planeta està impulsant la qüestió del desenvolupament sostenible, que serà un dels principals reptes del segle XXI. Un repte que ens obligarà a reconsiderar els impactes

ambientals i socials dels nostres patrons de producció i consum.

El nostre món està en crisi. Dos-cents anys de desenvolupament industrial semblaven haver-nos alliberat de les limitacions a les quals l'entorn natural ens havia sotmès fins llavors. Hem descobert, dolorosament, que aquest creixement no es pot mantenir indefinidament. Pot ser un creixement verd la solució? Sens dubte, és important examinar-ne les possibilitats d'èxit, reflexionar sobre els vincles entre el creixement econòmic i la conservació del medi ambient per poder arribar a identificar com es pot reestructurar l'economia mundial amb l'objectiu de restablir l'estabilitat entre l'economia i l'ecosistema en què es basa.

Els ciutadans, els consumidors, els inversors són cada vegada més sensibles respecte a un desenvolupament basat en el progrés social i la protecció del medi ambient. Per tant, cal proporcionar indicadors que reflecteixin aquestes noves dimensions.

Amb aquest objectiu neixen iniciatives com la Natural Capital Coalition, associació internacional que anticipa l'escassetat de recursos com un risc crític per a les empreses, que fa necessari promoure un canvi en el comportament de les companyies, les quals haurien de valorar i comptabilitzar el capital natural d'una manera sistemàtica, amb el potencial d'aportar una sèrie de beneficis ambientals, socials i econòmics.

O el moviment del Marc Internacional de Reporting Integrat (IR), encaminat a aconseguir un autèntic informe integrat, sota un enfocament molt més encertat de sis capitals diferents que cobreix la veritable

“Cal reconsiderar els impactes ambientals i socials dels nostres patrons de producció i consum”

realitat de l'empresa i que té el potencial per canviar la visió a curt termini que encara posseeixen la majoria d'inversors per un altre horitzó més llarg i més gran, i que ajudi a evitar errors costosos.

I no oblidem la pionera Global Reporting Initiative, el marc de desenvolupament d'informes de sostenibilitat més utilitzat a tot el món i que estableix els principis i els indicadors que les organitzacions poden fer servir per mesurar i informar sobre l'acompliment econòmic, social i ambiental.

La Unió Europea, per la seva banda, ha decidit prendre la iniciativa per convertir les seves empreses en capdavanteres del desenvolupament sostenible, obligant a aproximadament 6.000 grans companyies i grups, i a entitats d'interès públic, a complir amb la nova Directiva de divulgació d'informació no financera i de diversitat a partir del proper 1 de gener de 2017.

La Directiva 2014/95/UE especifica com aquestes companyies han de divulgar informació social i ambiental als informes anuals. La informació requerida inclou les polítiques, els possibles riscos i els resultats relacionats amb les qüestions ambientals, les activitats social i dels empleats, els drets humans, la lluita contra la corrupció i qüestions de suborn, i la diversitat als consells d'administració.

Els països industrialitzats han emès grans quantitats de gasos d'efecte d'hivernacle a causa precisament de la industrialització, intensiva en consum d'energia fòssil tant pels processos productius com per la distribució dels productes fabricats, en una època en la qual no preocupava el canvi climàtic (pel desconeixement). Avui dia, s'accepta i s'assumeix que la principal causa de l'escalfament global són les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle. Per tant, si volem evitar els efectes violents que podria causar un augment significatiu de les temperatures i el seu impacte sobre l'economia, la transició energètica i unes activitats logístiques, amb menys emissions constitueixen dos dels principals reptes per aconseguir una economia baixa en carboni. Aquests seran els conceptes que es desenvoluparan a la sessió de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat.

Per parlar d'aquest tema hem convidat a participar-hi com a ponents **Miquel Puig**, vicepresident executiu del Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya, **Josep Maria Tost**, director de l'Agència de Residus de Catalunya, i **Xavier Labandeira**, catedràtic d'Economia de la Universitat de Vigo. ■

MENTRE LLEGEIXES AQUEST ANUNCI

LA PROBABILITAT D'ATAC A LA SEGURETAT DE LA INFORMACIÓ A LA TEVA EMPRESA AUGMENTA UN 3%

Protegeix-te amb la nostra consultoria GRATUÏTA*

Estat de situació
infraestructura
informàtica

Nivell de
seguretat de la
informació

Identificació de
riscos de la
xarxa

Proposta de
millores

 expertus
servicios informáticos

* Ofertes exclusives per a col·legiats

📞 901 777 002

✉ comercial.esi@expertus.es

🌐 www.expertus.es/serviciosinformaticos

Seu de Girona

Globalització, crisi i desigualtat

Data: dijous 17 de novembre

Hora: 18.30 h

Lloc: Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat de Girona

PROGRAMA:

Inauguració: Sergi Bonet, rector de la Universitat de Girona
Anna Garriga, degana de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat de Girona

Esteve Gibert,

president territorial de Girona del Col·legi d'Economistes de Catalunya

Introductors: Modest Fluvà,

professor de la Universitat de Girona

Manel Serra,

professor de la Universitat de Girona

Ponents: Miquel Puig,

director general del Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya

Carles Sudrià,

catedràtic de la Universitat de Barcelona

Interlocutors: Camil Ros,

secretari general d'UGT Catalunya

Oriol Puig, periodista del *Diari de Girona*

Martí Batllori,*

representant de Càritas, i un representant dels estudiants de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat de Girona

Cloenda: Joan B. Casas,

degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya

* Pendent de confirmació a 26 de setembre de 2016. ■

Seu de Lleida

El sector agroalimentari al segle XXI: bioeconomia, innovació i sostenibilitat

Data: dijous, 24 de novembre

Hora: 19.00 h

Lloc: Sala d'Actes, Col·legi d'Economistes a Lleida (carrer Pere de Cabrera, 16)

Coordinadors: Xavier Ticó Camí, president de la Comissió d'Empresa Agroalimentària i Cooperatives del Col·legi d'Economistes de Catalunya
Joan Picanyol Tarrés, secretari territorial a Lleida del Col·legi d'Economistes de Catalunya

la Comissió Territorial de la seu de Lleida i la Comissió d'Empresa Agroalimentària i Cooperatives del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Les projeccions de futur en l'àmbit mundial apunten a un progressiu creixement demogràfic i a l'ascens social massiu, davant d'uns recursos escassos que posen en risc la sostenibilitat tant mediam-biental com de l'estil de consum occidental actual.

Aquesta perspectiva planteja un desafiament a la humanitat: com ha d'innovar l'agricultura per alimentar el planeta?

R+D+I basada en la bioeconomia

Aquest desafiament ha de ser resolt des de la demanda, a partir de modificar els hàbits de consum i estil de vida, i des de l'oferta, a partir d'incorporar més innovació i coneixement al sistema productiu, obtenint solucions més productives i efi-

“Les projeccions de futur apunten a un progressiu creixement demogràfic i a l'ascens social massiu davant d'uns recursos escassos”

cients sense perjudicar el medi ambient i mantenint la biodiversitat.

En aquest context, la política europea d'R+D+I agrària es basa en l'anomenada bioeconomia i tot fa pensar que s'està gestant un nou paradigma tecnoprodutiu que podria estar vinculat amb la biotecnologia, la nanotecnologia, la bioelectrònica, els nous materials, l'estalvi d'aigua i les fonts alternatives d'energia, entre d'altres.

La Jornada dels Economistes 2016 a Lleida està organitzada conjuntament per

Xavier Ticó.

En tots aquests àmbits és molt important que el teixit productiu català, en general, i de les empreses i cooperatives agroalimentàries, en particular, s'hi vagin posicionant des del principi.

Una ponència i una taula rodona

La Jornada comptarà amb la presència de la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació de la Generalitat de Catalunya, **Meritxell Serret i Aleu**.

La sessió s'iniciarà amb la ponència d'**Àngel Pes i Guixè**, doctor en Economia, sotsdirector general de CaixaBank i president de la Xarxa Espanyola del Pacte Mundial de les Nacions Unides, que ens donarà una visió global del desenvolupament sostenible adaptat als desafiaments del segle XXI i les oportunitats que es generen per a les empreses.

“És molt important que el teixit productiu català i les empreses i cooperatives agroalimentàries es vagin posicionant des del principi”

I, tot seguit, hi haurà una taula rodona, moderada per **Josep Maria Riu Vila**, vicepresident territorial de Lleida del Col·legi d'Economistes de Catalunya, que abordarà estratègies, experiències inspiradores i idees pràctiques sobre innovació, productivitat, sostenibilitat i eficiència per a un desenvolupament sostenible del sector agroalimentari aplicades a les terres de Lleida. Hi intervindran:

● **Andrea Terés i Garcia**, economista. Grau en ADE per la Universitat de Lleida i directora comercial d'Agroptima, una empresa jove innovadora que, amb contacte molt estret amb els productors i tècnics agraris, ha dissenyat un *software* de gestió d'una explotació agrària adaptat als telèfons mòbils, que ha obtingut diversos reconeixements com ara el Premi Ruralapps 2015 i a més ha arribat a la final dels premis 4YFN del Mobile World Congress 2016 en la categoria Disrupted by Mobile.

● **Teòfil Camí i Gibert**, empresari agrícola i ramader, gerent de Masia Artesana, SL, i de la Masia de Can Tero (les Garrigues), que participa en empreses agropecuàries i del sector porcí, de la indústria alimentària, l'hostaleria, l'agroturisme i la generació d'energia.

Joan Picanyol.

Per acabar, està previst un col·loqui amb tots els assistents. Les converses mantingudes amb tots els ponents durant la preparació de la Jornada ens han transmès il·lusió i confiança en el futur! Il·lusió i confiança que volem compartir amb tots vosaltres el dia de la Jornada! Hi esteu tots convidats! ■

LES TEVES VACANCES TENEN PREMI

PORTA AQUEST XEC A LA TEVA OFICINA D'HALCON VIATGES I GAUDEIX D'UN DESCOMpte DIRECTE

PROMOCIÓ COL·LEGI D'ECONOMISTES

Vàlid per a compra mínima de 1.500€ en paquets de vacances per reservar i viatjar abans del 31 de desembre del 2016.

Consulta condicions de la promoció.

A bescanviar a l'oficina d'Halcon Viatges C/ Calvet, 8 Barcelona

informació i reserves

C/Calvet, nº 8

93 414 17 07 halcon106@halcon-viajes.es

Halconviatges

tre territori la diversitat de sectors econòmics i la convivència de la indústria, el turisme i la resta d'activitats productives es veuran influenciades per aquestes grans tendències geoeconòmiques globals i l'adaptació als canvis serà capital per aconseguir un progrés sostingut. El nou sistema de forces econòmiques i els centres de poder condicionaran, sens dubte, el nostre futur i l'èxit dependrà de com reaccionem davant aquest entorn canviant.

A continuació tenim previst fer una taula rodona on es podrà debatre i aprofundir sobre alguns aspectes comentats a les dues conferències. És previst que hi participin destacats empresaris de la demarcació per donar una visió propera enfront aquests reptes estratègics de futur. Hi seran presents **Jaume Sariol**, director del complex de Dow Chemical a Tarragona; **Joan Enric Carreres**, director general de Grup Solarca, SL, i **Ramon Calbet**, director general de Cunicam. La periodista **Mireia Segú** actuarà com a moderadora.

Seu de Tarragona

Macrotendències geoeconòmiques i la seva influència al territori

Data: 3 de novembre

Hora: 18.30 h

Lloc: Seminari de Tarragona

Al món globalitzat d'avui dia, qualsevol esdeveniment de rellevància té repercussions econòmiques a tot el planeta, en molts casos de forma immediata. Els aspectes polítics, socials, tecnològics o de seguretat influeixen en les decisions econòmiques de tots els agents mundials.

És per aquest motiu que la Jornada dels Economistes de Tarragona d'aquest any, organitzada conjuntament amb la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat Rovira i Virgili, pretén reflexionar sobre els elements geoestratègics i sobre els poders que mouen els fils de l'economia internacional. Hi ha grans tendències geoeconòmiques supranacionals que afecten tothom en major o menor grau i que condicionen la repartició de la riquesa mundial.

Entre d'altres, podem parlar dels moviments migratoris internacionals, de l'envel·liment de la població a molts països desenvolupats, del sorgiment d'una creixent classe mitjana a moltes zones en vies de desenvolupament, de la desigual distribució de les fonts d'energia i les matèries primeres de tot tipus a escala internacional, de l'aigua com a recurs escàs, de l'accés a serveis bàsics com l'educació i la sanitat, dels perills globalitzats en forma de guerres, terrorisme, cibercrim, tràfic il·legal, corrupció i frau de diversa naturalesa, de les crisis als mercats financers i la seva explosiva propagació...

La ponència principal de la Jornada, sota el títol *La distribució del poder econòmic global*, anirà a càrrec d'**Eduardo Olier**, president executiu de l'Institut Choiseul per a la Política Internacional i Geoeconomia a Espanya. És autor del llibre *Geoeconomia. Las claves de la economía global* i un reconegut expert en la matèria.

El professor de la Universitat Rovira i Virgili, **Juan A. Duro**, catedràtic del Departament d'Economia i director de la Càtedra d'Economia Local i Regional, impartirà la segona conferència centrant aquests elements en un entorn de proximitat. Al nos-

De la mateixa manera que les darreres ocasions, la Jornada conclourà amb el Sopar dels Economistes, al mateix indret, on es lliuraran premis i distincions al millor expedient acadèmic de la Facultat d'Economia i Empresa de la URV, als companys que fan 25 anys com a col·legiats i als economistes que es jubilen. Com és tradicional, també donarem el Premi a la Trajectòria Professional, que cada any s'atorga a una personalitat del territori per la seva contribució al desenvolupament empresarial. Aquest any l'escollit és José Luis García, promotor immobiliari i persona vinculada a diverses entitats tarragonines. ■

Miquel Àngel Fúster.

SI LA TEVA EMPRESA ÉS ÚNICA, PROTEGEIX-LA AMB UNA ASSEGURANÇA ÚNICA.

A Zurich sabem que la teva empresa es diferencia de la resta. Per això, podem oferir-te les millors solucions asseguradores, sigui quin sigui el teu tipus de negoci o empresa.

zurich.es/empresas

**ZURICH ASSEGUANCES.
PER ALS QUI ESTIMEN DE VERITAT EL SEU NEGOCI.**

ZURICH®

DEBAT SOBRE LA GRAN BRETANYA I EUROPA

Brexit i Unió Europea

Els economistes Ramon Tremosa i Jordi Bacaria, juntament amb Charlotte Fraser-Prynne, directora d'International Policy Group, conduïts per Víctor Bottini, debaten amb el grup Joves Economistes sobre les implicacions econòmiques del Brexit

CLARA BASSOLS, periodista
Departament de Comunicació del Col·legi
d'Economistes de Catalunya
cecprensa@coleconomistes.cat

La seu del Col·legi d'Economistes de Catalunya a Barcelona va acollir la segona edició del Ràdio Cafè de l'Economista, una trobada en format de tertúlia amb l'objectiu de compartir temes d'actualitat econòmica d'alt interès per als economistes, joves economistes i estudiants de les facultats d'Economia i Empresa de les universitats catalanes. Ramon Tremosa, economista i eurodiputat; Charlotte Fraser-Prynne, *managing partner* d'International Policy Group, i Jordi Bacaria, economista, catedràtic d'Economia Aplicada de la UAB i director del CIDOB, van debatre amb joves economistes conduïts pel també economista Víctor Bottini.

El passat 23 de juny es va celebrar un referèndum al Regne Unit per decidir sobre la permanència del país a la Unió Europea. I el resultat d'un 51,9% a favor de marxar (Brexit) i d'un 48,1% de quedar-se (*remain*) va provocar un terratrèmol polític i econòmic les conseqüències del qual encara es viuen. L'eurodiputat Ramon Tremosa, que el novembre publicarà un llibre sobre el Brexit, va assenyalar que "la campanya del *remain* no va parlar dels beneficis de quedar-se a la Unió Europea", va apuntar que "no es va valorar prou que el Brexit era una iniciativa molt forta des de feia molt de temps" i va sentenciar que "el fracàs no s'improvisa". També va afegir que es calcula que el Regne

Ramon Tremosa,
economista i
eurodiputat

“S’assolirà un acord de lliure comerç amb la Unió Europea”

El fracàs no s'improvisa: la campanya del *remain* no va parlar prou dels beneficis de quedar-se a la Unió Europea i no es va valorar que el Brexit era molt fort des de feia temps. En qualsevol cas, els incentius a no posar aranzels són poderosíssims i portaran a assolir un acord de lliure comerç entre la Unió Europea i el Regne Unit.

Unit té “100.000 milions d’euros anuals de dèficit comercial, ja que exporta serveis i compra de tot”. En aquest sentit, va opinar que “els incentius a no posar aranzels són poderosíssims i portaran a assolir un acord de lliure comerç entre la Unió Europea i el Regne Unit”.

Per la seva banda, Charlotte Fraser-Prynne va assenyalar que és interessant fer la reflexió sobre com s’ha arribat fins al Brexit i, segons ella, la clau és que “es venia d’una recessió molt forta i en calia culpar algú”. També va apuntar que “la situació política dels partits britànics era complexa i es va mirar de resoldre per mitjà d’un referèndum molt perillós”, a més a més, diaris com ara *The Sun* o el *Daily Mail* també van donar suport al Brexit.

Amb referència a la depreciació de la lliura, un efecte econòmic real, i a una possible tendència cap a la paritat entre l’euro i la

lliura, Jordi Bacaria va afirmar que “hi ha molts elements que influeixen en el tipus de canvi” i que el més important és sempre analitzar què ha portat al Brexit. En aquest sentit, va apuntar que “l’impacte de l’arribada de refugiats a Europa al llarg del 2015 i la negociació de David Cameron amb la Unió Europea en relació amb els termes de la votació n’han estat la causa principal”. Bacaria també va opinar que “l’article 50 del Tractat de Lisboa és el que va obrir la porta al divorci” i que “fos quin fos el resultat, la Unió Europea havia de fer una reforma”.

Un altre efecte real del Brexit és la rebaixa de la qualificació del deute britànic, en concret Standard and Poor’s ha rebaixat la qualificació del Regne Unit. Ramon Tremosa va qualificar aquesta rebaixa com a “poc important”, ja que “ens trobem en una bombolla monetària fruit de la injecció brutal de liquiditat i que, mentre els bancs centrals estiguin practicant compres massives, hi haurà barra lliure”.

Per la seva banda, Jordi Bacaria va opinar que “les agències han fet el que havien de fer baixant la qualificació creditícia davant de la incertesa”. A més, Charlotte Fraser-Prynne va afegir que “la imatge d’un empitjorament en el *rating* britànic no ha afectat en la immediatesa el consum britànic però sí que ho ha fet en les decisions a mitjà i llarg termini per part de les empreses”. Per la

“**El Brexit també planteja una sèrie d’oportunitats per a l’economia catalana**”

seva banda, Víctor Bottini va afegir que la baixa qualificació del deute britànic té un impacte negatiu a curt termini en les inversions i en provoca una frenada, a més grans empreses amb inversions importants al Regne Unit com ara Ferrovial, que gestiona l’aeroport de Heathrow, estan extremadament expectants per tal de veure quines són les conseqüències reals del referèndum britànic.

El Brexit també planteja una sèrie d’oportunitats per a l’economia catalana. La Generalitat està treballant en un pla per atreure organismes i empreses que valorin abandonar el Regne Unit pel Brexit amb especial interès en les companyies asiàtiques i en alguns organismes europeus com l’Agència Europea del Medicament. En aquest sentit, Ramon Tremosa va apuntar que “serà molt difícil que Barcelona aculli la seu d’alguna agència europea perquè aquesta determinació depèn de decisions polítiques d’àmbit europeu”, però va afegir que

Charlotte Fraser-Prynne
managing
partner
d’International
Policy Group

“El Brexit va arribar en un moment de recessió molt forta”

Per entendre el resultat del referèndum, cal tenir en compte que es venia d’una recessió molt forta i en calia culpar algú, en aquest cas la Unió Europea. A més, la situació política dels partits britànics era complexa i es va mirar de resoldre per mitjà d’un referèndum molt perillós. A més, diaris com ara *The Sun* o el *Daily Mail* van fer campanya pel Brexit.

“**Fos quin fos el resultat del Brexit, la Unió Europea havia de fer una reforma**”

“Barcelona sí que es troba entre les cinc i deu ciutats europees més atractives per captar inversió estrangera pel clima, la situació geogràfica i la qualitat de vida”. És per això que va afirmar que “el Brexit sí que pot generar oportunitats en el sector empresarial”.

Per la seva banda, Charlotte Fraser-Pryne va apuntar que, més enllà del Brexit, “és important parlar del *dumping* fiscal a Europa i treballar per definir un marc comú europeu quant a fiscalitat”. Jordi Bacaria va afegir que “fins avui Barcelona té capacitat d’atraure no només empreses sinó investigadors per la qualitat de vida que ofereix, la qual s’ha de lluitar per mantenir.”

Per acabar, i amb referència al debat sobre la pèrdua de lideratge financer de Londres i la possibilitat que una altra ciutat europea el capti, Ramon Tremosa va opinar que no creu que es doni, en considerar que “Londres és la capital global de les finances, molt més enllà d’Europa”. ■

Londres no perdrà lideratge financer; és la capital global de les finances, molt més enllà d’Europa

Victor Bottini
economista

“La rebaixa del deute britànic té un impacte negatiu”

La rebaixa de la qualificació del deute britànic té un impacte negatiu a curt termini en les inversions i en provoca una frenada i, a més, fa que grans empreses espanyoles amb inversions importants al Regne Unit visquin el moment amb gran expectació.

Preguntes dels joves economistes i respostes dels tertulians

Jordi Gabin: Amb el Brexit, com quedarien les exportacions espanyoles a la Gran Bretanya?

Espanya té superàvit comercial amb la Gran Bretanya i els incentius per a tots apunten cap a mantenir els fluxos comercials tal com estan.

Hi ha 60 milions de britànics que continuen menjant i vivint i això és una realitat bàsica que s’imposarà.

Als europeus ens interessa negociar bé perquè, si no ho fem, els britànics compararan en altres llocs del món perquè des de Londres el món es veu molt gran.

Èric Canó: És un error pensar que els britànics han visitat més que mai Espanya aquest estiu perquè ja ho tenien planificat?

Fa molts anys que Espanya lidera l’atractiu turístic a Europa i, a més, aquest any s’ha vist beneficiada pels atemptats terroristes en altres destinacions turístiques

que s’han vist molt afectades. En tot cas, a curt termini no es pot apreciar l’impacte de la depreciació de la moneda sobre el turisme britànic perquè molts dels viatges ja estan prepagats. Es podrà valorar amb el temps, però la pèrdua de poder adquisitiu per la depreciació de la lliura respecte l’euro és una realitat.

Anna Olivé: Quines són les conseqüències del Brexit per a la Unió Europea?

El risc d’anar enrere en la integració política i econòmica després del Brexit és real. La Unió Europea no ha estat capaç d’anticipar-se a aquesta situació i com es desenvolupi la mateixa serà determinant a l’hora de fer front a altres possibles processos de desintegració.

Aleix Fibla: I ara quin és el principal repte de la Unió Europea?

El principal repte a curt termini és l’euro i l’obligació dels líders polítics europeus d’elaborar un pla pel Brexit.

Jordi Bacaria,
economista
catedràtic
d’Economia
Aplicada de la
UAB i director
del CIDOB

“L’impacte dels refugiats ha contribuït al Brexit”

L’article 50 del Tractat de Lisboa és el que va obrir la porta al divorci i, fos quin fos el resultat del referèndum del 23 de juny, la Unió Europea havia de fer una reforma. Sigui com sigui, l’impacte de l’arribada de refugiats a Europa al llarg del 2015 i la negociació de David Cameron amb la Unió Europea amb relació als termes de la votació han contribuït al resultat.

Pugi al núvol!

PROGRAMA DE FOMENT DE LA DEMANDA DE SOLUCIONS
DE COMPUTACIÓ EN EL NÚVOL PER A PIMES

Fins a **15.000€** d'ajuda
per a modernitzar la seva empresa

Red.es posa en marxa el programa de foment de la demanda de solucions de computació en el núvol per a petites i mitjanes empreses.

Se'n podran beneficiar PIMES i autònoms, amb menys de 250 empleats i un volum de negoci menor de 50M€, domicili fiscal a Espanya i que hagin iniciat la seva activitat abans de la publicació de les bases.

Sol·liciti la seva ajuda del 18 de maig al 8 de juny i trobi les solucions que millor s'adapten al seu negoci.

subetealanube.gob.es

CARLES COLOMER

“L'economia catalana ha de mirar més enllà d'Europa”

Creu de Sant Jordi i Economista d'Empresa de l'any, Carles Colomer ha viscut en primera fila l'evolució econòmica de Catalunya. La seva experiència privilegiada el converteix en una veu molt autoritzada per analitzar la situació econòmica actual

CLARA BASSOLS, periodista
Departament de Comunicació del Col·legi
d'Economistes de Catalunya
cecpremsa@coleconomistes.cat

Economista d'Empresa de l'any 2003 i col·legiat des del 1972, Carles Colomer va rebre fa uns mesos la Creu de Sant Jordi per la seva contribució a la projecció de l'economia catalana. Colomer ha presidit i ha assessorat diverses empreses, entre les quals les situades a l'òrbita del Grup Colomer de productes de bellesa, vinculat a la seva família i adquirit posteriorment per Revlon.

L'abril passat va rebre la Creu de Sant Jordi. Com valora aquesta distinció?

Com a ciutadà de Catalunya és la distinció que més il·lusió personal i familiar m'ha fet de totes les que he rebut. No puc oblidar que els meus antecessors han estat guardonats també amb la Medalla del President Macià i la Creu de Sant Jordi, per això, personalment i en família, s'ha rebut amb una alegria immensa. En la meua història professional passada, he rebut premis que m'han fet pensar que la meua vida professional ha estat ben orientada: Empresari de l'any, Economista de l'any, Internacionalització de l'Economia Catalana i Empresari líder del Sector de Gran Consum. Tots m'han donat una òbvia satisfacció personal però només un, la Creu de Sant Jordi, reuneix el missatge que he honrat, pàtria i família.

La Creu de Sant Jordi reconeix la seva trajectòria professional, molt marca-

da pel seu pas pel Grup Colomer. Què ha significat per a vostè Colomer?

Colomer és un nom que en la meua vida engloba tres etapes. Vint anys d'empresa familiar creada als anys 30, venuda a la família Revlon l'any 1980. Després, vint anys més gestionant el grup empresarial de marques d'un dels hòldings nord-americans més importants de la història de la perfumeria i la cosmètica, entre les quals es troba Revlon, i posteriorment, l'any 1999, recomprant l'empresa familiar als nord-americans juntament amb el meus socis financers CVC i posicionant The Colomer Group entre les cinc primeres empreses del món del sector de la perruqueria i la bellesa durant quinze anys més.

Tres etapes professionals de la meua vida amb un tronc en comú, Colomer, i una història empresarial d'enfocament nord-americà i nacional, probablement difícil de replicar al món de l'empresa i de la indústria de la cosmètica, perruqueria i bellesa.

Catalunya és una rèplica dels avantatges i debilitats competitius de la situació de les economies europees

Com diria que ha evolucionat el sector de la bellesa i la cosmètica al llarg dels anys?

Va ser un sector que es va iniciar per emprenedors del sector de la moda i l'estètica, personatges formats en un entorn artístic que, amb un èxit personal propi, van passar a liderar (uns pocs amb gran èxit) empreses basades en la innovació de tres camps: influir en la moda i estils amb els productes, la satisfacció de l'usuari per resoldre el seus problemes estètics i en el carisma personal per les característiques de la distribució comercial que el sector tenia.

Quines qualitats diria que són imprescindibles per a un bon empresari?

Jo assenyalaria diverses qualitats. D'una banda, la curiositat i l'aventura de descobrir què et transporta a l'anticipació i a l'exercici continu de la imaginació. També el lideratge entès no com la teua funció personal sinó pel fet que has aconseguit envoltar-te d'un equip dels millors en cadascuna de les especialitats de la gestió i que tenen com a fita comú no només la voluntat de ser coordinats i conduïts sinó

Carles Colomer
adverteix que, si
Catalunya s'encasella
en els seus avantatges
i inconvenients, ens
conformarem amb molt
poc i anirem enrere.

d'enriquir la suma de les parts. D'altra banda, destacaria l'equilibri del tempo: l'acceleració de l'èxit, la protecció i la desacceleració del nivell de risc i també l'equilibri entre l'estratègia a llarg termini i el control tàctic del curt termini. Però, per sobre de tot, subratllaria crear felicitat personal i professional en tots els que t'envolten i en les possibilitats, si les tenen, és clar, (no ha d'existir l'oportunitat infinita) que es realitzin i creixin en la seva feina.

Tots aquests anys en la direcció i l'assessorament d'importantes empreses de Catalunya li han donat una perspectiva molt àmplia de l'economia d'aquest país. Quina valoració fa de la situació econòmica actual de Catalunya?

Catalunya és una rèplica, en la seva escala, dels avantatges i debilitats competitius de la situació econòmica de les economies europees però amb una nota global molt millor que la mitjana europea i en posició d'aprofitar amb èxit les fortaleeses i, potser, posar fre a les debilitats.

El problema important és un altre: ens comparem amb Europa i no amb el món.

Tant els nostres dirigents empresarials com els polítics utilitzen un *benchmarking* amb un horitzó limitat gairebé sempre a Europa. El nostre *gap* o handicap competitiu davant els EUA, Àsia i algun país emergent és enorme i no estem anant en la direcció de convergir-hi, ni Catalunya ni tampoc Europa. La transformació i la renovació ha de ser europea i mentrestant, si nosaltres ens anem encasellant en els seus avantatges i inconvenients, ens conformarem amb molt poc i anirem enrere, no ràpidament però sense pausa.

Quins són els seus principals reptes?

Reptes importants per a mi, resideixen en què l'educació i l'eficiència/productivitat siguin dos avantatges diferencials de Catalu-

“El nostre handicap competitiu davant els EUA i Àsia és enorme i no estem anant en la direcció de convergir-hi”

nya respecte a la resta del món, ja que, si ho són, tindrem avantatges competitius a curt termini amb una i a llarg termini i de manera sostenible amb l'altra. L'educació crearà futur si s'utilitzen les tecnologies digitals per cobrir tots els forats del sistema i si posem sense tabús un model educatiu que faci que almenys un nucli important dels nostres futurs jugadors al món en el que es competeix ho facin compromesos i amb avantatges clars respecte d'altres. Però, el més important (el que faria que l'eficiència i la productivitat fossin gairebé sostenibles) radica en el fet de superar totes les etapes ja existents de la visió de la innovació. És a dir, la investigació bàsica i pura és un bé preciós, però en la cadena de l'èxit tan sols és el principi. Després, ve la innovació en si mateixa, que no té sentit si la seva comercialització no és factible per ella mateixa o per l'ecosistema on es desenvolupa, per tenir èxit hem de ser un país on la investigació i la innovació siguin disruptives i així esdevinguin obsolets productes, serveis, ecosistemes de negoci i models i usos dels consumidors; la innovació disruptiva ha de ser la resolució d'un problema important de la humanitat, d'un model econòmic existent però millorable i d'un entorn de producció o

Carles Colomer considera que un dels principals obstacles de l'economia catalana és la falta d'un horitzó clarament definit.

negoci que passessin a ser obsolets de la nit al dia. Aquesta és l'oportunitat i radica en el fet de tenir emprenedors, innovadors, investigadors, empresaris i, sobretot, uns quants líders polítics i socials que sàpiguen que no-més així destacarem.

I quins seran els obstacles més importants amb què es trobarà?

Un dels principals obstacles amb el qual es pot trobar l'economia catalana seria, per a mi, amb la meua visió empresarial de la vida, la falta d'un horitzó clarament definit per al futur. Tots sabem que, si no tens clara quina meta vols aconseguir, mai no hi arribaràs. Així, és inevitable avui ser conscient que els ciutadans, la societat civil en tota la seva maduresa i els dirigents polítics que volen aconseguir els seus votants no tenen clar, per poder implementar una estratègia ben definida, quina és la societat que majoritàriament volen els catalans i sense això no hi ha estratègia clara que permeti construir el millor futur.

Un altre tema important és la necessitat d'una relació privada/pública que permeti la inversió en les prioritats que ens donin avantatges competitiu i que a la vegada mantinguin l'equilibri social, el qual no veig que succeeixi en les reflexions

“El nostre Col·legi és un exemple d'èxit, crec que la nostra satisfacció com a col·legiats és màxima”

actuals, contràriament, el que més aviat es veu és un afany recaptador i nacionalitzador per resoldre el desequilibri social a curt termini i del futur es pensa “que s'ho endugui un altre”. Per sort, la visió emprenedora catalana és tan important (com ja he explicat abans) que es trenquen esquerdes d'una manera o una altra per millorar i tenir un paper de lideratge. I, tot això, amb una Europa i una Espanya amb dubtes filosòfics també greus sobre què volen ser de grans.

En tot cas, és optimista respecte del futur immediat?

El futur immediat de Catalunya, econòmicament parlant, podria ser vist com a optimista si la iniciativa privada i política impulsessin, al mateix temps que trien amb encert, les prioritats de les oportunitats

que se'ns presenten com a acceleradors econòmics. Però Catalunya està immersa, més que altres països, en el desequilibri que l'acció política produeix en el creixement econòmic i en la decisió emprenedora “d'anar a per les oportunitats”, ja que té tres fronts obvis: l'estructura d'una política econòmica catalana en ple desequilibri i trencament que ha d'encaixar en l'entorn polític actual, amb altres dos desequilibris polítics més, l'espanyol (terceres eleccions) i l'europeu (construir un nou camí per a la Unió Europea després del Brexit). És massa per ser optimista, a priori, avui.

Com veu la marxa del Col·legi d'Economistes de Catalunya?

El nostre Col·legi és un exemple d'èxit, crec que la nostra satisfacció com a col·legiats és màxima. La plataforma del Col·legi per enriquir-nos com a professionals i persones és excel·lent i la majoria de les iniciatives del Col·legi estan ja envoltades d'un prestigi institucional i professional. Com sempre, cal aspirar a més i, personalment, m'agradaria que la veu del Col·legi no només arribés a nosaltres sinó a la societat, a la societat civil, als empresaris i polítics i als mitjans de comunicació; que arribés amb interès, respecte i també amb un cert temor. ■

Sanitas

PARTE DE **Bupa**

SANITAS PROFESIONALES

LA NOSTRA
ASSEGURANÇA
MÉS COMPLERTA PER
A PROFESSIONALS
COM TU

OFERTA ESPECIAL PER AL
COL·LEGI D'ECONOMISTES
DE CATALUNYA

SANITAS PROFESIONALES

Prima per persona i mes des de **38,54€¹**

SENSE COPAGAMENTS
COMPLEMENT DE FARMÀCIA INCLÒS²

Núm. de pòlissa: 81608207. Dpto 4

PER A MÉS INFORMACIÓ I CONTRACTACIÓ:

LUCÍA CABALLERO OLMOS

☎ 934 962 588

@ lcaballeroo@sanitas.es

1. Prima corresponent al tram de 3-24 anys. Primes per persona i mes per a altes de noves pòlisses amb data d'efecte fins a l'01/11/2016 sobre la qual s'aplicarà el recàrrec del Consorci de Compensació d'Assegurances: 0,15 % de la prima neta. Edat màxima de contractació: 75 anys i sense límit d'edat de permanència.
2. Reemborsament del 50% de cada factura fins a un límit de 200 € per client/anualitat.

Seu territorial del Col·legi a Lleida

UNA VISIÓ PERSONAL I DESINTERESSADA DE LA IV JORNADA ACCID I APC A LLEIDA

Sota el lema 'Informació financera i recuperació econòmica', uns 300 assistents, entre professionals de la comptabilitat i directius d'empresa, van gaudir de les ponències

JOAN PICANYOL I TARRÉS,
secretari Junta territorial CEC

A un esdeveniment tant lluit i con-
corregut com va ser el de la pas-
sada Jornada d'ACCID a Lleida
convé dedicar-li tota l'atenció
que es mereix i destacar-ne els trets més re-
levants al meu entendre, ja que no sempre els
valorem o ens n'adonem suficientment.

Organitzada al Centre de Cultures i Coope-
ració Transfronterera de la Universitat de Lle-
ida, la Jornada tenia enguany el lema *Informa-
ció financera i recuperació econòmica*, i
s'adreçava a professionals de la comptabili-
tat i a directius d'empresa amb dos objec-
tius: mostrar els desenvolupaments en ma-
tèria comptable i esdevenir una jornada
propícia per a un intercanvi d'experiències i
coneixements entre professionals. La Jor-
nada també incloïa la Trobada Anual de
l'Agrupació de Professors de Comptabilitat.

Tant pel que fa referència a la presentació
inaugural de la Jornada, encapçalada pel
seu president, Oriol Amat, com a les paraules
del director de la Càtedra d'Empresa Fa-
miliar de la UdL, José Luis Gallizo, sobre la
realitat de la petita i mitjana empresa familiar
a Catalunya i a les seves províncies, van ser-
vir per emmarcar la Jornada. Seguidament,

es va donar pas a la conferència inaugural a
càrrec de l'empresari lleidatà Josep Pont so-
bre la Internacionalització de l'empresa fami-
liar. Tot plegat ens va presagiar, ja d'entrada,
un dia carregat de bones sensacions.

En efecte, la qualitat de les sessions de tre-
ball simultànies que abastaven des dels dar-
rers aspectes comptables de les pimes,
cooperatives i sector públic fins als tallers de
comunicacions sobre *Docència i història*,
Comptabilitat de gestió, *Crèdit, banca i en-
deutament*, entre d'altres, van ser totes ava-
lades per una massiva assistència a cadas-
cuna d'elles que anava comprovant satisfeta
l'encert de la seva elecció.

Ja en la recta final de la Jornada es va proce-
dir a l'entrega de la XII edició dels premis i ajuts
a la recerca i dels XI premis ACCID Òmnium.
L'empresa d'Agramunt, Torrons Vicens, re-
presentada pel seu actual propietari, Àngel
Velasco, va ser guardonada per les bones
pràctiques en informació financera. Va rebre
el premi de mans de la consellera d'Agricultu-
ra, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Meritxell

**Oriol Amat intervé durant la presentació
de la Jornada d'ACCID.**

Serret. Al president del Consell General de
Col·legis d'Economistes, Valentí Pich, se li va
atorgar el premi ACCID per la Trajectòria Pro-
fessional. Li'n va fer entrega el president terri-
torial del Col·legi d'Economistes, Joan Tur-
mo. Amb un breu parlament de la consellera
Meritxell Serret, es va fer l'acte de cloenda
d'aquesta IV Jornada.

Com a fets més destacables d'aquest esde-
veniment voldria esmentar-ne tres, que em
semblen prou rellevants:

- La nombrosa assistència de professionals,
acadèmics i estudiants des de bon inici dels
actes d'aquesta Jornada ACCID a Lleida.
Una xifra d'inscrits molt propera a les 400 per-
sones marca una fita per estar-ne ben satis-
fets. I no sols va ser nombrosa sinó també
diversa, de procedències variades.

- La bona acollida dispensada a tots els
assistents per part de la gent de Lleida, tant
de la universitat com de la Junta Territorial
del Col·legi d'Economistes i d'ACCID, que
es va veure reflectida en el bon ambient que
en tot moment es transpirava per les sales
del Centre de Cultures. Lleida es va conver-
tir per un dia en un excel·lent lloc de trobada
d'un bon nombre de professionals i acadè-
mics del món de la comptabilitat i l'organit-
zació d'empreses.

- L'elevat nivell de cadascuna de les diferents
sessions que es van desenvolupar al llarg del
matí, així com l'encert en l'elecció de les te-
màtiques exposades, tant per la seva actua-
lització com pel contingut. Aquí també hi vam
trobar novament una mostra més de diversi-
tat. Les presentacions es van fer en anglès,
castellà i català. No solament les ponències
sinó també les qüestions plantejades poste-
riorment pels assistents.

No cal dir que els objectius que es perseguen
per part de l'Associació de ben segur es van
veure plenament assolits, com així ho van re-
conèixer tots els més de 300 assistents amb
els qui vam compartir la trobada. ■

Seu territorial del Col·legi a Tarragona

DIVERSES ACTIVITATS DURANT LES DARRERES SETMANES EN DIFERENTS ÀMBITS D'ACTUACIÓ

La presentació de la Comissió de Joves Economistes de Tarragona, el Ràdio Cafè de l'Economista, xerrades i actes reivindicatius conformen les activitats més recents a Tarragona

MIQUEL À. FÚSTER,
Economista i membre de la seu territorial de Tarragona

Un dels elements més rellevants i innovadors ha estat la primera jornada Ràdio Cafè de l'Economista, que va tenir lloc el 5 de maig al Col·legi d'Economistes de Catalunya, a la seu central de Barcelona, i es va seguir a Tarragona a través de videoconferència. El títol de la tertúlia va ser *Els paradisos fiscals en el punt de mira: Panama papers*.

Lògicament, en tractar-se d'un tema de candent actualitat va resultar molt interessant. Hi va assistir com a audiència participativa un grup d'estudiants de les següents facultats: Economia i Empresa de la Universitat de Barcelona, Economia i Empresa de la Universitat Rovira i Virgili i Economia i Empresa de la Universitat Autònoma. La xerrada va comptar amb la participació del periodista de *La Vanguardia* Jordi Goula, de l'economista expert en mercats Xavier Segura i de l'economista assessor fiscal i professor d'universitat Albert Sagués. Esperem que aquest format innovador tingui continuïtat i permeti la participació de col·legiats i estudiants de la nostra disciplina en properes edicions. Com ja havíem apuntat anteriorment, un dels objectius a curt termini del Col·legi a la nostra demarcació era la constitució d'una nova comissió (que s'afegiria a les ja existents de Fiscal i d'Economia Financera), la Comissió de Joves, una iniciativa molt engrescadora d'un petit grup d'economistes joves, amb la finalitat de desenvolupar diverses activitats, cursos, conferències i actes socials d'interès per a aquest col·lectiu.

Des de la Comissió General es va donar suport a aquesta idea amb entusiasme i després dels oportuns contactes, el 12 de maig

va tenir lloc la presentació formal de la Comissió de Joves Economistes de Tarragona. L'acte es va celebrar a la seu territorial i va estar presidit per Pere Segarra, president territorial del Col·legi. Hi van intervenir, en representació dels Joves Economistes, Clara Rebull i Antoni Bartolí. Van exposar les línies mestres dels seus objectius i properament informaran dels actes programats per al segon semestre de l'any. La Comissió està formada per joves economistes de diversos àmbits professionals i empresarials, fet que hi dona una visió multisectorial força atractiva. L'acte es va complementar amb una xerrada molt interessant de Jaume Aguadé, director de Recursos Humans de Messer, sota el títol de *Competències per afrontar el futur des de les persones*.

La trobada va finalitzar amb un tast de vins a Casa Joan Miret, a Tarragona, en un ambient més distès on es va poder fer un *networking* enriquidor i gaudir d'una bona estona amb la resta de companys economistes.

Els col·legiats tarragonins, a la pantalla de projeccions, van seguir el Ràdio Cafè de l'Economista per videoconferència.

Un dels aspectes més notables de la nova Comissió és el seu caràcter transversal, atès que es pretén no solament revitalitzar el Col·legi amb noves activitats acadèmiques i d'interès per als joves economistes, sinó que es vol també acostar a altres col·lectius professionals i entitats empresarials locals amb la finalitat d'organitzar actes conjuntament.

Un altre objectiu important del Col·legi és més implicació en els aspectes socioeconòmics del territori, amb una visualització corporativa més gran en temes de debat i opinió. En aquest sentit, el Col·legi d'Economistes de Tarragona s'ha sumat a la recent iniciativa d'un conjunt d'entitats locals (Cambra de Comerç de Tarragona, CCOO, CEPTA, Clúster ChemMed, FEAT, PIMEC Tarragona, UGT i URV) i s'ha adherit a la declaració d'un document resultant de l'acte *Ens hi juguem el futur. Sí al futur de les empreses i dels treballadors i treballadores de Tarragona*, celebrat el 31 de maig i signat per aquestes associacions i moltes altres més (entre les quals figuren molts col·legis professionals de la ciutat). Es pretén que les entitats civils i econòmiques de la demarcació facin front comú per reforçar les seves aspiracions en aspectes tan rellevants com la consecució de les infraestructures pendents i la reducció dels costos energètics.

En resum, la seu de Tarragona està desenvolupant activitats de diversa índole amb l'objectiu il·lusionant de fer un salt qualitatiu en la nostra tasca corporativa. ■

Bases dels Premis de Reconeixement del Col·legi d'Economistes de Catalunya 2016

La Comissió Gestora del Col·legi, en la reunió del 19 de juliol de 2016, va acordar establir les bases següents per a l'edició d'aquest any dels Premis de Reconeixement a l'Economista d'Empresa, Despatx Professional i Millor Currículum Universitari

Premi a l'Economista d'Empresa

Primera

L'acte de reconeixement tindrà lloc en el transcurs del Sopar dels Economistes que se celebra cada any en el marc de la Jornada dels Economistes i que, en l'edició del 2016, serà el 27 d'octubre.

Segona. Objecte

Premi al col·legiat gestor d'empresa tant pel conjunt de la seva trajectòria professional com pel fet que hagi destacat al llarg del curs 2015-16 per algun motiu. Seran indicadors que es tindran en compte les accions endegades que siguin considerades de relleu en l'àmbit de la gestió empresarial (projectes desenvolupats, expansió internacional, redreçament empresarial, etcètera).

Tercera. Candidats

Pot optar a aquest guardó qualsevol col·legiat que sigui gestor d'empresa. A més, qualsevol membre del Col·legi d'Economistes de Catalunya pot proposar al jurat de forma no vinculant, i com a màxim fins al 7 d'octubre de 2016, un col·legiat candidat en concret, mitjançant un escrit adreçat al secretari del jurat i en què exposarà breument els motius pels quals creu que el candidat proposat és mereixedor de l'esmentat guardó.

Quarta. Resolució

El guardó serà atorgat per un jurat que estarà integrat per representants de Foment del Treball; de la Micro, Petita i Mitjana Empresa de Catalunya (PIMEC); del Departament de Vicepresidència d'Economia i Hisenda de la Generalitat de Catalunya; del Departament d'Empresa i Coneixement de la Generalitat de Catalunya; pels guardonats d'anteriors edicions, i pels membres que la Comissió Gestora del Col·legi d'Economistes de Catalunya designi. El degà i el secretari de la Comissió Gestora del Col·legi d'Economistes de Catalunya actuaran com a president i secretari del jurat, respectivament.

ment. La resolució que adoptarà el jurat ha d'especificar els elements distintius del guardonat.

Cinquena

El Col·legi d'Economistes de Catalunya lliurarà un diploma acreditatiu al guardonat i donarà a conèixer la resolució del jurat als diferents mitjans de comunicació i, especialment, als col·legiats mitjançant els canals de comunicació que el Col·legi té establerts.

Premi al Despatx Professional

Primera

L'acte de reconeixement tindrà lloc en el transcurs del Sopar dels Economistes que se celebra cada any en el marc de la Jornada dels Economistes i que, en l'edició del 2016, serà el 27 d'octubre.

Segona. Objecte

Premi al col·legiat en exercici, al despatx o a una societat de professionals vinculats al Col·legi d'Economistes de Catalunya, tant pel conjunt de la seva trajectòria professional com pel fet que hagi destacat al llarg del darrer any per algun motiu o per qualsevol concepte.

Entre d'altres, seran criteris que tindrà en compte el jurat a l'hora de deliberar sobre el guardonat: el compromís amb la professió i amb el Col·legi; llibres, documents tècnics i articles publicats en revistes especialitzades; aspectes innovadors tant en processos com a enfocament de l'activitat, i la docència de les matèries pròpies de la seva activitat professional.

Tercera. Candidats

Poden optar a aquest guardó els col·legiats en exercici de la professió, els despatxos d'economistes i les societats de professionals vinculats al Col·legi d'Economistes de Catalunya. Les Comissions i Grups de Treball del Col·legi d'Economistes de Catalunya podran proposar al jurat de forma no vinculant un candidat al Premi de Reco-

neixement de la seva especialitat professional o sectorial, mitjançant un escrit adreçat al secretari del jurat i en què exposarà breument els motius pels quals creu que el candidat proposat és mereixedor de l'esmentat guardó, fent esment dels criteris establerts en la base segona. També i pel mateix procediment, qualsevol membre del Col·legi d'Economistes de Catalunya pot proposar al jurat de forma no vinculant, i com a màxim fins al 7 d'octubre de 2016, un economista en exercici, un despatx o una societat professional candidat en concret.

Quarta. Resolució

El guardó serà atorgat per un jurat integrat per un mínim de cinc i un màxim de vuit membres nomenats per la Comissió Gestora entre els guardonats en anteriors edicions i altres col·legiats en exercici professional, tot respectant que hi hagi sempre com a màxim un representant de les principals activitats professionals en exercici lliure presents al Col·legi d'Economistes de Catalunya. El jurat serà presidit pel degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya, o aquell en qui delegui, i actuarà com a secretari un membre designat pel mateix jurat. La resolució que adoptarà el jurat ha d'especificar els elements distintius del guardonat.

Cinquena

El Col·legi d'Economistes de Catalunya lliurarà un diploma acreditatiu al guardonat i donarà a conèixer la resolució del jurat als diferents mitjans de comunicació i, especialment, als col·legiats mitjançant els canals de comunicació que el Col·legi té establerts.

Premi al Millor Currículum

Primera

L'acte de reconeixement tindrà lloc en el transcurs del Sopar dels Economistes que se celebra cada any en el marc de la Jornada dels Eco-

nomistes i que, en l'edició del 2016, serà el 27 d'octubre.

Segona. Objecte

Premi al graduat amb millor currículum universitari del curs 20015-16 en alguns dels ensenyaments que s'imparteixen a les facultats de Ciències Econòmiques i Empresarials de Catalunya.

Tercera. Candidatures

Cada facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials de Catalunya presentarà el seu millor candidat. El termini per tal que cada facultat presenti el candidat serà el 7 d'octubre de 2016. En la presentació de les candidatures s'haurà d'adjuntar una còpia de l'expedient acadèmic del candidat; un certificat de l'expedient acadèmic, en què s'indiqui la nota mitjana ponderada segons el barem establert al Premi Nacional de Llicenciatura; un full explicatiu del degà explicitant els principals motius qualitatius pels quals la facultat considera que el candidat és mereixedor del guardó, i optativament un escrit del mateix candidat en què s'especifiquin altres qüestions d'interès relacionades amb els estudis que no figuren a l'expedient acadèmic (seminaris als quals ha assistit, treballs desenvolupats, coneixements d'idiomes, estades a l'estranger, entre d'altres).

Quarta. Resolució

Atorgarà el guardó un jurat integrat pels membres de la Comissió Gestora del Col·legi d'Economistes de Catalunya. El degà i el secretari de la Comissió Gestora del Col·legi d'Economistes de Catalunya actuaran com a president i secretari del jurat, respectivament.

Cinquena

El Col·legi d'Economistes de Catalunya atorgarà al guardonat, o guardonats, com a millor llicenciat un diploma acreditatiu del reconeixement i li facilitarà la col·legiació gratuïta durant tres anys.

A més, el Col·legi d'Economistes de Catalunya reconeixerà públicament mitjançant els canals de comunicació habituals tots els candidats presentats per les diverses facultats d'Econòmiques i Empresarials, als quals facilitarà la col·legiació gratuïta durant tres anys. ■

Bases dels Premis Joan Sardà Dexeus de la 'Revista Econòmica de Catalunya' 2016 (XXI edició)

Primera

Es convoca la 21a edició dels Premis Joan Sardà Dexeus de la *Revista Econòmica de Catalunya* corresponent al 2016.

Segona

Aquests premis s'atorgaran al llibre de més rellevància d'Economia i Empresa, i també a la millor Trajectòria Personal en la difusió de l'Economia.

Tercera

El llibre ha d'haver estat publicat durant l'any 2015 o fins al 15 de setembre de 2016 i no haver

concorregut en l'edició anterior d'aquest premi.

Quarta

El llibre haurà de tenir en compte la vinculació de l'autor o del tema seleccionat amb Catalunya. Es considerarà la vinculació amb Catalunya dels mitjans de difusió utilitzats o del guardonat amb millor trajectòria en la difusió de l'economia.

Cinquena

Els guanyadors dels Premis Joan Sardà Dexeus de la *Revista Econòmica de Catalunya* seran distingits amb un guardó.

Sisena

Podrà proposar candidatures als Premis Joan Sardà Dexeus qualsevol persona, empresa o institució.

Setena

La presentació de candidatures es farà al Col·legi d'Economistes de Catalunya (plaça Gal·la Plàcidia, 32, 08006 Barcelona), on es farà constar el nom i el premi al qual opta.

Vuitena

El termini de presentació de candidatures finalitzarà el dia 7 d'octubre de 2016.

Novena

Els Premis Joan Sardà Dexeus seran atorgats per un jurat que estarà format pel degà del Col·legi

d'Economistes de Catalunya, el director de la *Revista Econòmica de Catalunya*, els membres del Consell de Redacció, els degans de les diferents facultats de Ciències Econòmiques i Empresariales de Catalunya i per les persones que designi la Junta de Govern del Col·legi d'Economistes de Catalunya. El president del jurat serà el degà i el secretari, el director de la revista.

El lliurament dels guardons tindrà lloc en el decurs del Sopar dels Economistes.

Desena

Els premis seran objecte d'especial difusió en els mitjans de comunicació i, en especial, a la *Revista Econòmica de Catalunya*. ■

Edicions anteriors dels Premis Joan Sardà Dexeus

I edició (1996)

- Millor Llibre d'Economia General. *El curso de la economía*. **Ll. Barbé**.
- Millor Llibre d'Economia de l'Empresa. *L'estat de la formació a l'empresa a Catalunya*. **F. Solé i J. Royo**.
- Millor Article d'Economia. "L'estat del benestar". **J. Goula**. *La Vanguardia*.

II edició (1997)

- Millor Llibre d'Economia General. *Caixes i bancs a Catalunya. Caixes d'estalvis catalanes I*. **F. Cabana**.
- Millor Llibre d'Economia de l'Empresa. *La organización en la era de la información: aprendizaje, innovación y cambio*. **R. Andreu, J. E. Ricart i J. Valor**.
- Millor Article d'Economia. "El espejismo de la reforma laboral". **A. Missé**. *El País*.

III edició (1998)

- Millor Llibre d'Economia General. *Història econòmica de Catalunya. Segles XIX-XX*. **J. Maluquer**.
- Millor Llibre d'Economia de l'Empresa. *Ètica i empresa*. **J. M. Lozano**.
- Millor Article d'Economia. "Fábula de los monos y los plátanos". **J. M. Ureta**. *El Periódico*.
- Trajectòria Professional. **J. Perramón**.

IV edició (1999)

- Millor Llibre d'Economia. *La sociedad catalana*. Editat per l'Institut d'Estadística de Catalunya.
- Trajectòria Professional. **X. Vidal**.

V edició (2000)

- Millor Llibre d'Economia. *El gobierno de la empresa*. **V. Salas**.

- Trajectòria Professional. **J. F. Valls**.

VI edició (2001)

- Millor Llibre d'Economia. *La sanitat catalana. Finançament i despesa en el marc de les societats desenvolupades*. **G. López Casanovas**.
- Trajectòria Professional. **J. Orihuel**. *d'Expansión*.

VII edició (2002)

- Millor Llibre d'Economia. *Ciudad y transporte. El binomio perfecto*. **C. Miralles-Guasch**.
- Trajectòria Professional. **J. Castillo**, editor de *Dossier Econòmic*.

VIII edició (2003)

- Millor Llibre d'Economia. *Catalunya, un país industrial*. **M. Barceló**.
- Trajectòria Professional. **J. Romero**. *d'El Periódico*.

IX edició (2004)

- Millor Llibre d'Economia. *Atlas de la industrialización de España*. **J. Nadal** (director).
- Trajectòria Professional. **A. Clozas**, per *Valor afegit*, de TV3.

X edició (2005)

- Millor Llibre d'Economia. *La industria en España: las claves para competir en un mundo global. Centre d'Economia Industrial*, coordinat per **E. Genescà, J. Goula, J. Oliver, V. Salas i J. M. Suris**.
- Trajectòria Professional. **J. M. Hernández**, redactor en cap d'"Opinió" de *La Vanguardia*.

XI edició (2006)

- Millor Llibre d'Economia. *La indus-*

tria bancària en el marco de Basilea II. **A. Gasol**. *I Economía y política de la privatización local*. **G. Bel**.

- Trajectòria Professional. **J. Armengol**, d'Avui.

XII edició (2007)

- Millor Llibre d'Economia. *La innovación i l'R+D industrial a Catalunya*. **J. Solà, X. Sáez i M. Termes**, Departament de Treball i Indústria, Secretaria d'Indústria, col·lecció "Papers d'Economia Industrial", Barcelona 2006.
- Trajectòria Professional. **J. Pons**, editor de Medigrup Digital.

XIII edició (2008)

- Millor Llibre d'Economia. *Economía catalana: reptes de futur*. **BBVA i Generalitat de Catalunya**.
- Trajectòria Professional. **A. Sala**, periodista d'El Periódico.

XIV edició (2009)

- Millor Llibre d'Economia. *Caixa de Sabadell. Finances i acció social, 1859-2009*. **J. M. Benaul, C. Sudrià i A. Garrido**.
- Trajectòria Professional. **R. Aymerich**, del diari *La Vanguardia*.

XV edició (2010)

- Millor Llibre d'Economia. *The political Economy of Inter-Regional Fiscal Flows*. **N. Bosch, M. Espasa i A. Solé** (editors).
- Trajectòria Professional. **À. Bosch**, director del programa *Economia i empresa*, de Catalunya Ràdio.

XVI edició (2011)

- Millor Llibre d'Economia. *La in-*

dústria catalana després de la crisi.

A. Roca, J. Torrent, J. García, J. Coronado, J. M. Martorell, J. Battalla, R. Boix, D. Albalade, H. Sala i M. Teruel.

- Trajectòria Professional. **R. Roca**, director del setmanari *L'Econòmic*.

XVII edició (2012)

- Millor Llibre d'Economia, ex aequo. *Un futur incert. Economía geopolítica i governança*. **F. Raventós**. *I Els errors de les caixes*. **A. Serra Ramoneda**.
- Trajectòria Professional. **M. Pérez**, sotsdirector de *La Vanguardia*.

XVIII edició (2013)

- Millor Llibre d'Economia. *Cinco ensayos sobre la crisis y sus consecuencias para el estado del bienestar*. **J. M. Bricall**.
- Trajectòria Professional. **J. Fortuny**, periodista de TV3.

XIX edició (2014)

- Millor Llibre d'Economia. *Los intereses del futuro. Economía en un cambio de época*. **J. Cals**.
- Trajectòria Professional. **C. Pérez**, periodista d'El País.

XX edició (2015)

- Millor Llibre d'Economia, ex aequo. *Joan Sardà Dexeus. Un economista clave en la España del siglo XX*. **J. Ros Hombravella**. *I Fantasía y realidad en el expolio de Barcelona Traction*. **J. L. Sureda**.
- Trajectòria Professional. **M. Moreno**, periodista d'El Punt-Avui. ■

El Col·legi signa un conveni de col·laboració amb el RACC

El president del Reial Automòbil Club de Catalunya (RACC), Josep Mateu, i el degà del Col·legi, Joan B. Casas, van signar el 5 de juliol un conveni de col·laboració amb l'objectiu d'oferir avantatges destacats per als col·legiats en la utilització dels seus serveis. A l'acte també hi van assistir el director general adjunt i el director de Comunicació i Relacions Institucionals del RACC, Xavier Pérez i Antoni Gil, respectivament, i el gerent del Col·legi d'Economistes de Catalunya, Maurici Olivé.

El RACC, amb cent anys d'història, és el club automobilístic més gran d'Espanya amb gairebé 900.000 socis. Un club que ofereix serveis i productes d'assistència, assegurances, gestoria i formació als socis.

Arran del conveni signat, s'ofereix als membres del Col·legi d'Economistes de Catalunya una sèrie de descomptes en afiliació, autoescoles i escoles de

conducció segura: els col·legiats tenen a la seva disposició tota la informació de l'oferta del RACC al web del CEC, secció d'Avantatges col·legials. ■

Activitat del Grup de 'Retail'

La sessió ordinària del Grup de *Retail* del 18 d'abril, va comptar amb la participació de Montserrat Ballarín, regidora de l'Ajuntament de Barcelona, adscrita al Partit dels Socialistes de Catalunya. Ballarín hi va assistir acompanyada de Francesc Povedano, exdirector general de Comerç de la Generalitat.

La regidora, ara responsable de Comerç i Mercats de l'Ajuntament de Barcelona, va emmarcar la seva participació en la sessió en els seus contactes habituals amb el Col·legi. Així, va expressar les seves opinions sobre aquells aspectes

que li preocupen, relacionats amb el comerç de la ciutat: les situacions relatives a la competència en el sector, la preservació dels comerços emblemàtics de la ciutat, l'evolució de l'economia col·laborativa, el fenomen del *top manta*, els horaris comercials. També es va interessar pels mecanismes de col·laboració territorial mitjançant els Bid.

Finalment, va deixar palesa la seva voluntat de mantenir contacte amb el Col·legi i, concretament, amb el Grup de *Retail*, qüestió compartida, tal com li va traslladar el president del Grup. ■

El Grup de Joves Economistes supera ja els 250 seguidors al Facebook

Com un mitjà més de comunicació amb els nostres joves col·legiats i amb afany de fer-se més visibles dins del Col·legi i a la fi dins de la societat, el Grup de Joves Economistes promou el *networking* i es focalitza en notícies d'interès dels joves i dels economistes en general pels canals de comunicació digitals. Podeu seguir-nos cercant Joves Economistes a Facebook i a Twitter, @JEconomistes. ■

Relació d'altres col·legials del maig al juliol del 2016

Acosta Fernández, Enric
Alavedra Berenguer, Juan Ignacio
Alonso Gutiérrez, Núria
Álvarez Díaz, Nuria
Amorós Catalan, David
Arisa Muns, Marta
Ayats Pararols, F. Xavier
Baude Schrantz, Colette Emma
Bertomeu Bel, Lucia
Borràs Tarancón, Joan
Briansó Gil, Fernando R.
Canal Dachs, Silvia
Carbonell Doménech, Francisco
Cid Serna, Cristina
Cintas Garcia, Anna
Costa Viñas, Montserrat
Curià Torres, Francisca Aurelia
Díaz Collelldevall, Jordi
Díaz-Benito Ferraz, Jorge
Espelt Alba, Roser
Garcia Garcia, Josep
González Rosón, Azucena
González Rodríguez, José Humberto
Gori, Violeta
Herraiz Moreno, Cristina
Juanola Portas, Jordi
Llopart Blas, Salvador Francisco
Lucea Febrero, Xavier
Maderm Ciria, Daniel
Marín Crespo, María Pilar
Márquez Pérez, Eva
Martínez Sánchez, Jesús
Masferrer Maestro, Joan Emili
Menis Farré, Carlos
Miralles Rull, Roderic
Montoy Vehí, Ot
Murillo Miranda, María Francisca
Nagel Raphael, Manuel
Oros, Camelia
Plass Aznar, Manuel
Poveda Pérez, Ernesto
Prat Morgades, Eulàlia
Rey Jurado, Héctor
Robles Perera, Sonia
Romero Chamorro, Víctor
Rusiñol Gratacós, Mònica
Soler Carrascosa, María A.
Sureda Serrat, Carles
Suriña Barri, Gemma
Tanari Cabeza, Augusto José
Torrens Ferrer, José María
Tosatti Neto, Vitorio
Vallejo Civit, Carlos
Velasco Moral, Regina
Verge Folia, David
Vilagran Sugrañes, Silvia
Zhang, Chi

Unit4, el núvol al teu ritme

Posem totes les opcions
a la teva mà.
Tu decideixes quan i com

Amb la nostra proposta “El núvol al teu ritme” (“Cloud at your Speed”),
assoleixes el control total sobre quines solucions de gestió desplegues
al núvol i quan.

No importa quina és la teva situació actual –on-premise, núvol públic,
núvol privat o un desplegament mixt–. A Unit4 treballem amb tu per
trobar l’alternativa que més et convé. I sempre amb els estàndards més
alts de seguretat, acompliment de normatives i de privacitat.

Som a la teva disposició per oferir-te el núvol al teu ritme. Amb tota la
funcionalitat, la facilitat d’ús i l’experiència d’usuari que caracteritza les
nostres solucions.

Coneix tot allò que t’oferim!

Formació, REpte PERMANENT DE L'ECONOMISTA

Hem preguntat a cinc col·legiats pels motius i la importància de la formació continuada per a la professió i els despatxos professionals

La professió d'economista exigeix una formació permanent, encaminada, entre d'altres, a enfortir i actualitzar els coneixements o, simplement, a aprofundir o reorientar l'expertise. Els canvis legislatius, l'aparició de noves tecnologies o eines, l'ampliació dels camps d'actuació... són alguns dels factors que fan de la formació un element bàsic de competitivitat dels economistes en la seva tasca professional. El Col·legi està compromès a donar resposta a aquests reptes mitjançant l'Aula d'Economia i la seva oferta formativa. Els diversos cursos que es proposen cerquen l'actualització formativa i l'especialització professional dels col·legiats, oferint la màxima qualitat en les matèries i en els professorats. Cinc col·legiats ens donen el seu punt de vista sobre la formació continuada.

Professionals

PREGUNTES

- 1 Per a vostè, quins són els motius i els avantatges de la formació que fa habitualment (posada al dia, millora de la competitivitat, reorientació professional...)?**
- 2 Com organitza les activitats formatives: les planifica anualment, s'inscriu en funció de l'oferta, proposa temes a professors per organitzar cursos...?**
- 3 Quin tipus de formació fa normalment: formació per estar al dia, formació per aprofundir en una matèria, formació per reorientar-se...?**
- 4 On fa habitualment la formació (centres formatius, col·legis professionals, universitats...)?**
- 5 Vostè fa habitualment cursos a l'Aula d'Economia. Ens podria apuntar els**

avantatges d'haver fet formació al Col·legi? Què milloraria en aquest sentit?

BERTA FERRER
Economista i auditora
de comptes
Barcelona

- 1.** Sempre he pensat que la formació i l'actualització de coneixements en la nostra feina és essencial, però ara, en el context de canvi permanent que estem sotmesos, es fa imprescindible si volem oferir als nostres clients un bon servei d'assessorament i gestió.
- 2.** Normalment planifico anualment la formació, si bé és cert que, davant de canvis per sorpresa en l'àrea fiscal, obliguen a una posada al dia contrarrelotge.
- 3.** Bàsicament per estar al dia i en alguna matèria que més pugui aprofitar al despatx pels nostres clients.
- 4.** Habitualment faig la formació al Col·legi.
- 5.** El fet de tenir centralitzada la formació al Col·legi em permet fer una planificació anual i assegurar una actualització permanent. Millorar sempre ha de ser un objectiu en sí mateix, per superar-se a un mateix... Com tot, el Col·legi en aquest sentit també podria millorar en el sentit d'adequar la formació al "calendari fiscal" dins el que sigui possible, perquè ja coneixem com sorprèn el Govern actual i en l'àrea d'auditoria la formació que s'ofereix encara no és suficient... Només hem de mirar la seu de Madrid tot el seguit de formació en auditoria que ofereix. I, per últim, implementar una conciliació familiar... les comissions fiscals són a hores fora de l'horari laboral i envaeixen l'horari familiar, amb cursos que acaben massa tard... Podríem anar a un horari més europeu (com és diu normalment)? Per què no hi ha cursos que comencen a les 15.00 h?

ALBERT JOVER
Economista i advocat
Lleida

1. Considero que la formació és una peça capital per al desenvolupament professional, una eina imprescindible per oferir un servei seriós i competent als clients.

2. Les activitats han de ser planificades anualment i, per la incessant normativa legal, fer-se en el moment adequat en temps i forma.

3. Hem dit que la formació en la nostra professió, com en qualsevol altra que vulgui ser capdavantera, s'ha de fer tenint en compte, a més, unes fonts d'informació acurades, que permetin que es pugui tenir una visió futura de per on han d'anar aquestes vies de formació.

4. Normalment als dos llocs més acurats, que són el col·legi professional i la universitat.

5. Sí. Els avantatges són evidents, ja que compleixin amb totes aquelles funcions formatives que hem apuntat abans.

EDUARD RALDA
Economista i auditor
de comptes
Roquetes

1. La motivació envers la formació ve donada per una posada al dia dels coneixements i de les novetats i canvis (legislatives, legals...) en els diferents aspectes que obliguen a la realització professional dels treballs dels economistes.

2. La planificació la faig mensualment, en funció de les ofertes facilitades pel Col·legi d'Economistes de Catalunya. Els temes tenen a veure, en la majoria de casos, amb els camps de l'auditoria i la comptabilitat.

3. La formació és per estar al dia i aprofundir amb els temes d'auditoria i comptabilitat.

4. La formació la faig principalment al Col·legi d'Economistes, ja que ofereix un ampli ventall de possibilitats de formació en àrees molt diverses. El tipus de formació satisfà les necessitats concretes sobre novetats i obligacions en el moment de produir-se.

5. Els avantatges vénen per poder fer en molts casos la formació a les seus territorials, en el meu cas a la seu del Col·legi de Tarragona, on ens faciliten també l'oferta de cursos de formació. La millora pot venir per ampliar l'oferta a les seus territorials, que faciliti no haver de fer llargs desplaçaments

a Barcelona, també la possibilitat d'oferir formació *on-line* a les seus territorials, o bé fer-la posteriorment amb el seguiment adequat, aplicant l'oferta tecnològica als cursos de formació.

Despatxos

PREGUNTES

1 Segons el despatx, quins són els motius i els avantatges de la formació que fan habitualment els seus professionals (posada al dia, millora de la competitivitat, reorientació professional, incentivar el personal...)?

2 Quin és el mecanisme d'organització que normalment utilitza el despatx en matèria de formació? Fa un pla anual, rep propostes dels professionals, inscriu els professionals en funció de l'oferta que li arriba, organitza activitats formatives...?

3 Quin tipus de formació es realitza habitualment per part del despatx? Formació per estar al dia, formació per aprofundir en una matèria, formació per reorientar-se...?

4 On es fa habitualment la formació (al mateix despatx, centres formatius, col·legis professionals, universitats...)?

5 El despatx fa habitualment cursos a l'Aula d'Economia, ens podria apuntar els avantatges que alguns professionals hagin fet formació al Col·legi? Què milloraria en aquest sentit?

JOSEP SERRA
Economista, auditor
de comptes i soci de
Bové Montero

y Asociados, Barcelona

1. L'objectiu de la formació dels nostres professionals és millorar els seus coneixements, adequar-los als canvis constants que s'estan produint, tant en matèria comptable i fiscal com d'auditoria i, sobretot, amb la finalitat de donar un millor servei als clients del despatx.

2. Recentment s'ha posat en marxa un Pla Formatiu a tres anys, on es proposen activitats formatives anuals en funció de la categoria professional, el qual inclou tant cursos lligats amb l'activitat d'auditoria com el reforç en l'aprenentatge d'idiomes i altres habilitats. Addicionalment, qualsevol professional que

ho consideri pot proposar la realització de cursos relacionats amb la professió.

3. Fins a data d'avui, els cursos fets pels professionals han estat, principalment, per aprofundir en matèries específiques o per estar al dia de les novetats aparegudes dins l'àmbit de l'auditoria. També donem importància a la formació en idiomes.

4. La majoria dels cursos es fan als col·legis professionals (Col·legi d'Economistes de Catalunya i Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya), tot i que també s'han fet cursos puntualment en altres centres o universitats.

5. A banda de la proximitat del despatx al Col·legi, el principal avantatge és la qualitat dels cursos de formació, el personal docent i el material aportat.

CARLOS TORRES
Economista, PADE
per IESE, auditor
de comptes i soci

d'Audiconultores Advocats & Economistes, Barcelona

1. A Audiconultores, la formació dels col·laboradors sempre s'ha considerat un factor estratègic, tant des del punt de vista de la qualitat dels serveis que prestem als clients com pel caràcter de retribució emocional que per als col·laboradors comporta ampliar o actualitzar els coneixements i habilitats, tot potenciant la seva carrera professional. Si, a més, tenim en compte que la normativa fiscal, laboral, comptable i, en general, del dret dels negocis pateix canvis constants, la formació esdevé imprescindible per afrontar en temps i forma (amb garanties tècniques) els múltiples canvis legislatius.

2. El nostre despatx ha anat evolucionant amb els anys des de l'elaboració d'un pla anual fins a un format mixt que té en compte, d'una banda, les necessitats estratègiques d'Audiconultores (implantació de nous serveis, per exemple) i, de l'altra banda, les directrius que emanen de cadascun dels directors d'àrea basant-se en els objectius de cadascuna d'elles així com, per descomptat, en les conclusions de l'avaluació de l'exercici dels seus col·laboradors. Addicionalment, com ja he indicat, la formació per al reciclatge i actualització normativa esdevé un hàbit recurrent en el temps que, a més, s'intenta optimitzar per la via d'implicar progressivament (als diferents nivells formatius) a tots els col·laboradors de les àrees més afectades.

3. De tot plegat es dedueix que la formació a Audiconultores intenta cobrir tant les necessitats d'actualització normativa i reciclatge en les competències tècniques com les d'aprofundiment en determinats àmbits de la consultoria legal i econòmico-financera. I tot això sense perdre el focus a l'hora de facilitar el desenvolupament de determinades habilitats personals dels col·laboradors, en la mesura que cada vegada són més valorades pels nostres clients.

4. Som molt partidaris d'aprofitar les sinergies que, en teoria, es produeixen en la formació organitzada pels nostres col·legis i associacions professionals i, en aquest sentit, utilitzem amb freqüència (i de manera recurrent) l'oferta de determinats cursos, seminaris o jornades organitzats per aquestes entitats. Per descomptat, en determinats casos, es recorre als cursos de postgrau o màster d'alguna universitat o escola de negoci.

Així mateix, és habitual que, sobretot en l'àmbit tributari i mercantil, fem sessions internes de formació i actualització normativa. També, en determinades matèries, ja fa molt temps que tenim organitzats cursos *in company* subjectes a un programa anual en funció del nivell de desenvolupament individual dels col·laboradors que, de manera voluntària, s'hi adscriuen.

5. Som usuaris habituals dels cursos organitzats per l'Aula d'Economia; si mantenim històricament una fidelitat a alguns cursos i seminaris (als quals han anat assistint diferents generacions de col·laboradors) els motius radicarien en una equació del tipus "qualitat x preu x proximitat x calendari". Els avantatges, per tant, estarien en la capacitat del Col·legi per detectar les necessitats dels despatxos i ser capaços d'oferir uns programes que responguin a les citades necessitats, amb formadors (teorico-pràctics) competents a uns preus moderats (com ho vénen sent) i horaris raonables (gairebé sempre fins a la data).

Millores? Potser, comptar amb més diversitat de formadors (o ampliar el claustre actual; hi ha una certa tendència a la repetició i multiplicació de les especialitats de determinats ponents), sobretot en àmbits que requereixen d'un flux constant d'informació i noves pràctiques (en particular, *management* –molt oblidada–, gestió de despatxos –se n'ha enfortit l'oferta els últims anys, però encara hi ha molt per fer–, màrqueting, etcètera). ■

MARÍA JOSÉ PUYALTO

“La universitat ha de recuperar la capacitat transformadora del pensament crític”

Degana de la Facultat de Dret, Economia i Turisme de la UdL, María José Puyalto forma part del grup reduït de dones que ocupen un càrrec de rellevància en el món universitari

CLARA BASSOLS, periodista
Departament de Comunicació del Col·legi
d'Economistes de Catalunya
cecpremsa@coleconomistes.cat

Doctora en Dret i professora de Dret Mercantil del Departament de Dret Privat, María José Puyalto és investigadora del Grup de Recerca Consolidat en Dret Civil Català i Dret Privat Europeu. Autora de nombroses publicacions sobre aspectes institucionals i contractuals del dret d'assegurances, és també membre del Grup de Treball de Supervisió d'Assegurances i Reassegurances Privades de la secció espanyola de l'Associació Internacional de Dret d'Assegurances.

Com definiria els estudis de Dret i Economia que s'ofereixen a la UdL?

És molt important assenyalar que totes les titulacions de grau i màster que actualment gestiona el nostre centre estan acreditades favorablement per l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya. El fet d'haver superat el procés d'acreditació ens permet garantir que les nostres titulacions satisfan un conjunt de criteris, indicadors i estàndards de pertinença i qualitat. Estem en un constant procés de revisió i millora dels estudis de l'àmbit del dret, l'economia i el turisme i, en aquesta línia, apostem per les dobles titulacions com a fórmula que articula els avantatges de comptar amb els diversos estudis relacionats en un únic centre.

Quines competències diferencien els economistes formats a la UdL?

Un dels trets distintius de la UdL és la realització obligatòria de pràctiques acadèmi-

ques externes en totes les seves titulacions. Les pràctiques són un mitjà excel·lent per afavorir les sinergies entre la universitat i el mercat de treball atès que l'estudiantat té l'oportunitat d'aplicar els coneixements adquirits, d'establir contactes i d'augmentar les possibilitats d'inserir-se en el mercat laboral. A més, aquesta experiència els permet contrastar el que saben amb el que encara necessiten aprendre i, per tant, copsar la necessitat de la formació continuada. D'altra banda, la mida de la nostra universitat ens permet garantir que tot l'estudiantat que vulgui participar en algun programa de mobilitat ho pugui fer. Aquestes particularitats, lligades a un tracte proper i a una atenció personalitzada, proporcionen als nostres titulats un avantatge competitiu que cal reivindicar.

La reforma educativa aprovada l'any passat preveu la convivència de graus de tres anys amb graus de quatre anys, fet que implica múltiples combinacions amb màsters i postgraus. Com ho valora?

Hi ha arguments a favor i en contra. En favor d'aquest nou paradigma s'esgrimeix l'homogeneïtzació dels estudis espanyols amb l'Espai Europeu d'Educació Superior. En contra, s'argumenta que l'accés a la formació superior amb el decret 3+2 suposarà una despesa econòmica més gran per a la majoria de les famílies davant el cost més alt dels màsters i la devaluació dels graus. En tot cas, la nostra posició actual davant el Reial Decret 43/2015 és cercar el màxim consens de l'acadèmia i dels col·legis professionals concernits a l'hora de formular, si és el cas, modificacions en la durada de les nostres titulacions.

Com preveu que puguin evolucionar en el futur els estudis de Dret i Economia?

El neurocientífic Howard Gardner deia que els millors professionals són sempre ECE: excel·lents, compromesos i ètics. Cal evolucionar en la línia de formar aquest tipus de professionals. Per aconseguir-ho, la universitat ha de recuperar la capacitat transformadora del pensament crític i alliberar-se en gran mesura de les exigències del mercat.

Quines tècniques ha introduït la universitat en les formacions que siguin d'especial interès per als economistes en actiu?

Nosaltres entenem que l'educació superior no només s'ha de centrar en l'aprenentatge i el desenvolupament dels estudiants, sinó que ha d'ampliar el seu compromís per contribuir a resoldre els problemes socials i fer front a les necessitats humanes. Per això treballem en diverses línies: la primera és desenvolupar programes d'aprenentatge-servei (ApS), que permeten vincular de manera intencional el servei a la comunitat amb objectius específics d'aprenentatge; la segona s'ajusta especialment bé a les característiques de la nostra facultat i consisteix en la col·laboració interdisciplinària de juristes i economistes mitjançant l'anàlisi econòmic del dret (AED). Aquestes eines també poden ser molt útils per als economistes en actiu que vulguin anar més enllà de la perícia tècnica. ■

movistar
Tria-ho tot

Viu **FUSIÓN+**
a màxima velocitat

300 Mb

Fibra

movistar.es Botigues Movistar 1004

Contracta
FUSIÓN+

 FIBRA

UNA MARCA DE *Telefónica*

Sempre actius

DE MAIG A JULIOL

El Col·legi d'Economistes de Catalunya passa l'equador de l'any amb una agenda ben farcida d'actes de tot tipus

BARCELONA

Comissió d'Assessors Fiscals

Debats fiscals

Dirigits per Enric Corominas, assessor fiscal a TAX Barcelona Advocats i Economistes, SL; Josep Sotelo, assessor fiscal a Audiconsultores Advocats i Economistes, SLP, i Pedro Villar, Gabinet Assessor Fernández, SL. Els debats oberts de consultoria fiscal van tenir lloc el mateix dia, una hora i mitja abans de les sessions temàtiques.

'Consultes i jurisprudència destacada'

Sessió temàtica a càrrec d'Emilio V. Pérez Pombo, economista i membre de la Comissió de FiscalistesCEC. Videoconferències amb les seus de Girona i Tarragona.*

'La Renda a tomba oberta'

Sessió extraordinària a càrrec de Jordi Bertran, economista i soci de Garcia Hoffmann-Bertran Assessors. Videoconferències amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.

'Aspectes més rellevants de la declaració de l'impost sobre societats 2015'

Sessió temàtica a càrrec d'Ángel Segarra, economista. Assessor fiscal. Videoconferències amb les seus de Girona i Tarragona.

Comissió d'Economia i Finances de l'Esport

'Els grans premis del motor a Catalunya i el seu impacte econòmic'

Conferència a càrrec de Vicenç Aguilera, president del Circuit Barcelona-Catalunya i president del Clúster de la Indústria d'Automoció de Catalunya, i Manel Arroyo, director general de Dorna Sports & MotoGP. Amb la col·laboració de Damm Fundació. Videoconferències amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona. Vídeo disponible a [youtube.com/economistescat](https://www.youtube.com/economistescat).

'Salut, esport i economia'

Conferència organitzada conjuntament amb Sport Cultura Barcelona i amb la participació com a ponents de Josep Antoni Pujante, metge, alpinista i president de Panthlon Internacional de Barcelona, i José M.ª Gay de Liébana,

president de la Comissió d'Economia i Finances de l'Esport del Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC). La benvinguda va anar a càrrec de Joan B. Casas, degà del CEC. Amb la col·laboració de Damm Fundació. Videoconferències amb les seus de Girona i Tarragona. Vídeo disponible a [youtube.com/economistescat](https://www.youtube.com/economistescat).

Presentació de l'estudi 'Les finances de les principals lligues europees' i del llibre 'La gran bombolla del futbol'

A càrrec de José M.ª Gay de Liébana, autor del llibre i president de la Comissió d'Economia i Finances de l'Esport del CEC. Va donar la benvinguda Joan B. Casas, degà del CEC. Amb la col·laboració de Damm Fundació. Videoconferències amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona.*

'L'impacte econòmic del FCB a la ciutat de Barcelona'

Conferència a càrrec d'Ana Andueza, sòcia de Deloitte, i Susana Monje, vicepresidenta econòmica del FC Barcelona. Va presentar Albert Agustí, president d'Sport Cultura Barcelona i la benvinguda la va donar Joan B. Casas, degà del CEC. Amb la col·laboració de Damm Fundació. Vídeo disponible a [youtube.com/economistescat](https://www.youtube.com/economistescat).*

Comissió d'Economia del Coneixement i Innovació

'Indústria 4.0. La revolució del coneixement'

Taula rodona amb la participació d'Albert Riera, director de Desenvolupament Industrial d'EU-RECAT; Pere Martínez, president de Sinergia i CEO a IT Group, i Benito Cerrillo, president de l'ASSCII, Associació Catalana per la Informàtica

Industrial, CEO de Vichy Catalán. Va moderar Alfons Rubio-Manzaneres, president de Barcelonaqbit i de Sitges Innovation Club.

'Integrated Reporting'

Taula rodona amb la participació de Xavier Subirats, president de la Comissió d'Economia del Coneixement i Innovació del CEC i president del Registre d'Experts Comptables de Catalunya (RECC); Josep M. Viedma, soci fundador de M&A Fusiones y Adquisiciones; Marga de Roselló, sènior manager de l'Equip de Sostenibilitat, Responsabilitat Corporativa i Canvi Climàtic de Pricewaterhouse Coopers (PwC); Silvia Aguiló, directora de Negoci Responsable i Reputació del Grupo DKV, i Alicia Bové, responsable de Reporting i Medició a DKW Seguros.

Comissió Gestora

Cicle Cinema i Economia.

Projecció de la pel·lícula 'Promised Land'

Amb F. Xavier Mena, economista i catedràtic d'Economia d'ESADE Universitat Ramon Llull, i Àlex Gutiérrez, cap de 'Mèdia' al diari Ara.

Presentació del llibre de William Mitchell, 'La distopia del euro'

Amb la participació com a ponent de William Mitchell, professor d'Economia a la Universitat de Newcastle, Austràlia, i autor del llibre. Va presentar Antoni Soy, professor d'Economia Aplicada de la Universitat de Barcelona. La benvinguda va anar a càrrec de Joan Ràfols, president territorial de Barcelona del CEC. Videoconferències amb les seus de Girona i Tarragona.

Presentació del número 73 de la 'Revista Econòmica de Catalunya'

Amb la participació de Martí Parellada, director de la *Revista Econòmica de Catalunya*; Àngel Pes, sotsdirector general de CaixaBank, president de la Xarxa Espanyola del Pacte Mundial i coordinador del dossier; Àngel Simón, president d'Agbar, i Joan B. Casas, degà del CEC.

Comissió d'Auditors de Comptes | REA+REGA Catalunya

Sessió Tècnica d'Auditoria: 'La planificació en auditoria sobre la base de les NIAS-ES'

Amb la participació com a ponent de Francesc Garreta, vicepresident de la Comissió d'Audi-

tors de Comptes | REA+REGA Catalunya. Va presentar i moderar Emilio Álvarez, president de la Comissió d'Auditors de Comptes | REA+REGA Catalunya. Videoconferències amb les seus de Girona i Tarragona.*

Grup de Treball dels Economistes Sèniors

Passejada per Gràcia: entre Gaudí i Domènech i Montaner

Sortida cultural.

Projecció i col·loqui a l'entorn del film 'Cineastes contra magnats'

Amb la participació del director, Carles Benpar. Va donar la benvinguda i va presidir la sessió Santiago Iglesias, economista i president del Grup de Treball d'Economistes Sèniors. Va presentar la sessió Jordi Montañés, economista i membre del Grup de Treball d'Economistes Sèniors.

Ningú l'estima com tu.
Ningú el cuida com nosaltres.

Centres residencials i sociosanitaris • Centres i hospitals de dia
Habitatges amb serveis • Serveis d'ajuda a domicili
Atenció sanitària i personal a domicili • Teleassistència

900 45 65 85 www.sarquavitae.es

Can Buxeres
C/ Ametller 6
08906 L'Hospitalet de Llobregat
Tel. 932 603 181

Claret
C/ Sant Antoni Mª Claret 200
08025 Barcelona
Tel. 934 463 320

La Salut Josep Servat
C/ Antequera 8 - 18
08024 Barcelona
Tel. 932 857 512

Bonanova
C/ Calatrava 83
08017 Barcelona
Tel. 932 534 940

Regina
C/ Mare de Déu del Coll 22 - 30
08023 Barcelona
Tel. 932 848 747

Sant Jordi
C/ta. Sant Joan Despi 60
08940 Cornellà
Tel. 934 752 690

'Fer-se gran i gaudir-ho.

Jubilació: un projecte de vida'

Conferència a càrrec d'Olga del Burgo, *coach* i psicoterapeuta especialitzada en persones grans. Directora de l'Escola Entheos Coaching Senior. Va presentar Santiago Iglesias, president del Grup de Treball dels Economistes Sèniors. Videoconferències amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona. Vídeo disponible a youtube.com/economistescat.*

Comissió d'Economia internacional i Unió Europea

'Eurostat: accés fàcil i sense cost a les estadístiques europees'

Seminari i conferència organitzats conjuntament amb la Comissió Europea a Barcelona amb la participació com a ponent de Tim Allen, Servei de Comunicació i Premsa d'Eurostat. Va presentar Mark Jeffery, cap de Comunicació de la representació de la Comissió Europea a Barcelona.*

'Impacte d'una possible sortida del Regne Unit de la Unió Europea'

Conferència organitzada conjuntament amb la British Chamber of Commerce in Spain amb la participació de Joan B. Casas, degà del CEC, i de Chris Dottie, president de la Cambra de Comerç Britànica a Espanya, que van donar la benvinguda; Simon Manley, CMG, ambaixador britànic a Espanya; Jordi Bacaria, director general del CIDOB i catedràtic d'Economia Aplicada de la UAB; Carles Casajuana, ambaixador espanyol al Regne Unit del 2008 al 2012; Jordi Bacaria, director general del CIDOB i catedràtic d'Economia Aplicada de la UAB; Xavier Vidal-Folch, peri-

odista d'*El País*, i Luis Pardo, CEO-EVP de Sage Iberia, que van participar en la taula rodona.

Grup de Treball Economistes per una Economia Social

'La Barcelona que garanteixi els drets socials. De l'assistencialisme a l'apoderament'

Conferència a càrrec de Laia Ortiz, tinenta d'Alcalde de Drets Socials a l'Ajuntament de Barcelona, presidenta de l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona, presidenta de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat, presidenta de l'Institut Municipal de Serveis Socials i regidora del Districte de Sant Andreu. Va presentar Maite Soler, coordinadora del Grup de Treball d'Economistes per una Economia Social, i va donar la benvinguda Joan B. Casas, degà del CEC. Vídeo disponible a youtube.com/economistescat.

Comissió d'Economia Catalana

Cicle Deu Temes Clau per a Catalunya.

Conferència 'De veritat una hisenda pròpia abans d'un any i mig?'

Amb la participació com a ponent de Josep Lluís Salvadó, secretari d'Hisenda de la Generalitat de Catalunya. Videoconferències amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona. Vídeo disponible a youtube.com/economistescat.

Cicle Deu Temes Clau per a Catalunya.

Conferència "El sector bancari en una Catalunya Estat"

Amb la participació de Natàlia Mas, directora general d'Anàlisi Econòmica de la Generalitat de

Catalunya i execonomista d'Estabilitat Financera al Banc Central Europeu; Antoni Serra Ramoneda, catedràtic emèrit de la UAB i Col·legiat de Mèrit del CEC; Jaume Terribas, economista, exinspector del Banc d'Espanya i exdirector adjunt de control de CaixaBank, i Jordi Molins, expert en banca i gestió de carteres globals, autor del llibre *Confidencias de un especulador*. Videoconferències amb les seus de Girona i Tarragona.

Comissió d'Economia i Sostenibilitat

Tertúlies Compartir Coneixement Enriqueix i Crea Valor (TERCOM).

Segona tertúlia 'Descarbonitzar l'economia: possibilitat o quimera?'

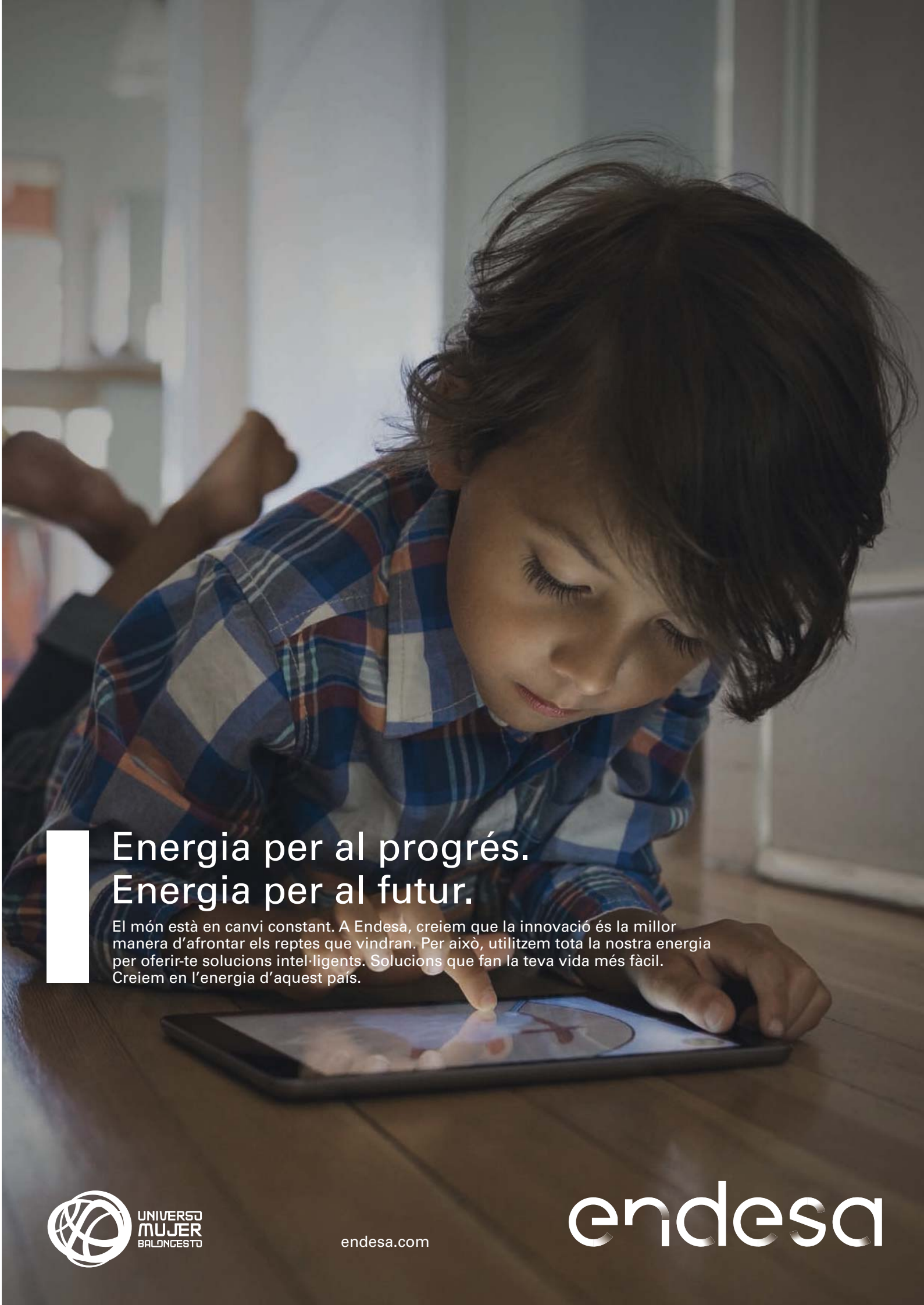
Amb la participació d'Arturo de las Heras, economista, consultor en gestió sostenible de l'empresa i compra energètica; Ismael Romeo, director executiu (CEO) de Sendeco2, empresa per a la negociació en els mercats internacionals de drets d'emissió i crèdits de carboni; Iñaki Gili, responsable de Mitigació de l'Oficina Catalana de Canvi Climàtic. Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya. El conductor i el ponent de la tertúlia va ser Josep Ma Vegara, Col·legiat d'Honor del CEC, doctor enginyer industrial i catedràtic emèrit d'Anàlisi Econòmica de la UAB.*

Comissió d'Economia Agroalimentària

'El sector alimentari, pilar de la nostra economia i del futur con a país'

Conferència amb la participació de Josep Maria Monfort, director general de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA). Videoconferència amb les seus de Girona, Lleida i Tarragona. Vídeo disponible a youtube.com/economistescat.*

Energia per al progrés. Energia per al futur.

El món està en canvi constant. A Endesa, creiem que la innovació és la millor manera d'afrontar els reptes que vindran. Per això, utilitzem tota la nostra energia per oferir-te solucions intel·ligents. Solucions que fan la teva vida més fàcil. Creiem en l'energia d'aquest país.

endesa.com

endesa

Comissió de Comptabilitat (comissió conjunta CEC-ACCID)

'La resolució de l'ICAC sobre l'impost sobre el benefici'

Conferència amb la participació de Deogracias Izquierdo, advocat associat a Cuatrecasas Gonçalves Pereira i membre de la Comissió de Comptabilitat i Relacions amb la Fiscalitat de l'ACCID. Va presentar Anselm Constants, economista i membre de la Junta de l'ACCID. Videoconferència amb les seus de Girona i Tarragona.*

Comissió d'Economia Financera

Fòrum inversor Economistes BAN-edició XIX

Organitzat per Business Angels Economistes BAN del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

'Invertir en renda variable espanyola'

Dinar col·loqui organitzat pel Fòrum Economistes en Mercats Financers i amb la participació de Gemma Hurtado San Leandro, *Head of Spanish Equities* de Mirabaud AM.

Altres activitats

Sopar màster

Organitzat per l'Aula d'Economia

Roda de premsa

Adhesió de sis noves entitats als manifestos dels col·legis professionals en relació amb l'estació de la Sagrera.

'Rescatem el projecte de la Sagrera'

Conferència organitzada pel Col·legi d'Economistes de Catalunya conjuntament amb el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, el Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Catalunya i el Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya amb la participació com a ponent de Jordi Julià, enginyer de Camins, Canals i Ports, director de Transfer Enginyeria, SA, i autor del llibre *Sagrera i la xarxa ferroviària de Barcelona*. Vídeo disponible a youtube.com/economistescat.

Reunió del panell d'experts de l'IEBE

Per examinar el resultat de l'enquesta corresponent a la previsió de tancament de l'IBEX a 30 de setembre de 2016.

SEU DE LLEIDA

La nova responsabilitat penal de l'empresa-By GLOBALleida

Conferència amb la participació de Josep Maria Carulla, responsable d'Iberia de la Pràctica de Marsh Risk Consulting, i Miquel Fortuny, *founder* i soci director de Fortuny Legal

SEU DE GIRONA

Renta 4 Global Allocation: Guanyar a l'index és possible

Acte organitzat conjuntament amb Renta4 Banco amb la participació com a ponent de Luis Bononato.

Acte de graduació de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials de Girona

El Col·legi d'Economistes de Catalunya va col·laborar en el lliurament dels diplomes als estudiants guardonats.

SEU DE TARRAGONA

Presentació del Grup de Joves Economistes de Tarragona

Amb la participació de Pere Segarra, president territorial a Tarragona del Col·legi d'Economistes de Catalunya; Antoni Bartolí i Clara Brull, membres del Grup de Joves Economistes de Tarragona, i Jaume Aguadé, director de RRHH de Messer.

* Documentació a disposició dels interessats al web del Col·legi.

Economista.cloud

Trabaja con total libertad, donde y cuando quieras

Economista.Cloud es el Cloud total.

Es toda tu oficina en la nube. Es no preocuparte por comprar ni mantener servidores y saber que vas a trabajar de forma óptima, eficiente y segura, siempre. Es ahorrar tiempo y dinero.

Tu oficina en la nube

Integramos en la nube todo el Hardware, Software y Soporte que tu empresa necesita.

Acceso multidispositivo

Trabajarás con todos tus programas y aplicaciones habituales y sin servidores dentro de la oficina.

Mayor eficiencia

Crea un Ecosistema de intercambio de información con tus clientes y colaboradores.

Máxima seguridad

Tus datos siempre disponibles en un entorno seguro en cumplimiento de LOPD.

Soporte permanente

Continuidad de sistemas garantizada por contrato, las 24 horas, los 7 días de la semana.

Tarifa plana a tu medida

Ahorrarás costes sin ninguna inversión inicial, sin sorpresas y con una tarifa de pago por uso.

LAN

Economista.cloud

Office 365

902 112 150

www.economista.cloud

Jornada dels economistes 2016

Geopolítica i geoeconomia: un ordre econòmic mundial canviant

#JornadaCEC2016

Barcelona, divendres 11 de novembre a les 9:30 h

Hotel Crowne Plaza Barcelona Fira Center

Av. Rius i Taulet, 1-3 Barcelona

www.coleconomistes.cat

Girona, dijous 17 de novembre a les 18:30 h

Lleida, dijous 24 de novembre a les 19:00 h

Tarragona, dijous 3 de novembre a les 18:30 h

**Col·legi d'Economistes
de Catalunya**

*Al servei dels professionals
de l'economia i de l'empresa*

Informació tècnica

NOTICIARI DE LES COMISSIONS I GRUPS DE TREBALL DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

L'important paper dels economistes a l'esport

La pràctica de l'esport, tant en la seva faceta amateur com en el seu vessant professional s'ha confirmat com un dels sectors més rellevants de l'economia i està present, per la seva vinculació, en altres sectors com el turisme, l'educació, la salut, l'alimentació, l'oci, la comunicació, etcètera. La dimensió econòmica de l'esport a Catalunya, en termes de PIB, s'estima entre un 3 i un 4%, quan fa uns pocs anys era del 2%. A Espanya, es calcula que hi ha més de 30.000 empreses vinculades a l'esport que donen feina a unes gairebé 180.000 persones.

El procés de globalització no és aliè a aquest fenomen social en el qual l'esport s'ha convertit en un objecte de consum que arriba a gairebé a tot el món a través dels mitjans de comunicació i que atreu tota mena de públic que vol veure els mi-

llors clubs esportius i vol imitar els esportistes d'elit més populars.

Actualment, el creixement de les entitats esportives de caràcter amateur competint amb l'esport professional fa necessària la intervenció de professionals de la gestió econòmica que coneguin el marc fiscal, comptable, laboral o jurídic de les entitats esportives i dels esportistes, i aquí els economistes tenen un paper molt important. Per això, el Col·legi ha cregut oportú organitzar aquesta jornada sobre *Els nous reptes en la*

gestió esportiva en la qual intervindran reconeguts i prestigiosos especialistes amb l'objectiu de donar a conèixer quines són les eines per millorar la gestió econòmica de les organitzacions esportives, quins són els límits en la fiscalitat dels esportistes o quines són les actuals i futures estratègies de finançament i màrqueting en les organitzacions esportives. ■

“El Col·legi organitza el 26 d'octubre una jornada de treball sobre ‘Els nous reptes en la gestió esportiva’”

Informatiu de

l'economista COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

Jornada dels Economistes

La 21a edició se celebrarà a totes les seus del Col·legi sota el lema *Geopolítica i geoeconomia. Un ordre econòmic canviant*

6 Jornada dels Economistes

24 Actualitat econòmica
Ràdio Cafè de l'Economista.
Brexit i Unió Europea

28 Gent de casa
Carles Colomer.
“L'economia catalana ha de mirar més enllà d'Europa”

32 El Col·legi en el territori
Activitat del Col·legi a Lleida i a Tarragona

34 Notícies

38 Formació de l'economista
Aula d'Economia.
Entrevista. Maria José Puyalto, degana de la Facultat de Dret, Economia i Turisme a la UdL

42 Treballem en grup
Recull d'activitats

Sumari

Informatiu de l'economista

4

L'activitat asseguradora de les mútues d'accidents de treball en el sector sanitari

Comissió d'Economia de la Salut

Les mútues d'accidents de treball son una fórmula de col·laboració entre els sector públic i el sector privat implantada en el nostre sistema sanitari. Repassem en aquest article quines són les aportacions que es fan des d'aquestes entitats i la seva importància quantitativa i qualitativa en l'assegurament de la gestió sanitària.

5

Promeses i fets de l'economia col·laborativa: el cas d'Airbnb a Barcelona

Comissió d'Economia del Turisme

Un dels actors del nou paradigma d'economia col·laborativa és la plataforma d'allotjaments Airbnb, que defensa la millora econòmica dels barris menys afavorits pel turisme gràcies a una dispersió més gran dels visitants. Mitjançant diversos models econòmics conclouem que calen matisos a aquesta afirmació.

6

Els propers canvis a les NIA-ES

Comissió d'Auditors de Comptes

La modificació de l'informe d'auditoria prevista pels canvis en les NIA-ES possiblement originarà noves tensions entre l'auditor i l'entitat auditada a conseqüència de l'obligació d'incorporar en l'informe una descripció dels riscos considerats més significatius. Aquest article recull les principals novetats de les NIA-ES.

8

Classificació i valoració dels actius financers segons la NIIF 9

Comissió de Comptabilitat

L'IASB ha emès una nova NIIF per al tractament comptable dels instruments financers, que revisem breument en aquest article. La NIIF 9 proposa una nova classificació d'aquests instruments i en determina la valoració, amb un apartat específic per a la comptabilització dels instruments de cobertura.

9

Sector alimentari i bolets

Comissió d'Economia Agroalimentària

Tot i que els mercats de bolets sovint presenten un abast local, ja hi ha mercats globals de bolets frescos que es venen com si fossin una *commodity*. Aquests bolets competeixen als mercats europeus amb els obtinguts als boscos locals, tant en preu com en qualitat.

10

El procediment de regulació d'ocupació col·lectiva

Comissió de Relacions Laborals

Davant l'eventualitat d'una insolvència i respecte a l'empresari i als contractes laborals, la LC al seu dia va introduir un règim jurídic amb aportació d'un procés concret dins d'un específic marc normatiu concursal estretament dependent dels conceptes encunyats i definits per la normativa laboral.

11

L'activitat emprenedora i la creació d'empresa a Catalunya durant l'any 2015

Grup de Treball d'Emprenedoria

Els resultats del GEM el 2015 apunten cap a una millora de la qualitat de l'emprenedoria a Catalunya des del punt de vista de la motivació per crear l'empresa i, amb relació al grau de novetat dels productes i serveis i respecte a la posició en els rànquings per països i comunitats, es confirma que l'emprenedoria en fase inicial (TEA) a Catalunya es troba en una posició elevada.

12

Instruments financers complexos, deute i dipòsits estructurals

Grup de Treball EAFI

La rendibilitat dels dipòsits està, pràcticament, a zero. Les ofertes de productes financers s'amplia, per exemple, als instruments de deute complex i dipòsits estructurats. Què hi ha darrere seu? Com s'han de comercialitzar? A qui van dirigits?

13

La remuneració de l'AC al concurs consecutiu

Comissió Mercantil, Concursal i d'Experts Judicials

La interpretació per la qual l'administrador concursal de concurs consecutiu no té dret a honoraris, dona lloc a administradors concursals penalitzats per haver estat prèviament mediadors.

14

Els administradors-socis-treballadors d'una societat mercantil i la seva retribució

Comissió d'Assessors Fiscals

La retribució dels socis-treballadors i, en la majoria dels casos en les petites i mitjanes empreses, també dels administradors, ha estat objecte de múltiples polèmiques amb l'Administració tributària. Però, si a més a més l'empresa desenvolupa una activitat professional, el tema encara és més complicat amb la nova normativa.

16

Inversió estrangera a Catalunya: història, present i futur

Comissió d'Economia

S'hi exposa la importància que té la inversió estrangera per a l'economia del nostre país, destacant les característiques de les multinacionals arrelades i els constants fluxos d'inversió dels darrers 20 anys en termes de PIB, i la creixent dinàmica que està tenint el darrer any i, especialment, les inversions *greenfields*.

17

Responsabilitat penal de les persones jurídiques i 'compliance'

Assessoria Jurídica

Les últimes reformes del Codi Penal han introduït al nostre ordenament jurídic la responsabilitat penal de les persones jurídiques –i dels seus òrgans de govern–, en el supòsit de la comissió d'un delicte en el seu si per part dels seus representants o treballadors. La millor defensa per a l'empresa avui dia és la implantació d'un model de prevenció de delictes idoni, que acrediti que la companyia practica una política de compliment ètic empresarial i dels negocis i, per tant, que li permeti ser exonerada de responsabilitat penal.

18

Ampliar rondes de finançament mitjançant plataformes d'inversió

Noticiari Economistes BAN

El *crowdequity*, sistema de finançament alternatiu amb què les empreses obtenen fons mitjançant les aportacions de múltiples inversors a través d'una plataforma tecnològica, s'està fent pas en el finançament de noves *start-ups* i com a complement per ampliar l'objectiu de finançament compromès per Business Angels.

19

L'economia col·laborativa, de l'altruisme al 'lobby'

Xarxes socials

La tecnologia i la conjuntura econòmica han donat lloc al creixement disruptiu de l'economia col·laborativa. Tant, que la UE i la CNMC emeten sengles informes animant la seva normalització. No obstant això, els seus començaments van ser més altruistes i no generaven els ingressos que actualment aconsegueixen per les plataformes que centralitzen aquesta activitat.

20

Cursos previstos octubre-novembre 2016

Aula d'Economia

L'activitat asseguradora de les mútues d'accidents de treball en el sector sanitari

MIQUEL GÓMEZ

Auditor, gerent Àrea Auditoria/Sector Públic i Sanitari
Faura-Casas Auditores-Consultors
mgomez@faura-casas.com

Darrerament estem assistint a discussions sobre la idoneïtat d'aplicar fórmules de col·laboració publicoprivada en l'àmbit sanitari que permetin una millor gestió i aprofitament dels recursos per tal d'aconseguir millores en l'eficiència i l'eficàcia de la prestació dels serveis sanitaris. Tanmateix, és poc conegut que la prestació de serveis que realitzen les mútues d'accidents de treball, tot i pertànyer al sector públic, provenen de la col·laboració amb el sector privat.

En concret, les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social (MATEPSS, per la seva nomenclatura en castellà) són entitats privades formades per l'associació voluntària d'empresaris que, sense ànim de lucre i degudament autoritzades pel Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social –sota la seva direcció i tutela–, col·laboren amb la Seguretat Social donant cobertura a totes les contingències derivades d'accidents laborals i malalties professionals i en la gestió de prestacions econòmiques per incapacitat temporal derivada de les contingències comunes que els treballadors de les empreses associades puguin patir.

El mutualisme és, per tant, un sistema de col·laboració publicoprivada pel qual els empresaris, subjectes a responsabilitat mancomunada, s'associen voluntàriament i sense ànim de lucre i constitueixen les mútues amb l'objectiu de col·laborar en la gestió amb la Seguretat Social, en els següents àmbits:

- Contingències per accident de treball i malaltia professional (prevenció, curació, prestació econòmica, rehabilitació i reinserció).

- Contingències comunes (prestació econòmica).

- Altres prestacions, serveis i activitats que els siguin legalment atribuïdes.

Així, les MATEPSS administren una part de les cotitzacions socials d'empreses i treballadors i actuen sobre el sistema en una doble vessant, proporcionant cobertura sanitària en cas d'accident i malaltia professional o comuna i gestionant les prestacions d'incapacitat capitalitzant les aportacions rebudes. Per altra part, i com a integrants del sistema de la Seguretat Social,

quota de mercat de les mútues en contingències professionals, mesurada per l'associació d'empreses a les mútues, respecte al total del sistema ha passat del 98,27% el desembre del 2014 al 98,37% el desembre del 2015. L'esmentada quota, mesurada per l'afiliació de treballadors, respecte al total del sistema ha passat del 95,98% el desembre del 2014 al 96,12% el desembre del 2015.

- Pel que fa a l'afiliació per contingències comunes, ha passat d'1.166.999 el desembre del 2014 a 1.210.787 el desembre del 2015 amb un increment del

La dotació estimada amb origen en el resultat de l'exercici 2015, segons les dades de previsió de tancament del sector de mútues, puja a 703,42 milions d'euros, de manera que les aportacions històriques fetes al fons se situaran en 9.396,34 milions d'euros.

Pel que fa a les contingències comunes, les mútues doten el Fons de Reserva de la Seguretat Social amb el 100% de l'excedent derivat de la gestió d'aquestes contingències. La dotació estimada al Fons de Reserva de la Seguretat Social amb origen el resultat de l'exercici 2015, segons les dades de previsió de tancament del sector de mútues, puja a 13,49 milions d'euros, de manera que l'aportació històrica al fons se situarà en 1.487,77 milions d'euros.

Ens trobem, per tant, amb un cas de gestió en l'àmbit sanitari a través d'una fórmula de col·laboració amb el sector privat, que sota la necessària supervisió, control i subjecció a la regulació pública, s'ha revelat com a eficient i que ha permès la generació de rendiments que s'han revertit en el sosteniment del sistema públic de salut. ■

La fórmula de col·laboració publicoprivada s'ha revelat com a eficient i ha permès la generació de rendiments que s'han revertit en el sosteniment del sistema públic de salut

els excedents que tinguin, en cas que n'hi hagi, els reverteixen en les reserves generals del sistema públic de protecció social.

En qüestió de volums, les xifres són d'una importància quantitativa que denota la rellevància d'aquestes entitats en el sistema sanitari, en veiem a continuació l'evolució del darrer exercici del qual es disposa de dades (Font: AMAT, Associació de Mútues d'Accidents de Treball):

- L'associació d'empreses a les mútues en contingències professionals (cobertura d'accidents de treball principalment) se situa en 1.439.577 el desembre del 2015, amb un increment del 3,00% respecte de l'exercici anterior, mentre que els treballadors protegits per aquesta contingència i en el mateix període han passat de 12.402.781 a 12.862.287, amb un augment del 3,70%. La

3,75%, mentre que els treballadors protegits per aquesta contingència i en el mateix període han passat d'11.845.732 a 12.422.738, amb un augment del 4,87%. La quota de mercat de les mútues en contingències comunes, mesurada per l'afiliació d'empreses a les mútues, respecte al total del sistema ha passat del 82,36% el desembre del 2014 al 83,11% el desembre del 2015. L'esmentada quota, mesurada per l'afiliació de treballadors, respecte al total del sistema ha passat del 77,63% el desembre del 2014 al 78,81% el desembre del 2015.

- Les mútues destinen el 80% dels seus resultats derivats de la gestió de les contingències professionals, un cop coberta la reserva d'estabilització, a dotar el Fons de Contingències Professionals de la Seguretat Social.

Promeses i fets de l'economia col·laborativa: el cas d'Airbnb a Barcelona

CARLOS CARRASCO FARRÉ,
Investigador a l'IESE Business School i membre
de la Comissió d'Economia del Turisme
ccarrasco@iese.edu

L'aspiració tradicional de propietat dels béns va rebre una sacsejada amb l'aparició de l'economia col·laborativa, una nova forma d'intercanvi basada en la noció d'accés en contraposició a propietat. Això ha suposat un canvi cultural i de consum on els individus passen de ser propietaris dels béns a compartir-los.

Els seus defensors argumenten que es poden reactivar béns infrautilitzats, el que suposa una nova proposta de valor per a la manera com consumim i ens encamina cap a una economia més sostenible. Aquesta nova forma de consum la trobem present en sectors com el transport, l'espai de treball o, com és el cas que ens ocupa, l'allotjament turístic.

Tot i així, l'economia col·laborativa o alguns dels seus actors han protagonitzat titulars als mitjans al voltant dels possibles efectes negatius de la seva activitat.

Arribats a aquesta situació d'enfrontament entre defensors i crítics, cal fer-nos algunes preguntes, entre d'altres: fins a quin punt les promeses de l'economia col·laborativa són reals? Qui són els autèntics beneficiaris d'aquest nou sistema?

La resposta no és fàcil: l'economia col·laborativa és un constructe complex amb efectes sobre diferents agents i indústries. Per tal d'aportar una mica de llum al debat, des del centre Cities in Motion de l'IESE Business School hem estudiat l'activitat d'un dels actors més prominents en l'economia col·laborativa: Airbnb.

Gràcies a una oferta amb més d'un milió i mig d'allotjaments,

presència a 190 països i 34.000 ciutats, Airbnb ha revolucionat l'allotjament de curta estada. Entre altres aspectes que estudiem a la publicació, en aquest article vull centrar-me en un dels arguments principals de la companyia: facilitar la millora econòmica dels barris menys afavorits pel turisme gràcies a una dispersió més gran dels visitants.

Les barreres d'entrada a la plataforma d'Airbnb són molt baixes. Els individus que tenen una habitació o un pis disponible el poden posar en lloguer durant un període de temps amb el simple fet de crear-se un compte gratuït

Cal matisar la promesa de distribuir els beneficis del turisme al llarg i ample de la ciutat i estudiar més en profunditat els costos i beneficis socioeconòmics

i penjant un anunci. En teoria, aquest sistema permet a qualsevol ciutadà, independentment del lloc de residència, participar en aquest mercat i beneficiar-se de l'existència d'Airbnb. La realitat, però, difereix de la teoria.

Per tal de testar aquesta realitat en el cas de Barcelona, hem analitzat diferents fonts de dades: la llista d'allotjaments disponibles a Airbnb incloent-hi la localització (font: Airbnb), la llista i la localització dels hotels de la ciutat (font: EIXOS), la llista i la localització dels habitatges d'ús turístic (font: Generalitat de Catalunya), piulades geolocalitzades de turistes (font: Twitter), una matriu d'origen-destí amb components temporals entre barris (font: Google Maps API) i diferents dades socioeconòmiques dels barris de la capital catalana (font: Ajuntament de Barcelona).

Els resultats mostren que els coeficients de correlació entre els allotjaments d'Airbnb i els hotels així com amb els HUT és molt elevada i positiva en qualsevol de les quatre mesures de concentració i densitat que hem calculat. Aquests resultats suggereixen, en primer lloc, que Airbnb es comporta de manera molt semblant a la indústria d'allotjaments turístics habituals en termes de localització (especialment amb el sector hotelier) i, en segon lloc, plantegen la qüestió de si es tracta d'un instrument d'economia col·laborativa o més aviat d'un mercat digital (*marketplace*) d'allotjament a curt termini.

A la llum d'aquests primers resultats la promesa de distribuir els beneficis del turisme al llarg i ample de la ciutat sembla requerir alguns matisos, ja que l'oferta d'Airbnb es concentra als barris més turístics de la ciutat. Addicionalment, ens trobem amb el fet que aproximadament el 27% dels usuaris ofereix més d'un allotjament, una xifra elevada en comparació amb altres ciutats com Nova York o Berlín, on aquesta xifra se situa al voltant del 10%. Per tant, si la promesa d'eixamplar els beneficis turístics al llarg de la ciutat i beneficiar aquelles zones menys afavorides per aquest sector sembla ser —en part— dubtosa, quins són els factors que afavoreixen la presència d'allotjaments d'Airbnb a Barcelona?

Per poder analitzar els factors que correlacionen amb la densitat d'allotjaments d'Airbnb hem

emprat una regressió lineal i una anàlisi de regressió espacial. Sense entrar en detalls tècnics (disponibles un cop es publiqui l'estudi), podem concloure que la majoria de variables independents del model tenen efectes significatius. En concret, podem dir que aquells barris on més ha augmentat la població, on més ha augmentat el nombre de pisos en propietat de locals i aquells barris a més distància de la platja són aquells que afecten negativament la densitat d'allotjaments d'Airbnb. Dit d'una altra manera, la presència d'Airbnb sembla ser afavorida per la presència de propietaris estrangers en contraposició amb propietaris locals, proximitat a la platja i proximitat a atraccions turístiques.

Això ofereix una visió on la densitat (legal o il·legal) d'Airbnb sembla correlacionar-se positivament amb diverses variables que demostren la popularitat d'un barri (un resultat esperat), però també que aquesta densitat té a veure amb característiques de la propietat immobiliària i amb canvis de la població local. Per tant, cal matisar la promesa de distribuir els beneficis del turisme al llarg i ample de la ciutat i estudiar més en profunditat els costos i beneficis socioeconòmics de cara a una futura regulació de la seva activitat. ■

Els propers canvis a les NIA-ES

AGUSTÍ SAUBI
Vocal del Comitè de Normativa i Procediments del REA
agusti.saubi@crowehorwath.es

Amb motiu de l'entrada en vigor de la nova Llei d'auditoria de comptes el mes de juny passat, està prevista la modificació d'una sèrie de NIA-ES, que resultaran d'aplicació en els treballs d'auditoria dels comptes anuals dels exercicis econòmics iniciats a partir del 17 de juny de 2016. En el cas més habitual, el dels exercicis coincidents amb l'any natural, les modificacions seran d'aplicació en auditar els comptes anuals de l'exercici 2017, l'informe del qual s'emetrà el 2018.

Els principals canvis que s'introdueixen afectaran les següents NIA-ES:

NIA-ES 700

Un dels canvis més rellevants i que està generant més controvèrsia, a la vegada que preocupació en el sector, és el que afecta directament l'informe d'auditoria. A conseqüència de l'article 5.1.c) de la Llei d'auditoria, que fa referència a l'informe d'auditoria de comptes anuals, s'haurà d'afegir en l'informe un paràgraf que descriu els riscos que es considerin més significatius sobre la possible existència d'incorreccions materials, incloses les degudes a frau, un resum de les respostes de l'auditor a aquests riscos i, en el seu cas, de les observacions essencials derivades dels esmentats riscos.

Amb aquesta nova informació, el que es pretén és donar més transparència a les auditories però, al seu torn, és un problema afegit per als auditors, tant per les dificultats que generarà la seva redacció com per la possible aparició posterior de conflictes per responsabilitats. Per un altre costat, podria provocar noves tensions entre l'auditor

i les entitats auditades a causa de conflictes que puguin sorgir amb tercers derivats de la nova informació que es facilitarà en els informes. La incorporació d'aquesta informació en els informes, i els conflictes potencials que pot generar, podria posar en perill la realització de no poques auditories voluntàries.

Així mateix, l'article 5.1.d) indica que s'haurà de declarar en l'informe d'auditoria la independència de l'auditor, basant-se en el següent text de la llei: "Declaració que no s'han prestat serveis diferents dels de l'auditoria dels comptes anuals o concorregut

En el cas més habitual, el dels exercicis coincidents amb l'any natural, les modificacions seran d'aplicació en auditar els comptes anuals de l'exercici 2017

situacions o circumstàncies que hagin afectat la necessària independència de l'auditor o societat d'auditoria, d'acord amb el règim regulat a les seccions 1a i 2a del capítol III del títol I de la Llei d'auditoria".

Per últim, s'introdueix un canvi de format en la presentació de l'informe d'auditoria, ja que es dona prioritat a l'opinió emesa en el mateix per facilitar-ne la lectura als usuaris de la informació financera, mentre que aspectes menys fonamentals com les descripcions de les responsabilitats de l'auditor queden en un segon pla. Així, l'ordre dels paràgrafs de l'informe quedarà de la manera següent:

1. Opinió.
2. Fonament de l'opinió.
3. Qüestions clau de l'auditoria.

4. Responsabilitat dels administradors i de la comissió d'auditoria en relació amb els comptes anuals (aquesta última per a entitats d'IP).

5. Responsabilitats de l'auditor en relació amb l'auditoria dels comptes anuals.

6. Informe sobre altres requeriments legals i reglamentaris:

- a. Informe de gestió.
- b. Informe addicional per a la comissió d'auditoria (per a entitats d'IP).

7. Període de contractació.

8. Altres serveis (per a entitats d'IP).

NIA-ES 701

En aquesta NIA-ES, hi ha dos apartats que destaquen, Determinació de les qüestions claus en l'auditoria i Riscos més significatius.

En el cas d'entitats auditades que no siguin d'interès públic basant-se en la definició establerta a la Llei d'auditoria i la seva normativa de desenvolupament, apareix una nova secció de Riscos més significatius, que substitueix la secció Qüestions clau de l'auditoria, i en la introducció d'aquesta secció es declara que:

- a) S'hi descriuen els riscos que, segons el judici professional de l'auditor, han tingut la significativitat més gran en l'auditoria dels estats financers i que

- b) aquests riscos han estat tractats en el context de l'auditoria dels comptes anuals en el seu conjunt, en la formació de l'opinió d'auditoria sobre aquests, sense expressar una opinió per separat sobre aquests riscos.

En el supòsit que addicionalment i voluntàriament s'opti per aplicar

les circumstàncies que apliquen a les entitats d'interès públic (previstes en les lletres b) i c) de l'apartat 9 d'aquesta NIA-ES), la secció es denominarà Qüestions clau de l'auditoria i tindrà en consideració:

- Els judicis significatius de l'auditor en relació amb les àrees dels estats financers que han requerit judicis significatius de la direcció, incloent-hi les estimacions comptables per a les quals s'ha identificat un grau elevat d'incertesa en l'estimació.

- L'efecte en l'auditoria de fets o transaccions significatius que han tingut lloc durant el període.

NIA-ES 705

L'auditor no comunicarà un assumpte com a Qüestions clau de l'auditoria o Riscos més significatius, d'acord amb el que estableix la NIA-ES 701, quan aquestes qüestions i altres que pugui haver-hi obliguin a denegar l'opinió i sempre que figurin explicades en la secció Fonaments de l'opinió.

NIA-ES 706

Es produiran modificacions derivades de la nova definició d'entitat d'interès públic inclosa a la Llei d'auditoria i es canvia l'annex on s'inclouen els models d'informe d'auditoria.

D'acord amb l'article 3.5 de la Llei d'auditoria, tindran la consideració d'entitats d'interès públic:

- a) Les entitats emissores de valors admesos a negociació en mercats secundaris oficials de valors, les entitats de crèdit i les entitats asseguradores sotmeses al règim de supervisió i control atribuït al Banc d'Espanya, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, i als organismes autonòmics amb competències d'ordenació i supervisió de les entitats asseguradores, respectivament, així com les entitats emissores de valors admesos a negociació en el mercat alternatiu borsari pertanyents al segment d'empreses en expansió.

b) Les entitats que es determinin reglamentàriament en atenció a la seva importància pública significativa per la naturalesa de la seva activitat, per la mida o pel nombre d'empleats. La modificació de l'article 15 del Reglament de la Llei d'auditoria modificada (Reial Decret 877/2015, de 2 d'octubre) respecte a aquest apartat inclou empreses de serveis d'inversió i les institucions d'inversió col·lectiva, fons de pensions, fundacions bancàries, i també aquelles entitats diferents de les esmentades l'import net del volum de negoci i plantilla mitjana de les quals durant dos exercicis consecutius sigui superior a 2.000 milions d'euros i a 4.000 empleats, respectivament.

c) Els grups de societats en què la societat dominant sigui una entitat de les previstes a les lletres a) i b) anteriors.

NIA-ES 260

El canvi més important en aquesta NIA-ES afecta l'auditoria de comptes d'entitats qualificades com d'interès públic, definides en el punt anterior, que hauran de considerar les obligacions de comunicació contingudes en l'article 36 de la Llei d'auditoria i en l'article 11 del Reglament UE núm. 537/2014 referides a l'obligació d'emissió de l'informe addicional per a la comissió d'auditoria, així com, en el seu cas, en l'article 529 del text refós de la Llei de societats de capital.

En l'esmentat article 36 s'indica que els auditors de comptes o societats d'auditoria d'entitats d'interès públic hauran d'elaborar i presentar un informe addicional per a la comissió d'auditoria, de conformitat amb l'article 11 del Reglament UE i, en el cas d'auditories de comptes consolidats, l'auditor del grup haurà de preparar aquest informe per entregar a l'entitat dominant.

Si l'entitat auditada no disposa d'un comitè d'auditoria, es presentarà l'informe addicional a l'or-

gan que exerceixi funcions equivalents dins de l'entitat auditada.

L'informe addicional per al comitè d'auditoria anirà signat i datat. Quan sigui una societat d'auditoria la que duu a terme l'auditoria legal, l'informe addicional per al comitè d'auditoria estarà firmat pels auditors legals que l'hagin fet en nom de la societat d'auditoria.

NIA-ES 570

Aquesta NIA-ES no presenta grans canvis, sent les modificacions derivades dels canvis en els models d'informes.

Almenys en aquesta ocasió els canvis es coneixen amb una antelació raonable que ens permetrà preparar-nos per a la redacció d'uns paràgrafs que provocaran controvèrsia

NIA-ES 720

El principal canvi és la nova redacció de l'informe d'auditoria a causa, per un costat, de les obligacions de les entitats d'interès públic i, per l'altre costat, de l'obligació d'informar de les incorreccions materials detectades en l'informe de gestió.

Pel que fa a l'informe de gestió, l'article 5.1.f de la Llei d'auditoria indica que l'informe d'auditoria dels comptes anuals és un document mercantil que haurà d'incloure: una opinió sobre la concordan-

ça o no de l'informe de gestió amb els comptes corresponents al mateix exercici, en el cas que el citat informe de gestió acompanyi els comptes anuals. Així mateix, s'inclourà una opinió sobre si el contingut i la presentació de l'esmentat informe de gestió és en base al que es requereix per la normativa que resulti d'aplicació, i s'indiquen, en el seu cas, les incorreccions materials que s'haguessin detectat a aquest respecte.

Pel que fa a les entitats d'interès públic, l'article 10.2.e del Reglament UE 537/2014 indica que l'informe d'auditoria haurà de

confirmar que el dictamen d'auditoria és coherent amb el que es manifesta a l'informe addicional per a la comissió d'auditoria.

Aquest informe addicional, que constitueix també una novetat, es presentarà per escrit a la comissió d'auditoria i contindrà qüestions que expliquin els resultats i principals procediments de l'auditoria.

NIA-ES 510

Es revisa aquesta NIA-ES com a conseqüència dels efectes

dels saldos d'obertura en l'opinió amb excepcions, per la qual cosa s'han d'adaptar els models d'informes.

NIA-ES 805

La revisió d'aquesta NIA-ES es deu principalment al canvi de format de l'informe i a la nova informació requerida en l'informe d'auditoria derivada de l'article 5.1.c) de la Llei d'auditoria, que requereix que en l'informe d'auditoria s'inclougui la descripció dels riscos considerats més significatius de l'existència d'incorreccions materials (incloses les que es deuen a frau), un resum de les respostes de l'auditor a aquests riscos i, en el seu cas, de les observacions essencials derivades dels esmentats riscos.

Almenys en aquesta ocasió els canvis es coneixen amb una antelació raonable que ens permetrà preparar-nos per a la redacció d'uns paràgrafs que, sense cap dubte, provocaran controvèrsies de diversa mena. ■

NIA-ES revisades

700	Formació de l'opinió i emissió de l'informe d'auditoria sobre els estats financers.
701	Comunicació de les qüestions clau de l'auditoria a l'informe d'auditoria emès per un auditor independent.
705	Opinió modificada a l'informe emès per un auditor independent.
706	Paràgrafs d'èmfasi i paràgrafs sobre altres qüestions a l'informe emès per un auditor independent.
260	Comunicació amb els responsables del govern de l'entitat.
570	Empresa en funcionament.
720	Responsabilitat de l'auditor respecte d'una altra informació inclosa als documents que contenen els estats financers auditats.
510	Encàrrecs inicials d'auditoria-saldos d'obertura.
805	Consideracions especials-auditories d'un sol estat financer.

Classificació i valoració dels actius financers segons la NIIF 9

MAGDA SOLÀ
Comissió CEC-ACCID, economista i professora del Departament d'Empresa de la Universitat Autònoma de Barcelona
magda.sola@uab.cat

L'International Accounting Standard Board (IASB), després de constatar que la NIC 39, on es determina la manera de classificar i valorar els instruments financers, era complicada d'aplicar en diversos aspectes i, amb l'objectiu de simplificar la comptabilitat dels instruments financers, va decidir substituir-la per la NIIF 9, que es preveu que entri en vigor l'1 de gener de 2018.

L'elaboració d'aquesta NIIF s'ha fet en tres fases. A la fase 1 es va modificar la classificació i la manera de mesurar els instruments financers que ara es fa sobre la base del model de negoci que l'entitat vulgui mantenir amb aquests instruments, a la fase 2 es van afegir els requeriments de deteriorament de valor relacionats amb la comptabilitat de les pèrdues creditícies esperades sobre els actius financers d'una entitat i, finalment, a la fase 3 s'hi han afegit els requeriments relacionats amb la comptabilitat de cobertures. En aquest resum es vol explicar bàsicament les novetats introduïdes en la primera fase sobre els canvis en la classificació i valoració dels actius financers.

La classificació dels actius financers es fa basant-se en models de negocis. S'entén que el model de negoci d'una entitat ve determinat per la manera com l'entitat gestiona els fluxos d'efectiu dels actius, si procediran dels fluxos d'efectiu contractual (rendiments), de la seva venda o bé de les dues maneres. La NIIF 9 reconeix principalment tres maneres de valorar els actius financers, tal com es presenta a la taula adjunta.

Així, doncs, se suprimeixen les categories de préstecs i partides per cobrar, d'inversions a venciment i

disponibles per a la venda que estaven vigents a la NIC 39.

Valoració inicial

En el cas que l'empresa decideixi obtenir rendiments mantenint els actius financers, inicialment els valorarà al seu valor raonable més els costos de transacció. La mateixa valoració inicial es farà en el cas que, a més a més d'obtenir fluxos d'efectiu contractuals, l'entitat tingui la intenció de vendre els actius financers. No obstant això, l'entitat valorarà al preu de la transacció els comptes comercials per cobrar que no tinguin un component financer significatiu.

Pel que fa als instruments de patrimoni, s'hauran de mesurar al valor raonable, excepte en circumstàncies concretes que podran valorar-se a cost. En el supòsit que la diferència entre el

preu de la transacció sigui significativament diferent que el valor raonable, ens podem trobar en dues situacions:

1. Que el valor raonable es manifesti per un preu cotitzat en un mercat actiu o en un tècnica de valoració que utilitza només dades de mercat observables. En aquest cas, la diferència entre el valor raonable en el moment de reconeixement inicial i el preu de la transacció es reconeixerà com un guany o una pèrdua.

2. En els altres casos, es valorarà pel valor raonable ajustat per la diferència entre el valor raonable en el moment de reconeixement inicial i el preu de la transacció. Aquesta diferència es reconeixerà en el resultat en cas que sorgeixi d'un canvi en un factor, inclòs el temps, que el mercat tindria en compte en determinar el preu de l'actiu.

Valoració posterior

La valoració posterior a la valoració inicial depèn d'on s'ha classificat l'actiu financer. D'aquesta manera, si l'actiu s'ha classificat en el model 1, es valorarà a cost amortitzat.

Si s'ha classificat en el model 2, es valorarà a valor raonable amb canvis en un altre resultat integral. En la resta de casos, es valora a valor raonable amb canvis a resultats.

A més a més, una entitat haurà de reconèixer si hi ha deteriorament en els actius que s'inclouen en els models 1 i 2, segons les pèrdues creditícies esperades. L'entitat ha de valorar el risc de pèrdues creditícies esperades durant el temps de vida de l'actiu. No obstant això, si el risc creditici d'un instrument financer no s'ha incrementat de manera significativa des de la valoració inicial, no més caldrà estimar el risc creditici dels propers dotze mesos.

En els actius classificats en el model 2, el deteriorament s'haurà de reconèixer en un altre resultat integral i no reduirà el valor comptable de l'actiu financer. ■

	Model de negoci	Valoració inicial	Valoració posterior
Model 1			
Les condicions contractuals de l'actiu financer donen lloc, en dates específiques, a fluxos d'efectiu que són únicament pagaments del principal i interessos sobre l'import del principal pendent.	Mantenir els actius financers per obtenir els fluxos d'efectiu contractuals.	Valor raonable més costos de transacció. (Sempre que el preu de la transacció no difereixi del valor raonable.)	Cost amortitzat (valorat segons el mètode d'interès efectiu).
	Model 2 Obtenir fluxos d'efectiu contractuals i vendre actius financers.	Valor raonable més costos de transacció. (Sempre que el preu de la transacció no difereixi del valor raonable.)	Valor raonable amb canvis a un altre resultat integral.
Model 3			
	Tots els actius financers que no s'inclouen als models anteriors. OPCIÓ: en el moment del reconeixement inicial l'empresa pot decidir valorar a valor raonable amb canvis a resultats si amb això elimina una asimetria comptable (incongruència de mesura)*	Valor raonable. Els costos de transacció es recullen a resultats segons es meritin.	Valor raonable amb canvis a resultats

* Una asimetria comptable es donaria, per exemple, quan una empresa té actius financers relacionats amb passius financers, ja que els canvis de valor tendeixen a compensar-se i els actius es valoren a valor raonable amb canvis a un altre resultat integral i els passius relacionats es valoren a valor raonable amb canvis a resultats.

Sector alimentari i bolets

ÒSCAR ALFRANCA

*Economista, professor de la
Universitat Politècnica de Catalunya*
oscar.alfranca@upc.edu

Una de les transformacions principals del sector alimentari català els darrers temps és la integració de les activitats relacionades amb els productes forestals no maderables (PFNM) dins de la cadena agroalimentària. Segons la FAO, els PFNM són béns d'origen biològic diferents de la fusta, derivats del bosc, d'altres àrees forestals i dels arbres fora dels boscos. Els PFNM es poden recol·lectar de manera silvestre o produir-se en plantacions forestals o sistemes agroforestals. Alguns exemples dels PFNM són productes utilitzats com a aliments i additius alimentaris, llavors comestibles, bolets, fruita, fibres, aromatitzants, fauna silvestre, resines, productes vegetals i animals utilitzats amb finalitats medicinals, cosmètiques o culturals, entre d'altres.

Un dels principals PFNM són els bolets. Des d'una perspectiva econòmica, es considera habitualment que la producció de fusta i la producció de bolets salvatges són un exemple de producció conjunta, atès que resulta molt difícil separar els dos béns (no és aquest el cas amb els bolets cultivats). El problema principal, com gairebé sempre en aquest sector, rau en la disponibilitat de les dades. En concret, la recerca realitzada sobre el comportament de la cadena de valor micològica és molt escassa i les explicacions sobre la interrelació entre els diferents esglaons de la cadena micològica són encara difícils de fer amb el mateix rigor que permet la disponibilitat de dades i d'informació en altres mercats agroalimentaris.

Per raons diverses, la majoria dels PFNM presenten una pro-

ducció molt variable, fet que provoca greus dificultats en l'obtenció de dades estadístiques de manera sistemàtica. A més, l'aprofitament d'altres productes no maderables com la resina, el suro o els pinyons es fa habitualment de manera tradicional, molt intensiva en mà d'obra i amb una mecanització rudimentària. Com a conseqüència, la seva producció es relaciona sovint amb activitats amb una càrrega física molt intensa, amb costos elevats i en la que, a més, la renovació del personal qualificat és baixa. Tot i així, aquests productes (molt especialment els bolets) presenten en l'actualitat una de-

Tot i que els mercats de bolets, especialment els silvestres, presenten un abast local o regional, en alguns casos ja es comencen a trobar exemples de mercats globals

manda creixent, cosa que constitueix un incentiu per al seu aprofitament.

Els bolets comestibles comercialitzats es poden classificar en dos grups principals. El primer són els bolets recol·lectats als sistemes forestals (bolets silvestres) i l'altre, els bolets cultivats.

El mercat de bolets silvestres comestibles es concentra al voltant d'un reduït nombre d'espècies, com són ara els rovellons (*Lactarius deliciosus*), els ceps (*Boletus edulis*), l'ou de reig (*Amanita caesarea*) o els rossinyols (*Cantharellus cibarius*), entre d'altres. Per altra banda, algunes espècies importants de bolets cultivats presents al mercat català són el xampinyó comú (*Agaricus bisporus*), la gírgola (*Pleurotus ostreatus*) o el shiitake (*Lentinula edodes*), entre d'altres. La importàn-

cia econòmica dels bolets silvestres és, tot i creixent, encara exigua si la comparem amb altres productes del sistema agroalimentari.

Tot i que els mercats de bolets, especialment els silvestres, presenten un abast local (o com a molt regional), en alguns casos ja es comencen a trobar exemples de mercats globals de bolets. Per exemple, el Ministeri d'Agricultura del Canadà informa que alguns bolets frescos es venen en mercats internacionals com si fossin una mercaderia sense cap característica diferenciadora (una *commodity*), durant alguns me-

sos de l'any. Aquests bolets frescos, d'espècies molt variades i exportats amb avió, competeixen després als mercats europeus amb els bolets obtinguts als boscos locals, tant pel que fa al preu com per la qualitat. És a dir, es comporten com si fossin matèries primeres sense diferenciació (ni que sigui uns mesos a l'any).

Les diferències entre bolets silvestres i cultivats són molt marcades, tant pel que fa a la comercialització i distribució com en els mecanismes per fixar els preus. Tot i tractar-se del mateix tipus de producte, les relacions de complementaritat i substitució entre bolets no són tan evidents com es podria pensar a priori. Per exemple, un estudi recent d'investigadors de la UPC demostra que, quan el preu dels rovellons baixa respecte d'altres

bolets, no solament augmenta el consum de rovellons, sinó que es produeix un increment generalitzat en el consum de bolets (gràcies al que en economia es coneix com l'efecte-renda). És a dir, que la sensibilitat dels consumidors de bolets respecte de la renda és molt elevada.

Tot i que el sector micològic és un sector econòmic amb un grau d'integració vertical molt inferior a l'agricultura o la ramaderia, en aquests moments aquest procés d'integració és progressiu i creixent. Una dita de màrqueting molt coneguda diu que, en alguns casos, el producte és la botiga. En el cas dels bolets, aquesta dita té plena validesa i, per això, els darrers desenvolupaments en la comercialització del bolet miren d'incorporar no solament el producte físic, sinó tot l'escenari en què es desenvolupa el mateix producte (és a dir, el bosc). Un bon exemple d'aquesta integració són els parcs de bolets, en els quals, en una zona concreta i limitada, els boletaires recullen bolets amb indicacions sobre espècies, entorn natural o aspectes ecològics relacionats. En aquest cas, el producte no seria solament el fredolric recollit, sinó recollir el mateix fredolric al bosc, sent plenament conscient del bosc en què es troba i de les interrelacions amb la resta del sistema forestal. ■

El procediment de regulació d'ocupació col·lectiva

JOSEP PUIGVERT

President de la Comissió de Relacions Laborals
del Col·legi d'Economistes de Catalunya
Josep.puigvert@alhosgroup.com

Ja no és una qüestió desconeguda que les mesures col·lectives que impliquen modificacions/extincions a les relacions de treball ja no són una exclusivitat de la jurisdicció/àmbit laboral pròpiament dit.

Dins del procediment concursal, i ja amb la LC (2003), es va iniciar una nova senda en el terreny de les mesures col·lectives de les relacions de treball.

Quan una empresa compta amb una plantilla de treballadors, el fet que, per part de la mercantil s'insti procediment concursal, afecta aquella en major o menor mesura. La pregunta clau és la següent: En quina mesura l'afecta? Fins on arriba l'afectació? És clar que la resposta passa per "vaticinar" el futur de l'empresa concursada, en el sentit de si la mateixa va a liquidació (tancament de l'empresa i acomiadament de la totalitat de la plantilla) o desembarcarà en l'aprovació judicial d'un conveni amb els creditors. I, en aquest últim cas, part de la plantilla també es pot veure afectada per necessitats de reorganització del personal adscrit a la concursada amb l'objectiu de permetre la viabilitat de la continuïtat, amb una evident reducció radical de part dels costos de personal (extinció), o bé una atenuació dels mateixos (reducció o suspensió), o bé la modificació substancial de les condicions de treball. Però sempre per i amb una incidència econòmica (directament o indirectament determinada).

Article 44.4 de la LC, amb remissió a l'article 8.2n i 64 de l'indicat cos legislatiu.

L'article 64 LC estableix un procediment incidental que es trami-

ta "paral·lelament" al procediment concursal principal, sent d'aplicació subsidiària al que en ell no s'hagi previst, la legislació laboral. Sent que, allò que s'ha d'entendre per allò que ve constituint una concreta causa econòmica, tècnica, organitzativa o de producció ve conceptuada en la normativa laboral, així com en el marc jurisprudencial i doctrinal del dret del treball. I és en aquesta seu, la laboral, on s'especifica i es defineix el que constitueix i ha d'entendre's com a concreta causa econòmica, tècnica, organitzativa o de producció, ja que la mera situació de no poder complir regularment amb les obligaci-

Es constata l'estreta vinculació de la normativa laboral amb la concursal que és la primera que posa les bases dels conceptes verdaderament importants

ons que li són exigibles (que de fet és el que provoca la presentació del procediment concursal –situació d'insolència–), no exigeix d'haver d'acreditar l'existència de les causes concretes que sí defineix la legislació laboral i que no fa l'article 64 de la LC, recordant que l'una és d'aplicació subsidiària a l'altra en el que no es regula concursalment en aquesta concreta matèria.

L'article 8.2n de la LC atribueix al jutge del concurs la jurisdicció exclusiva i exclouent per conèixer les accions socials que tinguin per objecte l'extinció, modificació o suspensió col·lectives dels contractes de treball en què sigui ocupador el concursat. La "col·lectivitat" ha d'entendre's i identificar-se amb un paràmetre numèric. Aquest criteri numèric ve establert en l'article 51.1 de l'Estatut dels Treballadors. Això vol dir

que, per exemple, les extincions contractuals (per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció) que no arribin a la barrera quantitativa determinada en article indicat de l'ET, s'hauran de tramitar com a extincions contractuals "individualitzades", basant-se en les mateixes causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció –extincions objectives–, impugnables davant el jutge social.

Els trasllats també troben la seva correspondència numèrica en l'article 40.2 de l'Estatut dels Treballadors perquè els mateixos siguin considerats col·lectius o

treballadors afectats per apreciar aquest caràcter col·lectiu.

Què succeeix si una extinció, trasllat o modificació de caràcter col·lectiu (de fet, qualsevol mesura col·lectiva subjecta a condicions legalment establerts) es tramita de manera anàrquica sense el més absolut respecte als paràmetres numèrics/quantitatius establerts legalment i, conseqüentment, al seu formalitat? La conseqüència jurídica és que les mateixes seran nul·les, sent la jurisdicció competent per dilucidar a prop de tal nul·litat, la jurisdicció del social. Cosa que és absolutament lògica, ja que, en tramitar-se com a individual –per eludir la formalitat més gran que comporta una mesura de caràcter col·lectiu–, qui coneix aquesta mesura individual adoptada per l'empresa és l'ordre jurisdiccional social.

En definitiva, es constata l'estreta vinculació de la normativa laboral amb la normativa concursal que, malgrat la subsidiarietat de la primera respecte de la segona, és la primera la que posa les bases dels conceptes verdaderament importants per poder portar a terme actuacions concretes en seu concursal. ■

L'activitat emprenedora i la creació d'empresa a Catalunya durant l'any 2015

AMADEU IBARZ

Vicepresident del Grup de Treball d'Emprenedoria i Creació d'Empresa del Col·legi d'Economistes de Catalunya
emprenedoria@coleccionistes.cat

L'Informe GEM-Catalunya 2015 revisa una sèrie de factors comunament identificats com a determinants a l'hora d'explicar la creació de noves empreses. A continuació, es detallen els resultats relacionats amb el perfil empresarial i aspiracions de l'activitat emprenedora.

Els resultats apunten cap a una millora de la qualitat de l'emprenedoria a Catalunya i a Barcelona des del punt de vista de la motivació per crear l'empresa. En aquest sentit, la motivació per oportunitat es manté en un nivell idèntic al de l'any passat (5,2%), mentre que la motivació per necessitat disminueix de manera remarcable el 2015 (1,2%), després del màxim a què va arribar el 2014 (2,1%) i després d'uns quants anys d'augment gairebé continuat des del 2010. Així, doncs, la proporció d'emprenedors catalans en fase inicial que es veuen obligats a crear el seu negoci perquè no tenen altra alternativa és més petita.

En comparació amb altres països i regions, el percentatge de població que crea per oportunitat a Catalunya (5,2%) continua essent proper al dels països de la UE (5,8%) i superior al d'Espanya (4,2%).

Igualment, s'observa que la disminució del percentatge de creació per necessitat a Catalunya (fins situar-se en l'esmentat 1,2%) la situa per sota dels nivells d'Europa (1,5%) i d'Espanya (1,4%).

També s'aprecia una millora en el perfil empresarial i aspiracions de l'activitat emprenedora a Catalunya. D'una banda, si bé el 2015 es manté una distribució sectorial similar a la d'anys anteriors, amb

prop de la meitat de l'activitat emprenedora en fase inicial (TEA) centrada en el comerç de béns de consum (47%), hi ha un augment del pes dels serveis a empreses (del 31 al 33%) i de les activitats transformadores (del 14 al 16%). D'altra banda, es trenca la tendència decreixent de la mida mitjana en ocupació dels nous negocis. En aquest sentit, en el grup d'emprenedors en fase inicial (TEA), el percentatge dels que tenen entre 1 i 5 treballadors se situa el 2015 al mateix nivell que els que no tenen treballadors (48%), després de cinc anys durant els quals aquests últims tenien un pes superior.

El GEM-Catalunya 2015 apunta cap a una millora de la qualitat de l'emprenedoria a Catalunya i a Barcelona des del punt de vista de la motivació per crear l'empresa

Així doncs, tot i que, de mitjana, la mida inicial de les noves empreses encara és petita, el 2015 hi ha un augment del nombre de treballadors. Així mateix, la tendència decreixent en les expectatives de creixement dels emprenedors catalans durant els anys de la crisi sembla que es reverteix. El 2015, un 46% dels emprenedors naixents espera poder donar feina a entre 1 i 5 treballadors els propers cinc anys, cosa que significa un augment de sis punts respecte de l'any 2014. També creix el percentatge dels que preveuen donar feina a entre 6 i 19 treballadors, que passen del 9 al 15%.

A més a més, es produeix una millora amb relació al grau de novetat dels productes i serveis. Pel que fa a l'any 2014, es passa d'un 7 a un 13% dels emprenedors en fase inicial (TEA) que

consideren que el grau de novetat dels seus productes és elevat, així com d'un 30 a un 34% d'aquells que consideren que la seva oferta té un cert component innovador.

Els emprenedors també milloren quant a la novetat de les tecnologies utilitzades. Així, el 2015 un 18% dels emprenedors en fase inicial (TEA) manifesta que està fent servir tecnologies d'última generació (d'antiguitat inferior a un any), cosa que suposa el valor màxim en la sèrie des de l'any 2006. A més, creix l'ús de tecnologies d'1 a 5 anys, que passa del 16 al 27%. Quant a l'orienta-

ció internacional dels emprenedors, els resultats són força similars als que s'observen des de fa uns quants anys.

D'aquesta manera, des de l'any 2009 fins a l'actualitat els emprenedors en fase inicial (TEA) que no exporten representen xifres superiors al 70%. El percentatge de noves empreses amb una elevada orientació internacional (entre el 75 i el 100% de clients estrangers) ha anat disminuint lleugerament, i és del 5% el 2015. En termes comparatius amb altres països, s'aprecia que els emprenedors dedicats a serveis a empreses suposen una proporció més gran del total d'emprenedors a Catalunya que en les economies basades en la innovació (32,8% per 27,3%, respectivament). El percentatge d'emprenedors en activitats transformadores és inferior al

d'aquests països (16,4% per 19,4%) però està per sobre de la mitjana espanyola (14,5%). De manera similar, les expectatives de creixement són inferiors a les de les economies innovadores i superiors a les que s'obtenen a Espanya (el pes dels emprenedors que esperen tenir més de cinc treballadors al cap de cinc anys és del 25,0% en els països innovadors, 18,0% a Catalunya i 14,6% a Espanya). Passa de manera semblant amb el percentatge d'emprenedors que ofereixen un producte completament nou (la mitjana és del 16,0% en les economies innovadores, 13,3% a Catalunya i 10,6% a Espanya).

Respecte de l'orientació internacional dels nous negocis, la proporció d'emprenedors catalans que tenen més del 25% de clients estrangers és clarament inferior a la dels països més desenvolupats (8,2% i 20,2%). Tot i això, destaquem que l'esclatxa en el perfil empresarial i aspiracions respecte de la UE i dels països basats en la innovació ha anat disminuint els últims anys. La comparació de Barcelona amb la resta de Catalunya indica que les expectatives de creixement en ocupació són superiors a Barcelona, mentre que s'obté una valoració superior de la novetat dels productes a la resta de Catalunya.

Quant a la posició en els rànquings per països i comunitats del 2015, es confirma que l'emprenedoria en fase inicial (TEA) a Catalunya es troba en una posició elevada atès el percentatge de nous negocis dedicats a serveis a empreses (setena en la comparació internacional i quarta a escala autonòmica). ■

BEGOÑA CASTRO
Economista, 'managing partner'
Cluster Investors EAFI, SL
bcastro@clustereafi.com

Instruments financers complexos, deute i dipòsits estructurats

Els últims anys es ve observant una creixent sofisticació dels instruments financers oferts als clients minoristes, de manera que tenen accés a instruments complexos que, tradicionalment, adquirien inversors professionals. A causa de la complexitat d'aquests instruments s'incrementa la dificultat per als inversors minoristes de comprendre els seus riscos, costos o rendiment esperat, motiu pel qual els supervisors, entre els quals es troba la CNMV i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats (ESMA), han dut a terme diferents iniciatives amb la finalitat d'assegurar-se l'aplicació adequada de les normes de conducta previstes en la normativa MIFID vigent i també la correcta protecció dels inversors.

En aquesta línia es va publicar, el 5 de novembre de 2015, l'Ordre Ministerial ECC/2316/2015, relativa a les obligacions d'informació i classificació de productes financers, i ESMA va publicar les directrius sobre instruments complexos de deute i dipòsits estructurats, que la CNMV amb data 20 de març de 2016 va notificar que aplicaria tot i que la seva vigència es preveu per a l'any 2017.

Però, què es considera un instrument de deute complex?

Un instrument de deute considerat complex són aquells que tenen derivats implícits o una estructura que dificulta que el client entengui el risc que assumeix.

Un derivat implícit s'ha d'interpretar com un component d'un instrument de deute que provoca que la totalitat o part dels fluxos d'efectiu (entesos com els rendiments) d'un instrument es vegin afectats per una o diverses variables definides.

Els instruments que incorporen una estructura sota el paraigua del deute poden tenir múltiples característiques que dificulten que el client final minorista entengui el risc que assumeix:

a) Instruments de deute, el rendiment del qual depèn del comportament d'un conjunt d'actius definit.

b) Instruments de deute, el rendiment del qual està subordinat al reemborsament de deute de tercers, de tal manera que, en cas d'incompliment per part de l'emissor, els creditors no subordinats tenen accés prioritari als actius de l'emissor sobre els creditors subordinats.

Per part de l'inversor o estalviador, cal un exercici de mesura de les seves expectatives i coneixements i prendre les decisions sense pressa i amb l'ajuda d'un expert independent

c) Instruments de deute on l'emissor pot modificar discrecionalment els fluxos d'efectiu de l'instrument, de tal manera que el flux d'ingressos previst o el reemborsament del principal depèn de variables establertes per l'emissor.

d) Instruments de deute amb absència d'amortització específica o data de venciment, de tal manera que no compten amb una data de venciment específica i, generalment, per tant, no es reemborsa el principal invertit.

i) Instruments de deute que comptin amb un instrument financer subjacent poc freqüent o no familiar, de tal manera que el flux d'ingressos previst o el reemborsament del principal depèn de variables que siguin poc freqüents o de variables sobre les quals és difícil obtenir informació per a l'inversor minorista mitjà.

f) Instruments de deute amb mecanismes complexos per determinar o calcular el rendiment, de tal manera que el flux d'ingressos previst pugui variar de manera freqüent o notablement en determinats moments de la durada de l'instrument, ja sigui a causa que s'aconsegueixen determinats llinars predeterminats o determinades dates concretes.

g) Instruments de deute estructurats de tal manera que poden no oferir una amortització completa del principal. Aquesta categoria inclou instruments de deute que presenten una estructura o que estan subjectes a un mecanisme

que, en determinades circumstàncies, desencadenen una amortització parcial (o nul·la) del principal.

h) Instruments de deute emesos per una societat vehicle (SPV o *special purpose vehicle*) en circumstàncies en les quals el nom de l'instrument de deute o el nom legal de la societat vehicle puguin confondre els inversors sobre la identitat de l'emissor o del garant.

i) Instruments de deute amb mecanismes de garantia complexos garantits per un tercer i estructurats de manera que dificulta que l'inversor avaluï de manera precisa com afecta el mecanisme de garantia l'exposició al risc de la inversió.

j) Instruments de deute amb funcions d'apalancament, de tal manera que el rendiment o la pèrdua de l'inversor es poden multiplicar pel que fa a la inversió inicial.

Què és un dipòsit estructurat?

Dipòsits estructurats són aquells que incorporen una estructura, entesa com un sistema de generació de rendibilitat que dificulta que el client entengui el risc real de rendiment final o el cost de desinversió abans del venciment.

Es considera que una estructura dificulta que el client entengui el risc del rendiment quan:

- el rendiment rebut es vegi afectat per més d'una variable; o
- la relació entre el rendiment i la variable rellevant o el mecanisme per determinar o calcular el rendiment sigui complexa;
- la variable implicada en el càlcul del rendiment sigui poc freqüent o no familiar per a l'inversor minorista mitjà;
- el contracte atorgui a la institució de crèdit el dret unilateral d'acabar l'acord abans del seu venciment.

Es considera que una estructura dificulta que el client entengui el cost d'una desinversió abans del venciment quan el cost de sortida no sigui:

- ni una quantia fixa;
- ni una quantia fixa per cada mes (o una part del mateix) que resti fins al final del termini acordat;
- ni un percentatge fix de la quantitat dipositada.

Aquests instruments són complexos i, en conseqüència, no són vàlids per a tots els inversors o estalviadors, per tant les autoritats n'exigeixen una comercialització transparent, amb una avaluació dels coneixements i expectatives de rendibilitat de l'inversor, i amb accés a informació detallada.

Per part de l'inversor o estalviador, cal un exercici de mesura de les seves expectatives i coneixements, no invertir en res que no entengui, demanar tota la informació que consideri i amb el detall necessari i prendre les decisions sense pressa, amb l'ajuda d'un expert independent que li dediqui temps a aclarir els dubtes i que aconsegueixi incrementar la seva formació financera. ■

La remuneració de l'AC al concurs consecutiu

MARIA LUISA BAUTISTA

Economista. Alhos, Abogados y Economistas
marisa.bautista@alhosgroup.com

La interpretació que es ve fent en alguns jutjats de la desafortunada redacció donada pel legislador a l'art. 242 2 2a LC: "Excepte justa causa, el jutge designarà administrador del concurs el mediador concursal... qui no podrà percebre per aquest concepte més retribució que la que li hagués estat fixada en l'expedient de mediació extrajudicial", està donant lloc a l'existència d'administradors concursals penalitzats, tot per haver tingut la gosadia d'acceptar prèviament ser mediadors concursals. Com a mostra d'aquesta interpretació que desaprovem absolutament, la interlocutòria de data 7 de gener de 2016 del JM de Segòvia, CC 1141/2015, en el fonament sisè diu: "[...] procedeix designar com a administració concursal la Cambra de Comerç de Segòvia en haver actuat ja aquesta com a institució de mediació concursal, entitat que no podrà percebre per la seva actuació com a administració concursal cap retribució, atesa la quantitat de 2.501,58 euros que ja ha percebut per la seva actuació prèvia en l'acord extrajudicial de pagaments...". La interpretació esmentada és al nostre entendre, a més de mesquina, contrària a nombrosos preceptes de la LC, fins i tot a una sentència recent del TS de 8 de juny de 2016, en la qual s'atorga certa primàcia al cobrament d'honoraris d'administrador concursal en algunes de les seves actuacions en situació d'insuficiència de massa per ser imprescindibles per a la liquidació.

Entre els preceptes referits, sense cap mena de dubte, el legislador en l'art. 34.1 LC inclou a l'administrador concursal de concurs consecutiu, hagi estat prèviament mediador o no, d'en-

tre els administradors que tindran dret a retribució amb càrrec a la massa.

Per altra banda, rebutgem categòricament que l'expressió "més retribució que..." utilitzada en l'art. 242 2 2a pugui interpretar-se com a "cap retribució", ja que el mateix legislador, en referir-se a la retribució del notari o del registrador mercantil per la seva actuació en el nomenament de mediador, en el 242 bis 1 4t, ha dit "no meritaren retribució aranzelària alguna", expressió que igualment va poder utilitzar al referir-se a l'administrador concursal de concurs. La DA 8a de la

sant que la llei esmentada estableix dos tipus d'administrador concursal, els que tenen dret a meritatar honoraris i els que no el tenen per haver estat prèviament mediador concursal a l'AEP fallit o incomplet i haver estat a més els instants del concurs consecutiu. Ara bé, aquestes classes d'administradors diferents només les establiria la LC per a la meritació d'honoraris, però no per a l'assumpció de despeses que comporta exercir d'administrador concursal. I tot això han d'encaixar-ho, dins de la nova regulació pendent de reglamentació que estableix l'art. 34.1c) "[...] es garantirà el paga-

Quin serà el cost llavors per als creditors? La limitació de l'article no ens permet estendre'ns a remarcar la diferència de funcions del mediador concursal i de l'administrador concursal en el concurs consecutiu, que són òbvies, unes establertes en l'art. 233 i les altres, en l'art. 33 de la LC. El legislador no ha considerat que el concurs consecutiu prové d'un període en què s'ha intentat un AEP i, per tant, els empresaris, persones físiques o jurídiques, hi arribaran amb activitat, amb treballadors, i sense règim previ d'intervenció s'establirà el règim de suspensió... resulta realment injust sentir que quan es declara el concurs consecutiu la fase comuna ja està feta. Tot sense esmentar la dificultat de qualificació de crèdits i de gestió del concurs per considerar-se contra la massa tots aquells deutes generats durant el període d'AEP que no hagin estat satisfets. No és menys complicat gestionar aquests mateixos crèdits en seu de persona física no empresari. En tot cas, no ve malament recordar que els honoraris d'administrador concursal s'imposen amb càrrec a la massa del concurs i no a càrrec dels concursats. Auto AP Sevilla (s. 5a) de 28 de desembre de 2011. (28/02/2012).

Com a conclusió, es fa urgent despenalitzar l'administrador concursal que ha estat prèviament mediador concursal i reconèixer els seus honoraris justos en igualtat de condicions del que no havia estat mediador prèviament. ■

Es fa urgent despenalitzar l'administrador concursal que ha estat prèviament mediador concursal i reconèixer els seus honoraris justos

LC en vigor equipara la retribució del mediador concursal a la de l'administrador concursal i són d'aplicació les mateixes normes establertes o que s'estableixin pel que fa a remuneració. Si s'interpreta que l'art. 242 2 2a LC suposa una limitació als honoraris de l'administrador concursal i la retribució que té dret a meritatar aquest és la retribució resultant d'aplicar la reducció del 70, el 50 o el 30% segons correspongui, d'acord amb la DA 2a, s'està també interpretant que la DA 8a és de doble via, i que serien d'aplicació a la remuneració dels administradors concursals les normes establertes o que s'estableixin per a la remuneració del mediador concursal, i no és així el que diu la DA 8a.

Els que defensen que l'AC de concurs consecutiu no té dret a meritatar honoraris estan defen-

ment d'un mínim retributiu mitjançant un compte de garantia aranzelària...".

A més, no reconèixer "cap retribució en absolut" significa que es carreguen expeditivament la remuneració de la fase comuna i la remuneració de la fase de liquidació, fet que impossibilita també l'aplicació dels increments que li poguessin correspondre sobre aquests honoraris base, per exemple per suspensió des de l'inici, en un concurs consecutiu d'empresari amb activitat. Més sagnant encara és el cas del concurs consecutiu de persona jurídica, pensem en un amb activitat i treballadors per exemple, que es declara en règim de suspensió per ser liquidat. Flac favor es fa als creditors, ja que un administrador concursal que no meriti honoraris difícilment podrà donar-li prioritat.

Els administradors-socis-treballadors d'una societat mercantil i la seva retribució

RICARD VIÑA

Economista, assessor fiscal del Col·legi i membre de la Comissió d'Assessors Fiscals
fiscals@coleccionomistes.cat

La retribució dels socis-treballadors i, en la majoria dels casos en les petites i mitjanes empreses, els administradors, ha estat objecte de múltiples polèmiques i conflictes amb l'Administració tributària, sobretot arran del cas Mahou en què el Tribunal Suprem va determinar que, per tal que la remuneració a l'administrador es pogués considerar despesa deducible en l'impost sobre societats, aquesta hauria de figurar de manera precisa en els estatuts de la companyia, detallant-ne l'import o la forma de càlcul.

Però si bé va quedar prou clar que les retribucions percebudes per l'administrador de la societat per l'exercici de les funcions pròpies i inherents al càrrec d'administrador són despesa deducible fiscalment si aquesta retribució està prevista en els estatuts, ni l'Administració tributària ni la jurisprudència han estat unànimes a l'hora de qualificar la naturalesa tributària de les retribucions percebudes pels socis de la societat pel seu treball per a la societat.

A tota aquesta tradicional polèmica cal afegir-hi les modificacions introduïdes per les recents reformes legislatives com ara les lleis 26/2014 i 27/2014, de 27 de novembre i, en l'àmbit mercantil, la Llei 31/2014, de 3 de desembre.

Empresari o professional

Però, primer de tot hem de veure com s'articula la nostra societat. Quin tipus d'activitat desenvolupa? Empresarial o professional?

Si la nostra empresa desenvolupa una activitat professional hauríem de tenir molt en compte la definició que en fa l'apartat 1 de

l'article 27 de la Llei de l'IRPF del concepte de rendiments d'activitats econòmiques: "[...] els que procedint del treball personal i del capital conjuntament, o d'un sol d'aquest factors, suposi per part del contribuent l'ordenació per compte propi de mitjans de producció i de recursos humans o d'un dels dos, amb la finalitat d'intervenir en la producció o distribució de béns o serveis".

Però encara haurem de prestar més atenció al paràgraf 3r, introduït per la Llei 26/2014, que disposa que: "Tractant-se de rendiments obtinguts pel contribuent procedents d'una entitat en el ca-

Ara bé, l'Administració tributària s'ha pronunciat en diferents consultes durant l'any 2015, entre d'altres, les CV 1147-15 i CV 1148-15, sobre la problemàtica que ha generat el redactat del nou paràgraf tercer de l'article 27.1 de la Llei de l'IRPF, que vénen a dir: Per tal que les retribucions dels socis siguin considerades a efectes de l'IRPF rendiments d'activitats econòmiques i, per tant, els socis hagin de facturar a la societat, s'exigeix:

- Que es tracti de societats de prestacions de serveis professionals l'activitat de les quals si no fossin societats hauria d'estar inclosa a la secció segona de les tarifes de l'IAE.

Hauria estat desitjable una claredat més gran a fi d'obtenir més seguretat jurídica sobre la subjecció o no a l'IVA dels rendiments obtinguts pels socis

pital de la qual participi derivats del desenvolupament d'activitats incloses en la secció segona de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques (activitats professionals), tenen aquesta consideració quan el contribuent estigui inclòs, a aquest efecte, en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms (RETA) o en una mutualitat de previsió social que actuï com a alternativa a aquest règim especial...".

Per tant, queda clar que, a partir de la modificació de l'article 27.1 de la Llei de l'IRPF, tercer paràgraf, els rendiments obtinguts pels socis pels serveis prestats a les seves societats generaran, a efectes de l'IRPF, rendiments d'activitat professionals quan estiguin inclosos pels serveis que prestin en el RETA o en un règim alternatiu.

- Que l'activitat desenvolupada pel soci sigui precisament la realització dels serveis professionals que constitueixin l'objecte de la societat, havent-se de considerar incloses, dins dels serveis, les tasques comercialitzadores, organitzatives o de direcció d'equip i serveis interns prestats a la societat dins d'aquesta activitat professional.

I les retribucions dels socis pels seus serveis, considerats per la normativa, professionals, han d'estar subjectes a l'IVA?

Doncs també hi ha discrepàncies i dubtes en l'àmbit de l'IVA. Resulta interessant recordar el contingut de la Nota informativa de la Subdirecció General d'Informació i Assistència Tributària de l'AEAT, emesa el febrer del 2015. Les seves principals conclusions són:

- El fet que el rendiment obtingut pel soci es qualifiqui com a activitat professional a l'efecte de l'IRPF basant-se en la inclusió en el RETA no implica que automàticament sigui subjecte passiu de l'IVA malgrat que es tracti d'un índex que cal tenir en compte atesos els requisits que la Seguretat Social exigeix per a la inclusió en aquest règim especial, en tot cas s'hauran d'analitzar les circumstàncies que concorrin en cada supòsit.

- Si el soci du a terme l'ordenació per compte propi de factors de producció, per desenvolupar la seva activitat professional, les prestacions de serveis efectuades pel soci a la societat estan subjectes a l'IVA.

- Si la relació soci-societat s'ha de qualificar com a laboral per concórrer les notes de dependència i alienitat, els serveis prestats pel soci a la societat estaran no subjectes a l'IVA segons disposa l'article 7.5è de la Llei de l'IVA.

Hauria estat desitjable una claredat més gran a fi d'obtenir més seguretat jurídica sobre la subjecció o no a l'IVA dels rendiments obtinguts pels socis pels serveis prestats a les seves societats, ja que en la pràctica diària amb els procediments tributaris, sobretot amb els de gestió tributària de l'AEAT, no resultarà ni fàcil ni senzill determinar els factors de producció materials propis per tal de desenvolupar l'activitat professional ni tampoc si concorren les notes de dependència i alienitat.

La DGT, en una Consulta Vinculante V2434-15, se'n desentén al·legant que no li correspon qualificar la naturalesa laboral o mercan-

til que uneix el soci professional amb la societat si bé per fer aquesta qualificació s'ha de tenir en compte, segons una CV 1492-08, de 18 de juliol, que "en absència de les notes de dependència i alienitat que caracteritzen l'obtenció de rendiments del treball, cal entendre que els socis-professionals exerceixen la seva activitat ordenant els factors productius per compte propi en el sentit de l'article 27 de la Llei de l'IRPF i, per tant, desenvolupen una activitat econòmica, malgrat que els mitjans materials necessaris per desenvolupar els seus serveis siguin proporcionals per l'entitat".

Per la seva banda, el Servei d'Estudis del REAF-REGAF, analitzant les consultes vinculants esmentades abans, les V1147-15 i V1148-15, sobre la tributació en l'IRPF, en l'IVA i en l'IAE dels socis de societats que presten serveis a aquestes societats, en treu la conclusió següent amb relació a l'IVA: "Per qualificar al soci com a subjecte passiu de l'IVA o no, s'haurà d'analitzar si l'activitat la realitza amb caràcter independent o no, per a la qual cosa caldrà sospesar els indicis de les condicions de treball, remuneració i responsabilitat i, en concret:

- Si la titularitat dels actius principals per desenvolupar l'activitat de la societat es troben a la societat: els serveis que li prestin els socis no estaran subjectes a l'IVA, llevat que aquests comptin també amb mitjans propis per desenvolupar-la.

- Si la titularitat dels actius principals no correspon a la societat s'haurà d'analitzar si existeix o no exercici independent de l'activitat (però no s'ha d'oblidar la teoria de l'AEAT, la *intuitu personae*, és a dir, si en aquesta activitat l'actiu principal és la capacitat del soci).

de la societat, que no percep una remuneració en funció dels resultats i que és la societat la que respon davant de tercers (malgrat que l'incompliment d'aquest requisit no és conclouent).

És a dir, ens podem trobar que els rendiments obtinguts pel soci siguin qualificats com a activitat professional a l'efecte de l'IRPF basant-se en la seva inclusió en el RETA, i que això no impliqui automàticament ser subjecte passiu de l'IVA. Així es desprèn de la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, Sala Segona, del 18 d'octubre de 2007 (NFJ026440) en l'assumpte C-355/06, que ve a dir: "Una persona física que realitza totes les activitats en nom i per compte d'una societat en compliment d'un contracte de treball que el vincula a aquesta societat, de la qual és l'únic accionista, administrador i membre del personal, no és subjecte passiu de l'IVA en

Si la titularitat dels actius principals no correspon a la societat s'haurà d'analitzar si existeix o no exercici independent de l'activitat

el sentit de l'article 4, apart. 1, de la Sisena Directiva".

I, per si amb totes aquestes circumstàncies casuístiques no n'hi ha prou i massa per sentir-se insegurs jurídicament davant de l'Administració tributària, encara ens queda un tema relacionat amb les operacions vinculades, en què no podem aprofundir gaire per qüestions d'espai, però que afecta de ple les relacions d'una societat i els seus socis, que regula l'article 18 de la Llei de l'impost sobre societats, en els casos d'una participació igual o superior al 25%. Les operacions entre persones o entitats vinculades es valoraran pel seu valor de mercat. Per determinar el valor de mercat, la normativa ha establert diferents mètodes.

Quant al valor de mercat que s'ha d'assignar a la retribució

corresponent als serveis professionals prestats pel soci, l'article 18.6 de la Llei 27/2014, estableix: "6. Als efectes del previst a l'apartat 4 anterior, el contribuent podrà considerar que el valor convingut coincideix amb el valor de mercat en el cas d'una prestació de serveis per un soci professional, persona física, a una entitat vinculada si es com-

tin per escrit els criteris qualitatius o quantitius aplicables.

2. Que no sigui inferior a 1,5 vegades el salari mitjà dels assalariats de l'entitat que compleixin funcions anàlogues a les dels socis professionals de l'entitat. En absència d'aquests últims, la quantia de les retribucions no podrà ser inferior a cinc vegades l'Indicador Públic de Renda d'Efectes Múltiples (IPREM). NOTA: per al 2016, l'IPREM anual està fixat en 6.390,13 euros.

És recomanable cada final d'any fer l'operació següent: restar dels ingressos de l'exercici fiscal de la societat totes les despeses però sense tenir en compte les retribucions als socis o soci únic. I sobre el resultat d'aquesta operació calcular el 75%, que és el mínim que s'exigeix per normativa que obtinguin com a retribució els socis o soci únic

El pagament de les cotitzacions al RETA

En la consulta V2434-15, de 30 de juliol de 2015, la Direcció General de Tributs, considera que en el cas que la societat pagui les cotitzacions corresponents al soci, constituïran una retribució més alta satisfeta per la societat al soci. Atès el caràcter obligatori, les cotitzacions tenen el caràcter de despesa deducible per determinar el rendiment net de l'activitat econòmica del soci, tant si les quotes són pagades pel soci com si són satisfetes per la societat. ■

Inversió estrangera a Catalunya: història, present i futur

SALVADOR GUILLERMO
Economista i director d'Economia
de Foment del Treball
sguillermo@foment.com

El passat mes de maig es va presentar al Consell Econòmic i Social de Catalunya l'*Informe sobre la inversió estrangera directa* (IED) a Catalunya, en què es va estudiar, a partir de totes dels fonts estadístiques possibles, la rellevància i la importància que aquesta qüestió té per al nostre país.

Bàsicament, l'anàlisi es va centrar en dues fonts, que són el Registre d'Inversions Exteriors, del Ministeri d'Economia i Competitivitat, i FDI Markets elaborat pel *Financial Times*. La primera és una font que inclou principalment la inversió en empreses per part de no residents, el que suposa només una part del que la balança de pagaments recull com a inversió estrangera directa. La segona font se centra sobretot en les inversions en projectes de nova constitució al territori (projectes *greenfield*). Addicionalment, també s'ha treballat l'estadística de filials d'empreses estrangeres.

Segons el REI, aquestes empreses ocupen un mínim del 9,5% del total de persones ocupades a Catalunya entre el 2007 i el 2013, i aquesta és la font més prudent, però si ens atenem a l'estadística de filials d'empreses estrangeres de l'INE (que només inclou indústria i serveis de mercat, excloent-hi finances) aquest percentatge s'eleva fins al 16,8% per al període 2008-2013 en termes mitjans, i al 18,3% el darrer any i ha augmentat progressivament des del 2008.

Les filials d'empreses estrangeres vénen caracteritzades per una dimensió mitjana més gran que les empreses locals; una productivitat aparent del treball més alta i una despesa de personal per treballador superior a

la de les empreses autòctones. Tot i així, pel que fa a la despesa de personal per treballador i productivitat aparent del treball, la diferència entre empreses filials i autòctones a Catalunya és més petita del que ho és a la majoria de països europeus estudiats. Així, l'empresa filial a Catalunya presenta un 47,3% més de productivitat aparent del treball que l'autòctona, una diferència que és més elevada a Espanya (72,6%) i significativa en el cas d'Irlanda (284,6%).

L'evolució de la IED a Catalunya ha tingut poques variacions destacades durant els darrers 20

(2008-2014) i que puja al 22,0% l'any 2015. Aquest valor arriba al 23,3% quan s'analitzen dades de FDI Markets basades en projectes *greenfield*. Així, Catalunya és la segona comunitat autònoma en IED rebuda després de la Comunitat de Madrid (que recull el gruix de l'efecte seu), tant quan s'analitza en valors absoluts com quan s'analitza el pes de la IED sobre el PIB de cada comunitat per al període 1995-2014. Si s'analitza l'immobilitzat material d'aquestes empreses, s'obté una altra perspectiva de la influència que la inversió estrangera directa té a cada comunitat. Així, l'any 2013, Catalunya concentrava el 23,4%

10,2%) i el Regne Unit (l'11,4%), si bé les dades poden estar distorsionades per l'existència d'intermediaris, fent créixer artificialment el pes dels Països Baixos, seu de moltes entitats de tinença de valors estrangers (ETVE) pel seu tracte fiscal.

Estudiant els motius que les empreses han declarat ser rellevants per establir-se a Catalunya entre els anys 2003 i 2014, s'observa que la majoria valora el potencial creixement del mercat domèstic (el 38,0% dels projectes), així com la proximitat a mercats o clients (el 33,6%). També es valora la disponibilitat de mà d'obra qualificada (el 19,5%), així com la infraestructura i la logística (el 15,0%). En canvi, destaca el baix percentatge de projectes que afirma haver escollit Catalunya pel fet de disposar d'uns costos baixos (el 5,3%).

Finalment s'analitza la darrera dada, de l'any 2015, on la IED registrada al RIE ha estat de 4.783 milions d'euros, el que suposa un 57,8% més respecte a l'any 2014 i un 58,8% més respecte a la mitjana del període 2008-2014. I si s'analitza segons FDI Markets, l'altra font disponible, l'any 2015 es van invertir 5.224 milions d'euros a Catalunya per part d'empreses estrangeres. Això suposa un 179,5% més que l'any 2014 i un 122,5% més que la mitjana del període 2008-2014. Aquest volum d'inversió situa Catalunya com la quarta regió d'Europa amb més IED l'any 2015, només per darrera del sud-est del Regne Unit (Londres), Escòcia i el Districte Federal Central (Moscou). ■

El creixement potencial del mercat domèstic, així com la proximitat a mercats o clients són els principals motius de les empreses per establir-se a Catalunya

anys, si bé en determinats anys concrets es pot haver concentrat un volum important d'inversió fruit d'operacions puntuals de molta magnitud. Així, entre el 1995 i l'any 2000 la IED a Catalunya representava l'1,7% del PIB, un 1,4% entre el 2001 i el 2007 i l'1,5% entre els anys 2008 i 2014.

Una característica destacada d'aquesta inversió és que el seu gruix es produeix per operacions d'ampliació de la capacitat productiva ja existent (el 67,8% entre els anys 1995 i 2014 i el 72,2% entre el 2008 i el 2014), fet que reforça la voluntat de permanència de les empreses ja instal·lades a Catalunya.

En comparació amb Espanya, la tendència és exactament la mateixa, amb un pes de Catalunya sobre el total d'Espanya del 16,2% en el període més recent

de l'immobilitzat material de les empreses amb IED, per sobre d'Andalusia (15,7%) o la Comunitat de Madrid (14,6%). En canvi, Catalunya se situa en primera posició si la IED s'analitza amb dades de FDI Markets per al període 2003-2014.

Pel que fa a la distribució d'aquesta inversió per sectors es constata un gran de diversificació. Tot i això, cal fer esment que la IED a Catalunya està lleugerament més concentrada a la indústria que al conjunt d'Espanya, i menys al sector serveis. També es troba diversificat el país d'origen de la IED. El gruix d'aquesta prové de països europeus (el 81,7% del total entre el 2008 i el 2014) i majoritàriament de la zona euro (el 62,9%). Per països, els principals inversors són els Països Baixos (el 16,1% entre el 2008 i el 2014), França (el 13,6%), Alemanya (el

Responsabilitat penal de les persones jurídiques i 'compliance'

ITZIAR OSINAGA

Advocada. Guillén Bécares, Legal & Fiscal
info@guillenbecares.com

1. Introducció: regulació normativa de la responsabilitat penal de les persones jurídiques

El concepte de compliment normatiu de les empreses, més conegut com a *compliance* –que consisteix en què una persona jurídica compleixi amb les seves obligacions i amb la normativa que li és aplicable– és antic i de gran acceptació i aplicació als EUA així com a diversos països de la UE. A Espanya, va ser l'aprovació de la Llei Orgànica 5/2010, de 22 de juny –que va reformar el Codi Penal (CP)– la que va introduir la responsabilitat de caràcter penal de les empreses –i dels seus òrgans de govern– en el supòsit d'un incompliment penal –la comissió d'un delictes– en el seu si.

La Llei Orgànica 5/2010 ha estat modificada per la Llei Orgànica 1/2015, de 30 de març, que estableix la possibilitat que les empreses que disposin d'un sistema adequat d'organització i gestió que inclogui mesures de vigilància i control idònies per prevenir delictes o per reduir de manera significativa el risc de la seva comissió quedin exonerades d'aquesta responsabilitat penal.

2. Títols d'imputació de la persona jurídica

L'article 31.1 bis del CP estableix una doble via d'imputació de la persona jurídica:

a) Delictes comesos en nom o per compte d'aquestes i, en el seu benefici directe o indirecte, pels seus representants legals o per aquells que, actuant individualment o com a integrants d'un òrgan de la persona jurídica, estan autoritzats per prendre decisions en nom de la persona jurídica o ostenten facultats d'organització i control dins d'aquesta.

b) Delictes comesos, en l'exercici d'activitats socials i per compte i en benefici directe o indirecte d'aquestes, pels qui, estant sotmesos a l'autoritat de les persones físiques que esmenta el paràgraf anterior, han pogut cometre els fets perquè aquells han incomplert greument els deures de supervisió, vigilància i control de la seva activitat ateses les circumstàncies concretes del cas.

La persona jurídica únicament podrà ser responsable penalment per la comissió d'un dels delictes recollits en una llista tancada de delictes previstos en el CP com, per exemple, el delictes d'estafa, el delictes contra el medi ambient,

ment de l'MPD implantat s'ha confiat a un òrgan de la persona jurídica amb poders autònoms d'iniciativa i de control o a una persona que tingui encomanada legalment la funció de supervisar l'eficàcia de l'MPD (*compliance officer*).

c. Elusió fraudulenta. Els autors individuals han comès el delictes eludint fraudulentament l'MPD.

d. Diligència. No s'ha produït una omissió o un exercici insuficient de les funcions de supervisió, vigilància i control per part del *compliance officer*.

ii. En el cas de l'apartat b) 31 bis.1 CP, l'empresa, abans de la comis-

La millor defensa per a l'empresa avui dia és la implantació d'un MPD idoni que acrediti que la companyia practica una política de compliment ètic empresarial

sió del delictes, ha adoptat i ha executat eficaçment un MPD que sigui adequat per prevenir delictes de la naturalesa del qual es va cometre o per reduir de manera significativa el risc de comissió.

3. Circumstàncies eximents de la responsabilitat penal

La responsabilitat penal de les persones jurídiques es podrà evitar si es compleixen una sèrie de requisits:

i. En el cas que el delictes es cometi per les persones indicades en la lletra a) art. 31 bis.1:

a. Model de Prevenció de Delictes (MPD). L'òrgan d'administració ha adoptat i ha executat amb eficàcia, abans de la comissió del delictes, models d'organització i gestió (MPD) que inclouen mesures de vigilància i control idònies per prevenir delictes de la mateixa naturalesa o per reduir de manera significativa el risc de comissió;

b. Òrgan de vigilància. La supervisió del funcionament i del compli-

ment de l'MPD implantat s'ha confiat a un òrgan de la persona jurídica amb poders autònoms d'iniciativa i de control o a una persona que tingui encomanada legalment la funció de supervisar l'eficàcia de l'MPD (*compliance officer*).

És a dir, en el segon supòsit (art. 31.1.b bis CP) es redueix notablement l'exigència de responsabilitat, ja que s'ha de tractar d'un incompliment greu de vigilància i control de la mateixa organització.

4. Casuística d'imputació de la responsabilitat penal i jurisprudència

La Sentència del Tribunal Suprem de 29 de febrer de 2016 ha vingut a confirmar que dotar l'empresa d'un MPD és essencial, ja que ha previst la imputació directa de responsabilitat penal a l'empresa que no hagi implementat un MPD idoni.

No obstant això, en consonància amb el que estableix la fiscalia en la Circular 1/2016, cal matisar que l'abast d'aquesta exigència de dotar-se d'un MPD s'examinarà, almenys per part de la fiscalia, tot respectant el criteri de la raonabilitat i valorant, cas per cas, l'existència d'una autèntica cultura ètica de compliment en la formació de la voluntat i en l'adopció de decisions per part de l'empresa, entenent, doncs, que el que és fonamental en aquest cas és que l'empresa pugi acreditar l'evidència de control i la voluntat de compliment normatiu.

5. Conclusions

L'objectiu últim del legislador respecte de l'atribució de la responsabilitat penal de les persones jurídiques és reduir una tendència a l'alça de casos de corrupció i de comissió de delictes que es cometen en el si d'una empresa i conscienciar la societat que "qui omet o permet la comissió d'un delictes també paga".

Assistim, per tant, en l'actualitat, a una descentralització de les normes i del control per part de l'antic "Estat-policia" que es trasllada a l'àmbit privat. Els costos del control dels riscos que eren assumits per l'Estat en el passat es traspassen avui a les empreses, que es veuen obligades a regular, a crear i a implantar normes internes per controlar els seus propis riscos i evitar ser responsables penalment.

La millor defensa per a l'empresa avui dia és la implantació d'un MPD idoni que acrediti que la companyia practica una política de compliment ètic empresarial i dels negocis i, per tant, que li permeti ser exonerada de responsabilitat penal. ■

Ampliar rondes de finançament mitjançant plataformes d'inversió

MIQUEL SACRISTÁN
Economista i director d'EconomistesBAN
economistesban@coleconomistes.cat

El *crowdequity*, sistema de finançament alternatiu en què les empreses obtenen fons mitjançant les aportacions de múltiples inversors a través d'una plataforma tecnològica, s'està obrint pas en el finançament de noves *start-ups* i com a complement per ampliar l'objectiu de finançament compromès per Business Angels. El 16 de juny, dins del XIX Fòrum Inversor EconomistesBAN, Josep Borrell, director de Crowdcube España, va explicar les característiques principals de les participacions i la importància dels estatuts socials per recollir les condicions d'aquest tipus d'inversió, via *crowdequity*.

● Participacions de dos tipus:
Amb dret de vot. Fundadors de l'empresa i inversors que hi participen amb 5.000-25.000 euros (seran inversors acreditats).

Sense dret de vot. Inversors minoritaris, habitualment inferiors a 5.000 euros sense interès en la gestió de l'empresa.

● Estatuts socials. Han de recollir els drets dels inversors minoritaris per satisfer els objectius de retorn per mitjà guany de capital i dividendes.

● Les clàusules més importants: **tag along** (dret d'acompanyament). Dret de vendre en cas que l'equip fundador vengui la seva participació a un tercer o canviï el control. Sempre en les mateixes condicions.

Drag along (dret d'arrossegament). Els socis minoritaris es poden veure obligats a vendre en el cas que un tercer vulgui comprar una participació majoritària o el 100% del capital social.

Els EESS acostumen a fixar un retorn mínim, en forma de TIR o de múltiple EBITDA, i de no complir-se la venda pot ser voluntària, però no obligada.

Dividend mínim socis sense dret de vot. Es compra el dret de vot una vegada l'empresa té beneficis, entre el 2 i el 9% anual. Acumulable en cas de no pagar-se.

Dividend ordinari. Retribució addicional al dividend mínim segons la política de cada empresa.

Preferència en la liquidació. Els minoritaris tindran preferència en la liquidació davant dels majoritaris.

Recompra de les participacions. Operació interessant per inversors que vulguin desinvertir abans que l'empresa sigui venuda a un tercer.

-Vendes entre socis. És lliure, les plataformes informen la resta dels socis.

-Política de recompra. L'empresa, sempre que generi beneficis i tingui reserves, pot comprar participacions als inversors. Els EESS preveuen un programa de recompra tan bon punt hi ha beneficis.

-Dret d'adquisició preferent. Tot inversor té dret a comprar més participacions de l'empresa si hi ha una ampliació de capital. Important per mantenir el mateix percentatge a l'empresa a mesura que aquesta necessita finançament addicional.

19è Fòrum EconomistesBAN

El 16 de juny es van presentar els projectes següents:

● **TUandCO.** *E-commerce* de productes relacionats amb el bricolatge, inclou continguts sobre com es pot triar, mantenir o instal·lar productes i a preus inferiors als del canal tradicional. Presenta Joan Gallego, d'una inversió de 500.000 euros sol·licita 100.000 euros per reforçar l'equip, desenvolupament mòbil i per potenciar la base logística de preparació comandes.

● **ALLERGYCHEF.** Plataforma de reserves *on-line* en restaurants formats per atendre a persones amb al·lèrgies o intoleràn-

reclutament amb un sol clic. Presenta Ivan Sala, que sol·licita, d'una inversió total d'1 milió d'euros, 250.000 euros per continuar amb la internacionalització de la companyia i crear una comunitat de candidats.

● La tarifa plana del deporte.

Pràctica d'esport i ús gratuït de material esportiu a una xarxa de més de cent centres d'àmbit nacional, 450 gimnasos, 50% descompte en cursos, per una quota fixa mensual. Presenta el seu fundador, Marc Climent, que sol·licita 250.000 euros per obrir nous centres, creació de l'app i internacionalitzar el model.

● VISUALTAGGING SERVICES.

Anàlisi d'imatges compartides a les xarxes socials per ajudar les empreses a prendre millors decisions. Presenta Xavier Rocai; necessiten invertir 300.000 euros per incorporar un director de màrqueting, assistència a congressos especialitzats i augmentar la capacitat de procés a 10.000 imatges al dia.

● **GROU.** Grou App és una aplicació que posa en contacte persones i locals d'oci nocturn. Alex Porull, un dels seus fundadors, necessita 150.000 euros per finançar el seu pla de negoci a dotze mesos, potenciant tecnologia i màrqueting *on-line* per accelerar el procés de creixement d'usuaris.

Com a cloenda, es va mantenir l'habitual *networking* de connexió entre emprenedors i inversors. Si esteu interessats en algun dels projectes, a ampliar la informació o a contactar amb els emprenedors, feu-nos-ho saber a l'adreça **economistesban@coleconomistes.cat**. ■

cies alimentàries. La plataforma forma els restaurants a través de la societat mèdica SCAIC. Alfons Costa, fundador, demana 350.000 euros per millorar el producte, impulsar la tecnologia i obrir a la ciutat de Madrid.

● **ROAMS.** És quelcom més gran que un comparador intel·ligent de telefonia, l'aplicació facilita a cada usuari el que necessita i ofereix a les operadores un canal digital molt més proper per a l'usuari. Presenta Eduardo Delgado, necessiten 350.000 euros per al creixement en usuaris, l'obertura d'una oficina comercial a Madrid i per incorporar un científic de dades.

● **TALENT CLUE.** *Software Cloud* (SaaS) que permet als reclutadors accedir al talent gratuït, automatitzar i unificar el seu

L'economia col·laborativa, de l'altruisme al 'lobby'

PABLO DÍAZ LUQUE

Professor dels Estudis d'Economia i empresa, UOC
pdiazlu@uoc.edu @pdiazluque

Definitivament, els termes *economia* o *consum col·laboratiu* s'han instal·lat en el vocabulari quotidià i resultaria difícil trobar, avui dia, un ciutadà que no hagi sentit parlar d'Airbnb, Uber o Blablacar. No obstant això, el mateix concepte, els seus orígens i, sobretot, el seu creixement generen un debat social intens que tendirà a aclarir-se amb el temps.

L'economia, ben entesa, sempre ha estat col·laborativa. La producció i el comerç requereixen de la cooperació entre persones que es posen d'acord per a l'obtenció o l'intercanvi econòmic de béns i serveis. En les tribus primitives tots els seus membres col·laboraven en el manteniment del grup. El comerç local primer, i l'intercanvi internacional després, va venir a incrementar i a especialitzar la producció i els intercanvis, amb el vist-i-plau d'Adam Smith. No obstant això, sembla que, després de la revolució industrial i les dècades d'abundància de finals del segle passat, ens haguéssim tornat menys col·laboratius, més individualistes, i que les relacions econòmiques, almenys als països desenvolupats, es donessin en contextos altament regulats per a garantia dels agents econòmics.

Ja abans dels últims anys de bonança econòmica previs a l'actual crisi hi havia xarxes d'economia col·laborativa (EC), principalment altruistes, gestionades pels mateixos usuaris i dedicades, entre altres activitats, a l'allotjament i al transport. Entre les primeres s'ha d'esmentar Couchsurfing i Hospitality Club, on viatgers d'infinat de nacionalitats es posaven d'acord per allotjar-se gratis els uns als altres. En l'àmbit del transport, destacaven les xarxes centreeuropees per compartir des-

plaçaments en carretera i les seves despeses, com Mitfahrgelegenheit o Mitfahrzentralen.

És llavors, quan en un context de crisi econòmica internacional, paral·lel al creixement exponencial de les tecnologies de la comunicació i la informació (TIC), sorgeix amb força el concepte d'EC. La tecnologia és imprescindible per comprendre el creixement d'aquestes activitats, ja que facilita enormement el procés d'intercanvi, compravenda o prestació de serveis entre particulars; ja que d'això es tractava originalment: de l'intercanvi de béns i serveis –freqüentment ociosos–

L'EC s'està consolidant i, certament, milers de famílies s'han beneficiat d'aquestes plataformes en una situació on el treball sembla esdevenir un bé escàs

entre individus, a través de plataformes digitals, i on conceptes com la reputació i les referències *on-line* es fan imprescindibles.

Per tant, l'EC s'ha basat en la tecnologia per expandir-se, aprofitant la conjuntura econòmica internacional i penetrant, de manera disruptiva, en sectors altament regulats. La *sharing economy* és llavors entesa com un dels deu conceptes que canviarà el món segons la revista *TIME*. Tant ha estat així que, per exemple Airbnb, sense habitacions en propietat, va superar l'any passat la valoració de la cadena hotelera Marriotts. Bé és cert que a través del seu web esperaven allotjar unes 800.000 persones per nit aquest estiu del 2016, a més de 34.000 ciutats de 196 països.

Així, un estudi de l'abril d'aquest any –de Price Waterhouse per a la

Comissió Europea– considerava que l'EC va generar transaccions el 2015 per sobre dels 28.000 milions d'euros, la qual cosa va significar 3.600 milions d'ingressos per a les plataformes que organitzen aquests intercanvis. Al gràfic adjunt s'observa clarament l'augment en les xifres de negoci dels dos últims anys. És d'esperar que el creixement continuï.

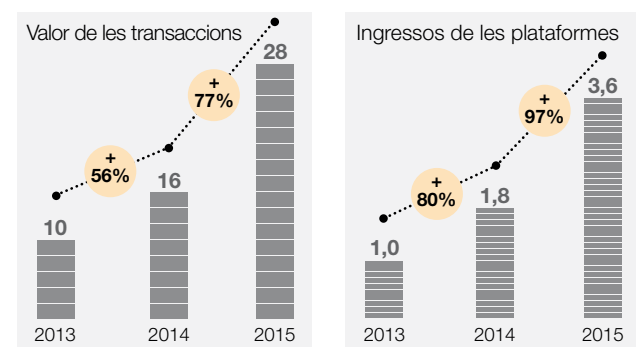
L'EC s'està consolidant i, certament, milers de famílies s'han beneficiat d'aquestes plataformes en una situació on el treball sembla esdevenir un bé escàs, i la cerca d'ingressos addicionals és un alleujament per a les matei-

ces amb altres individus, sinó que alguns han pogut fer d'aquestes pràctiques la seva manera de vida.

Així, el mateix èxit d'aquestes plataformes planteja un repte per a la societat per la necessitat de regulació que eviti competències deslleials evidents i desequilibris socials en general. El sector hotelier, els taxistes, la patronal de transport de l'autobús, entre d'altres, i les mateixes autoritats públiques pretenen frenar, o almenys regular, una activitat que els resta negoci als primers o que, per als últims, escapa del mínim registre amb finalitats positives o del simple control.

Les plataformes d'EC, per la seva banda, es comporten com a multinacionals que exerceixen activitats de *lobby*. L'objectiu és assegurar-ne l'activitat mentre s'anuncien com a simples intermediaris. D'aquesta manera, creen la European Sharing Economy Coalition per a la Unió Europea, o Sharing Espanya en l'àmbit nacional. Així defensen els seus interessos en paral·lel a l'arribada de fites com que la Comissió Europea redacti l'Agenda Europea per a l'Economia Col·laborativa o que la CNMC (Comissió Nacional del Mercat i la Competència) elabori un estudi posicionant-se a favor de l'EC. Com veiem, ha canviat molt l'activitat d'aquestes plataformes. ■

Transaccions i ingressos generats per plataformes d'economia col·laborativa a Europa, 2013-2015 (en bilions d'euros)

Font: Assessing the size and presence of the collaborative economy in Europe; Price Waterhouse, 2016.

CURSOS PREVISTOS OCTUBRE-NOVEMBRE 2016

ÀREA FISCAL

Curs de recuperació de l'IVA de factures impagades amb la nova legislació

Durada: 8 hores
Data: 4 i 6 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Aspectes tributaris controvertits

Durada: 4 hores
Data: 5 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Fiscalitat del lloguer i compravenda d'immobles

Durada: 12 hores
Data: 5, 7 i 14 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Aprofitem els assessors fiscals totes les possibilitats de la pàgina web de l'AEAT?

Data: 5 d'octubre
Lloc: seu de Tarragona

Fiscalitat i facturació del comerç electrònic ('e-commerce')

Durada: 4,5 hores
Data: 6 d'octubre
Lloc: seu de Girona

Les derivacions de responsabilitat en matèria tributària

Durada: 3 hores
Data: 10 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Efectes del procés penal per delictes contra la Hisenda Pública en els procediments tributaris d'inspecció i recaptació

Durada: 8 hores
Data: 17 i 18 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Les derivacions de responsabilitat en matèria tributària

Durada: 3 hores
Data: 10 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Curs d'IVA actualitzat a les últimes consultes i resolucions de l'Agència Tributària

Durada: 3 hores
Data: 27 d'octubre
Lloc: seu de Lleida

Impost sobre el valor afegit. Reglament de Facturació (mòdul del Curs superior d'especialització en tributació i assessoria fiscal 2016-2017)

Durada: 27 hores
Data: octubre-novembre
Lloc: seu de Barcelona

Conceptes mercantils i conceptes generals de la Llei general tributària i la revisió en via administrativa (mòdul del Màster d'Especialització Tributària 2016-2017)

Durada: 18 hores
Data: octubre-novembre
Lloc: seu de Barcelona

Procediments de gestió i recaptació de la Hisenda Pública (mòdul del Màster d'Especialització Tributària 2016-2017)

Durada: 24 hores
Data: octubre-novembre
Lloc: seu de Barcelona

Impostos especials/duanes/ Intrastat (mòdul del Màster d'Especialització Tributària 2016-2017)

Durada: 9 hores
Data: octubre-novembre
Lloc: seu de Barcelona

IVA

Data: novembre
Lloc: seu de Girona

Consolidació fiscal

Durada: 12 hores
Data: 3, 8 i 10 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Planificació fiscal de l'empresa familiar

Durada: 4 hores

Data: 9 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

IVA i fiscalitat bàsica per a no professionals de l'àmbit fiscal

Data: 9 de novembre
Lloc: seu de Tarragona

Novetats i actualització fiscal 2016/2017 (tancament comptable i ISS)

Durada: 4 hores
Data: 15 de novembre
Lloc: seu de Lleida

Tancament comptable i fiscal

Durada: 4 hores
Data: 15 de novembre
Lloc: seu de Girona

Procediments d'inspecció i la nova Llei general tributària: tres perspectives

Durada: 9 hores
Data: 16, 23 i 30 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Procediments d'inspecció i la nova Llei general tributària: novetats de la reforma (casos pràctics)

Durada: 3 hores
Data: 16 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Planificació fiscal del tancament de l'exercici 2016

Durada: 6 hores
Data: 21 i 22 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

El procediment de suspensió dels deutes tributaris

Durada: 4 hores
Data: 22 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Procediments d'inspecció i la nova Llei general tributària: la via economico-administrativa

Durada: 3 hores
Data: 23 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Procediments d'inspecció i la nova Llei general tributària: el procés contenciós administratiu. Qüestions pràctiques

Durada: 3 hores
Data: 30 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Fiscalitat de l'activitat sanitària

Durada: 3 hores
Data: 29 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Responsabilitat tributària dels administradors

Data: per determinar
Lloc: seu de Tarragona

ÀREA AUDITORIA DE COMPTES I COMPTABILITAT

La responsabilitat legal de l'auditor

Durada: 4 hores
Data: 1 d'octubre
Lloc: seu de Girona

Jornada d'actualització comptable: L'economista i l'auditor davant les recents consultes del BOICAC i altra normativa d'interès

Durada: 8 hores
Data: 4 d'octubre
Lloc: seu de Tarragona

Comptabilitat d'entitats asseguradores, entitats de crèdit i sense finalitat lucrativa (mòdul del Curs de preparació per a l'examen d'expert comptable)

Durada: 4 hores
Data: 5 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Règim de consolidació fiscal 2016: comptabilització de l'impost sobre societats i efecte sobre els comptes consolidats

Durada: 24 hores
Data: 3, 5, 13, 17 i 19 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Comptabilitat internacional (mòdul del Curs de preparació per a l'examen d'expert comptable)

Durada: 4 hores

Data: 5 d'octubre

Lloc: seu de Barcelona

Comptabilitat d'empreses constructores i immobiliàries (mòdul del Curs de preparació per a l'examen d'expert comptable)

Durada: 4 hores

Data: 10 d'octubre

Lloc: seu de Barcelona

L'economista i l'auditor davant del reconeixement dels ingressos

Durada: 8 hores

Data: 10 d'octubre

Lloc: seu de Barcelona

Comptabilitat en entitats sense finalitat lucrativa

Durada: 6 hores

Data: 13 i 20 d'octubre

Lloc: seu de Barcelona

Informació no financera: entrenant els professionals de la informació integrada

Data: 19 d'octubre

Lloc: seu de Barcelona

Comptabilitat pública (mòdul del Curs de preparació per a l'examen d'expert comptable)

Durada: 4 hores

Data: 24 d'octubre

Lloc: seu de Barcelona

Actualització del PGC i PGC-PIMES en el marc de la nova LIS: immobilitzat material i inversions immobiliàries

Durada: 8 hores

Data: 24 i 26 d'octubre

Lloc: seu de Barcelona

Informe d'un auditor independent sobre estats financers d'entitats sense un marc normatiu d'informació financera específic per a la seva elaboració

Durada: 3 hores

Data: 24 d'octubre

Lloc: seu de Barcelona

Auditoria: aspectes rellevants d'actualitat i de futur

Durada: 8 hores

Data: 25 d'octubre

Lloc: seu de Lleida

Comptabilització dels instruments financers més habituals en la pime: aspectes controvertits

Durada: 8 hores

Data: 25 d'octubre

Lloc: seu de Barcelona

Introducció a l'auditoria (mòdul del Curs de preparació per a l'examen d'expert comptable)

Durada: 4 hores

Data: 26 d'octubre

Lloc: seu de Barcelona

Curs pràctic d'actualització del manual de control de qualitat

Durada: 6 hores

Data: 3 de novembre

Lloc: seu de Barcelona

Actualització del PGC i PGC-PIMES en el marc de la nova LIS: immobilitzat intangible i fons de comerç

Durada: 6 hores

Data: 7 i 9 de novembre

Lloc: seu de Barcelona

Càlcul de costos en empreses (mòdul del Curs de preparació per a l'examen d'expert comptable)

Data: 8, 15 de novembre

Lloc: seu de Barcelona

Tractament de l'ètica i la independència en la transició a la nova Llei d'auditoria

Data: 14 de novembre

Durada: 6 hores

Lloc: seu de Barcelona

Actualització del PGC i PGC-PIMES en el marc de la nova LIS: nou model del cost de producció d'actius no financers (existències, serveis i immobilitzats)

Durada: 8 hores

Data: 14 i 16 de novembre

Lloc: seu de Barcelona

Operacions entre empreses del grup: aspectes comptables que cal tenir en compte

Durada: 8 hores

Data: 15 de novembre

Lloc: seu de Barcelona

Anàlisi d'estats financers

Data: 17 i 23 de novembre

Lloc: seu de Tarragona

Informes pericials (mòdul del Curs de preparació per a l'examen d'expert comptable)

Data: 17 de novembre

Lloc: seu de Barcelona

Resolució de l'examen d'accés al REC (mòdul del Curs de preparació per a l'examen d'expert comptable)

Data: 21 de novembre

Lloc: seu de Barcelona

Curs pràctic de consolidació comptable

Durada: 20 hores

Data: 28 i 30 de novembre;

12, 14 i 19 de desembre

Lloc: seu de Barcelona

El càlcul del cost efectiu en la comptabilitat analítica local

Data: 29 de novembre

Lloc: seu de Barcelona

Informes d'auditoria

Data: per determinar

Lloc: seu de Tarragona

ÀREA MERCANTIL

Societats mercantils des de les perspectives del dret civil, mercantil,

fiscal, penal, laboral

i comptabilitat-auditoria

Durada: 52 hores

Data: del 10 d'octubre

al 13 de febrer de 2017

Lloc: seu de Barcelona

Les societats analitzades des de la perspectiva del dret civil i mercantil (mòdul del curs Societats mercantils des de les perspectives del dret civil, mercantil, fiscal, penal, laboral i comptabilitat-auditoria)

Durada: 24 hores

Data: 10, 17 i 24 d'octubre;

7, 14 i 21 de novembre

Lloc: seu de Barcelona

Les societats analitzades des de la perspectiva del dret fiscal (mòdul del curs Societats mercantils des de les perspectives del dret civil, mercantil, fiscal, penal, laboral i comptabilitat-auditoria)

Durada: 12 hores

Data: 28 de novembre;

12 i 19 de desembre

Lloc: seu de Barcelona

XIIè Fòrum Concursal

Data: 29 i 30 de novembre

Lloc: seu de Barcelona

VIII Jornada Concursal

Durada: 6 hores

Data: finals de novembre

Lloc: seu de Lleida

ÀREA FINANCES

Quins criteris he de fer servir com a inversor per valorar una companyia (mòdul del Cicle formatiu per a inversors 2016)

Durada: 3 hores

Data: 6 d'octubre

Lloc: seu de Barcelona

Com gestionar el risc de clients

Durada: 5 hores

Data: 13 d'octubre

Lloc: seu de Barcelona

Formació en gestió, reclamació i recobriment d'impagats

Durada: 12 hores

Data: 19 i 25 d'octubre;

2 de novembre

Lloc: seu de Barcelona

Recuperació d'impagaments: mac legal, prescripció i actuacions de deutors (mòdul del curs Formació en gestió, reclamació i recobriment d'impagats)

Durada: 4 hores

Data: 19 d'octubre

Lloc: seu de Barcelona

Curs d'avaluació d'inversions: infraestructures urbanes i de transports. 5a edició

Durada: 22 hores

Data: 20 i 27 d'octubre;

3, 10 i 17 de novembre

Lloc: seu de Barcelona

Projeccions econòmiques i financeres: visió de futur de l'empresa

Durada: 16 hores
Data: 20, 25 i 27 d'octubre;
2 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

'Cash-management' en anglès

Durada: 2 hores
Data: 21 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

La tresoreria: el cor de l'empresa

Durada: 8 hores
Data: 22 i 24 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Estratègies per al cobrament a morosos (mòdul del curs Formació en gestió, reclamació i recobriment d'impagats)

Durada: 4 hores
Data: 25 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Negociació d'acords i reclamacions en impagaments (mòdul del curs Formació en gestió, reclamació i recobriment d'impagats)

Durada: 4 hores
Data: 2 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

ÀREA EMPRESA

Aspectes pràctics de l'administració de personal: salaris, contractes i Seguretat Social

Durada: 24 hores
Data: 27 i 29 de setembre;
4, 6, 11 i 13 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Programa de desenvolupament d'habilitats directives per al lideratge femení i conducció d'equips i persones

Durada: 25 hores
Data: 3, 10, 24 i 31 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

La nova Directiva UE de responsabilitat social corporativa (aplicació 1.1.17)

Durada: 4 hores
Data: 5 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

La protecció del consumidor en l'àmbit de la contractació bancària

Data: 7 d'octubre
Lloc: seu de Girona

El pla de carter i el pla de compte: les eines comercials clau

Durada: 4 hores
Data: 17 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Estratègies de creixement i renovació d'empreses

Durada: 4 hores
Data: 18 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

'Coaching' per als professionals i directius

Durada: 5 hores
Data: 18 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

La successió del despatx

Durada: 3 hores
Data: 19 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Direcció operativa i estratègica de despatxos: pla d'acció i claus per afrontar el 2017

Durada: 12 hores
Data: 25 i 27 d'octubre;
3 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Model de servei i preus per a despatxos professionals de cara al 2017

Durada: 8 hores
Data: 22 i 29 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

ÀREA JURÍDICA

Tractament laboral de les retribucions dels administradors

Durada: 3 hores
Data: 17 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Abast legal de les noves tecnologies en els despatxos

Durada: 3 hores
Lloc: seu de Barcelona

Curs d'associacions

Data: 19 d'octubre
Durada: 4 hores
Lloc: seu de Barcelona

Curs pràctic d'interposició de demanda davant el Jutjat Social i la celebració dels actes de judici

Durada: 6 hores
Data: 24 i 26 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Qüestions bàsiques del dret laboral i de la Seguretat Social per a economistes

Durada: 4 hores
Data: 3 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Subcontractació d'obres i serveis i encadenaments de contractes de durada determinada

Durada: 6 hores
Data: 7 i 9 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Protocol familiar: aspectes jurídics i fiscals

Durada: 8 hores
Data: 14 i 16 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Aspectes jurídics del protocol familiar

Durada: 4 hores
Data: 14 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Relació laboral i enquadrament en la Seguretat Social. Treballadors autònoms econòmicament dependents i falsos autònoms

Durada: 9 hores
Data: 14 i 21 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Aspectes fiscals del protocol familiar

Durada: 4 hores
Data: 16 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Seminari sobre responsabilitat civil professional

Durada: 3 hores
Data: 17 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

Direcció i gestió de fundacions i altres entitats no lucratives

Durada: 42 hores
Data: 8 de novembre
a 13 de desembre
Lloc: seu de Barcelona

El marc legal de les fundacions i altres entitats no lucratives a Catalunya i Espanya (mòdul del curs Direcció i gestió de fundacions i altres entitats no lucratives)

Durada: 12 hores
Data: 8 i 15 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

El marc fiscal de les fundacions i altres entitats no lucratives a Catalunya i Espanya (mòdul del curs Direcció i gestió de fundacions i altres entitats no lucratives)

Durada: 10 hores
Data: 15 i 22 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

La gestió de les persones i el lideratge a les fundacions i entitats no lucratives

(mòdul del curs Direcció i gestió de fundacions i altres entitats no lucratives)
Durada: 7,5 hores
Data: 29 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

ALTRES ÀREES

Iniciació i consolidació de coneixements sobre taules dinàmiques d'Excel utilitzant diferents tipus d'exemples i casos pràctics

Durada: 5 hores
Data: 4 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Perfeccionament de l'Excel per a economistes i auditors amb aplicacions d'ús quotidià

Durada: 8 hores
Data: 6 i 11 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Iniciació a l'ERP: selecció i implantació

Durada: 5 hores
Data: 13 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

'Coaching' per al desenvolupament professional

Data: 18 d'octubre de 2016
Lloc: seu de Barcelona

Aplicació pràctica de les taules dinàmiques amb Excel a la gestió financera, comptable i auditoria

Durada: 8 hores

Data: 18 d'octubre
Lloc: seu de Girona

Confecció, control i seguiment de pressupostos utilitzant taules dinàmiques d'Excel

Durada: 8 hores
Data: 24 i 26 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Jornada sobre nous reptes en la gestió esportiva. Auditoria, comptabilitat, fiscal i financer

Durada: 7 hores
Data: 26 d'octubre
Lloc: seu de Barcelona

Aplicació pràctica de les taules dinàmiques amb Excel a la gestió financera, comptable i auditora

Durada: 8 hores
Data: 22 i 24 de novembre
Lloc: seu de Barcelona

MÀSTERS I PROGRAMES

Màster Oficial en Comptabilitat Superior i Auditoria (en col·laboració amb la UAB)

Durada: 420 hores
Data: del 26 de setembre al juny de 2017
Lloc: seu de Barcelona

Postgrau en Auditoria Pública

Data: del 3 d'octubre al 8 de juny de 2017
Lloc: seu de Barcelona

Màster Universitari en Direcció Comptable i Auditoria de Comptes 2016-2017 (semipresencial) (en col·laboració amb

la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya)

Data: del 6 d'octubre al 22 de juny de 2017
Lloc: seu de Barcelona

Societats mercantils des de les perspectives del dret civil, mercantil, fiscal, penal, laboral i comptabilitat-auditoria

Durada: 52 hores
Data: del 10 d'octubre al 13 de febrer de 2017
Lloc: seu de Barcelona

Màster d'Especialització Tributària 2016-2017. 28a edició

Durada: 300 hores
Data: del 20 d'octubre

a finals de maig del 2017
Lloc: seu de Barcelona

Curs superior d'especialització en tributació i assessoria fiscal 2016-2017. 24a edició

Durada: 159 hores
Data: del 26 d'octubre al 30 de maig de 2017
Lloc: seu de Barcelona

Expert en Mediació en Economia i Empresa. 3a edició (semipresencial) (en col·laboració amb la UOC)

Durada: 170 hores
Data: de l'1 de novembre al 20 de febrer de 2017
Lloc: seu de Barcelona

CURS D'AVALUACIÓ D'INVERSIONS INFRAESTRUCTURES URBANES I DE TRANSPORT

Dijous 20 d'octubre arrenca la cinquena edició del Curs d'avaluació d'inversions: infraestructures urbanes i de transport, organitzat conjuntament pel Col·legi d'Economistes de Catalunya i el Col·legi d'Enginyers de Camins de Catalunya.

Aquest curs s'estructura en cinc sessions que s'impartiran durant els mesos d'octubre i novembre, on enginyers i economistes debatran sobre els mètodes d'avaluació d'inversions i discutiran al voltant d'un conjunt de projectes de màxima actualitat en el camp de les infraestructures, desenvolupaments urbanístics i serveis públics. L'objectiu és oferir una visió àmplia de l'avaluació econòmica de projectes d'inversió al territori, incloent-hi l'anàlisi cost-benefici, el multicriteri, l'anàlisi d'impacte econòmic, així com la viabilitat i sostenibilitat financera.

El nivell de qualitat de la despesa pública, entesa com la preocu-

pació pel volum i pels resultats assolits amb els recursos disponibles, esdevé una qüestió que ha de presidir qualsevol procés de presa de decisions per part del sector públic. La raó de ser de tota política pública és donar resposta a una determinada problemàtica o necessitat social. Per dissenyar unes polítiques efectives és un requisit fonamental fer un bon diagnòstic, però és igual d'important avaluar-les constantment i fer els ajustaments oportuns per adaptar-les a les noves necessitats socials, econòmiques i financeres.

El curs té una vocació eminentment pràctica i de suport als professionals assistents. S'organitza a través de casos de projectes d'inversió reals d'actualitat, que es presenten i es discuteixen per part dels tècnics que van participar directament en la seva avaluació i que millor coneixen els mètodes emprats, tot garantint

d'aquesta manera la participació de tots els integrants del curs i el transvasament de coneixement multidisciplinari de manera dinàmica i crítica.

Durant el curs, es presentarà una varietat de mètodes d'avaluació, com la *Guide to Cost-Benefit Analysis of Investment Projects* revisada recentment per la Comissió Europea, l'experiència del Banc Central Europeu d'Inversions amb el mètode RAILPAG i altres metodologies d'interès econòmiques i financeres per a l'avaluació d'inversions a casa nostra.

Com a projectes que seran treballats i debatuts en aquest curs, cal destacar aquest any, entre d'altres, el tramvia a la Diagonal de Barcelona, l'impacte que genera l'activitat dels creuers sobre el turisme i l'economia de Barcelona, el pla financer de Metro de Barcelona, l'avaluació financera d'un servei públic com l'abasta-

ment d'aigua, l'avaluació econòmica i financera d'actuacions urbanístiques, la programació d'inversions en carreteres locals a la Diputació de Tarragona, la planificació ferroviària a Espanya, etcètera.

Aquest curs és el marc idoni per a tot professional que senti la necessitat d'ampliar coneixements tècnics i visió crítica en l'àmbit de l'avaluació econòmica i financera d'inversions en infraestructures urbanes. Us animem a participar-hi!

Més informació a www.coleconomistes.cat/Eventos/wf_curso.aspx?IdMenu=d94ff862-99b6-463b-bde4-de56a1789838&Cod=8733&Idioma=ca-ES.

A l'Àrea de Formació: Curs d'avaluació d'inversions: infraestructures urbanes i de transports (5a edició). ■

PUBLICACIONS DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES

REVISTA ECONÒMICA DE CATALUNYA

INFORMATIU DE L'ECONOMISTA

DOCUMENTS TÈCNICS I ALTRES PUBLICACIONS

Col·legi d'Economistes de Catalunya
Al servei dels professionals de l'economia i de l'empresa

BARCELONA Pl. Gal·la Placidia, 32
08006 Barcelona. Tel. 93 416 16 04
cec@coleccionistes.cat

GIRONA Joan Maragall, 44, entl. 3a
17002 Girona. Tel. 972 21 45 33
girona@coleccionistes.cat

LLEIDA Pere Cabrera, 16, 1r G
25001 Lleida. Tel. 973 21 06 33
lleida@coleccionistes.cat

TARRAGONA Rambla Nova, 58-60, 5è A
43004 Tarragona. Tel. 977 21 70 42
tarragona@coleccionistes.cat